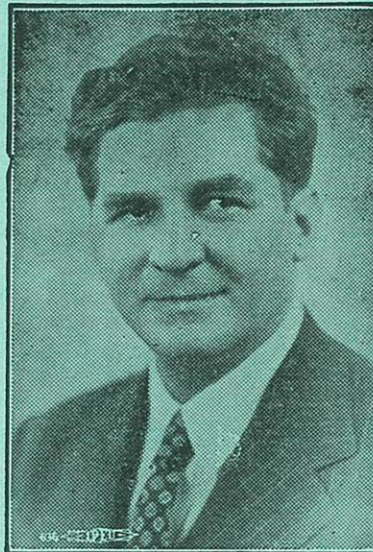

Garja

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

Erjavec Mildred
527 N. Chicago St. 20

FRANK J. LAUSCHE

elected Governor of Ohio with a stupendous
majority!

We are proud of our Slovene son!

God bless him!

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926 v Chicagi, Ill.
Inkorporirana 14. dec. 1927 v državi Illinois

Slovenian Women's Union of America

Organized Dec. 19th 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated Dec. 14th, 1927 in the State of Illinois
Member of: National Council of Catholic Women
Canadian American Council on International Relations
Common Council for American Unity

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje, 1709 E. 31st St., Lorain, Ohio

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President
Mrs. Marie Prislant, 1034 Dillingham Ave. Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica First Vice President
Mrs. Frances Rupert, 19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Coghe, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel, 5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President
Mrs. Frances Rasket, 305 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Markezich, 2809 E. 95th St., So. Chicago, Ill

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec, 527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster, 714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Otoničar, 1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio
Mrs. Mary Lenich, 609 Jones St., Eveleth, Minn.
Mrs. Pauline Ozbolt, 2029 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Svetovalni in porotni odsek — Advisory Board
Mrs. Frances Susel, predsednica, 15900 Holmes Ave.,
Cleveland, Ohio
Mrs. Ivanka Zakrajsek, 6059 — 68th Rd., Ridgewood, N. Y.
Mrs. Marica Kopach, 1217 So. 61st St., West Allis, Wis.
Mrs. Anna Kameen, P. O. Box 767, Forest City, Pa.
Mrs. Rose Jerome, 214 Grant Ave., Eveleth, Minn.

Zarja THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina \$2.00 na leto. Za članice SZZ \$1.20 na leto
Subscription price \$2.00 per year
Members of the SWUA \$1.20 per year

Office of Publication:

"ZARJA"

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio

Editorial Office:

ALBINA NOVAK, Editor

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio
Telephone ENDicott 5882

Entered as Second-Class Matter June 28, 1929, at the
Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of August
24, 1912.

Prosvetni odsek—Educational Committee

Mrs. Albina Novak, Urednica in upravnica "Zarje,"
6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
Mrs. Anna Petrich, 2178 Burton St., Warren, Ohio
Miss Gladys Buck, 10036 Ave. L., So. Chicago, Ill

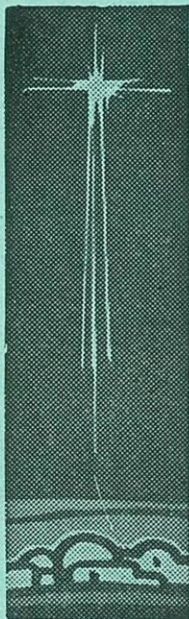
Odbor za Mladino in razvedrilo—Youth & Recreation Board

Director of Drill Teams and Clubs:
Albina Novak, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
Director of Juvenile Department:
Frances Bogovich, 6701 Schaefer Ave., Cleveland, Ohio
Director of Sports:
Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Ave., Chicago, Ill.

THE SPIRIT OF CHRISTMAS has always been typified with some form of light First, the star that led the Wise Men to Bethlehem and since then every kind of light has been used down through ages. Even in this dark year of our history the significance still remains and never before has it meant so much. In the midst of all turmoil, confusion and change we face today, the eternal spirit which is Christmas is like a candle shedding peace throughout the world.

*There will always be a Christmas
And it will always bring
New faith, new hope, new courage,
As joyous carols ring —
And, always through the darkness
The Christmas Star will shine
A pledge of Peace and Freedom
To this Land of Yours and Mine!*

MARIE PRISLAND:

Slava ustanoviteljicam

KADAR društvo ali organizacija praznuje pomembno obletnico svojega obstoja navadno slišimo vzklik: Slava ustanoviteljem! Priznanje pionirjem!

Vsak, ki se je kdaj ukvarjal s društvenim delom ali je pričeval kako ustanovo, bo potrdil, kako težak je začetek in kako je društveno delo večkrat nehvaležno. Zato zaslužijo pionirji po vsej pravici slavo in priznanje za svoj pogum, dobro voljo in vstrajnost, ki je potrebna ob ustanovitvi, tisti ustanovitelji pa, ki so s svojim neprestanim delom in večletnim živim zanimanjem za društvo bili kot svetel žarek na potu društvenega napredka, pa zaslužijo narodovo hvaležnost še posebej.

Ko sem pisala Častno knjigo, kjer je označena kratka zgodovina Zveze in vseh njenih podružnic, namreč, datum ustanovitve, število članic-ustanovnic, prvi odbor podružnic in pa imena tistih, ki so podružnico ustanovile, sem se vprašala, koliko teh članic-ustanovnic je danes še vedno aktivnih in če so vse ustanovnice pokazale vsaj toliko upoštevanja, vere in zaupanja v svoje lastno delo, da so vpisale hčerke ali svoje sorodnice v tisto podružnico, katero so pomagale ustanoviti.

Vse Zvezine podružnice štejejo skupno 1,968 članic-ustanovnic. Kako ogromno število je to! Te članice se gotovo zavedajo, da njih delo za domačo podružnico ni bilo končano takrat, ko so se vpisale kot ustanovne članice. Prav gotovo ne! Kakor matrine dolžnosti niso končane z detetovim rojstvom, tako tudi delo ustanovnic ni končano tisti mesec ali takoj tisto leto, ko se je podružnica ustanovila. Od ustanovnic že kar logično in v zaupanju pričakujemo, da bodo pokazale trdno vero v svoje lastno delo s tem, da se zanimajo za podružnični razvoj in napredek zlasti pa s tem, da cenijo svoje ustanovno delo vsaj toliko, da vpišejo hčerke v podružnico, če pa teh nimajo, pa svoje sorodnice. Ustanovna članica, tako zavedna, bo po vsej pravici zaslužila gori omenjeni pozdrav: — Slava ustanoviteljicam! Priznanje pionirkam!

Ne moremo pričakovati, da bi ustanoviteljice ves čas obstoja podružnice zanjo žrtvovale svoj čas in delo samo zato, ker so ustanovne članice. Lepo pa je slišati od takih članic-ustanovnic, ki tudi potem, ko je podružnica odrastla detinskim letom, ob gotovih prilikah še vedno pokažejo svoje zanimanje za podružnico, imajo povsod dobro besedo zanjo, ter ob času kampanje pridobijo tudi kako novo čla-

nico. Kako lep in učinkovit zgled za našo mlado generacijo ustvarjajo take članice-ustanovnice, ki se ravnaajo po gornjem merilu!

Naša Ženska Zveza praznuje ta mesec 18. letni rojstni dan. Ta rojstni dan naj bi opozoril vse članice, zlasti pa ustanovnice podružnic in Zveze, da bi bilo lepo, če bi svoji organizaciji poklonile darilo za njen rojstni dan. Lepšega darila za Zvezo pač ni, kot so nove članice in lepše poteze spet ne, kot če mati vpiše svojo hčerko ali ljubo sorodnico v tisto organizacijo, katero je sama pomagala ustanoviti in širiti.

Moč Zveze obstoji v zvestobi in sodelovanju njenih članic. Gl. odbor lahko predloži potrebne programe, a na odbornicah in članicah je ležeče, da dajo tem programom življenje. Del Zvezinega programa so redne kampanje za novo članstvo, zato bi Zveza rada prejela za svoj rojstni dan vsestranski dokaz sodelovanja in lojalnosti svojih članic. Če bo razočarana ali pa veselo presenečena, je odvisno od vas.

Načelnica prihodnje kampanje je gl. blagajničarka, sestra Josephine Muster, ki obljublja, da se bo potrudila, kar bo v njeni moči, da bo kampanja uspešna, in ker poznam njeno pridnost in zanimanje, vem, da bo to res storila. Kampanja za nove članice se uradno prične s prvim januarjem 1945, ker je pa december rojstni mesec naše organizacije, je izvrševalni odbor določil, da bodo vse članice, sprejete ta mesec, pristopnine proste, ter bodo prišete h kampanji in kreditirane tistim, ki jih bodo pridobile. Torej, potrudimo se ta mesec! Naša Zveza mora rasti v članstvu! Drage sestre, vpišite svoje hčerke, nagovorite svoje sorodnice, prijateljice in znanke, ki še niso Zvezine članice, da pristopijo in če mogoče, že ta mesec, da bo "radostno praznovan, Zvezin rojstni dan!"

Bližamo se najvažnejšemu trenutku sedanjega časa — premirju in poznejšemu miru, o katerem želimo, da bo trajen. Še nikdar ni bila ženska pomoč in ko-operacija potrebnejša kot je v tem času, in bo v časih, ki še pridejo: Organizirana ženska moč mora doseči, da se sedanje klanje več ne ponovi in le ORGANIZIRANA moč bo to dosegla! Radi tega, drage sestre, stojmo trdno za svojo organizacijo širimo jo in prizadevajmo si, da bo našla pot v vsako naselbino, v vsako hišo, kjer prebiva naš rod. Ne vprašajmo se samo, "kaj bom jaz dobila od Zveze?" pač pa se vprašajmo tudi "kaj lahko jaz dam Zvezi, največji slovenski ženski organizaciji na svetu in kako naj jaz pripomorem k uspešnemu razvitju njenega programa?!"

PODPRIMO NAŠ ŠOLNINSKI IN DOBRODELNI SKLAD!

Zvezini prijatelji

Avsec Joseph, Joliet, Illinois
 Bobek Anton, Cleveland, Ohio
 Brince George J., Eveleth, Minnesota
 Burke James E., Joliet, Illinois
 Cuznar Jacob, Los Angeles, California
 Erjavec Joseph, Joliet, Illinois
 Germ John, Pueblo, Colorado
 Gorsich Martin, Joliet, Illinois
 Gospodarich Frank J., Joliet, Illinois
 Grdina Anton, Cleveland, Ohio
 Janke Arthur O., Mayor, Joliet, Illinois
 Jurjevec Leo, Chicago, Illinois
 Kern Frank J. Dr., Cleveland, Ohio
 Kochevar John, Chicago, Illinois
 Koren Louis F. Rev., Sheboygan, Wisconsin
 Mazir Francis Rev., Lillyville, Illinois
 Osbo't John M. Lt., Chicago, Illinois
 Plevnik Joseph, Cleveland, Ohio
 Planinsek Martin, Joliet, Illinois
 Potokar John, Cleveland, Ohio
 Prislant John, Sheboygan, Wisconsin
 Setina Simon, Joliet, Illinois
 Sever John, Chicago, Illinois
 Schneller Paul, Cleveland, Ohio
 Susnik John, Cleveland, Ohio
 Urankar Alexander Rev., So. Chicago, Illinois
 Wilkus Joseph W., Sheboygan, Wisconsin
 Zalar Joseph, Joliet, Illinois
 Zeleznikar Louis, Joliet, Illinois
 Zupan Ivan, Cleveland, Ohio
 Neimenovan, Chicago, Illinois
 Bogovich Frances, Cleveland, Ohio
 Coghe Mary, Pittsburgh, Penna.
 Schlossar Josephine, West Allis, Wisconsin
 Stampfel Pauline, Cleveland, Ohio

Mr. James E. Burke, ponovno izvoljeni državni pravnik za Will County, Illinois, je nov član Krožka Zvezinih prijateljev. Prispeval je svoto \$20.00.

Dalje so prispevali sledeči: Podružnica št. 35, Aurora, Minnesota \$7.20; Mrs. Marie Puncar, Joliet, Illinois \$1.00.

Skupni dohodki v novembru\$ 28.20
 Od prej na rokah 1,099.92

Skupna svota v Šolninskem in dobrodel. skladu....\$1,128.12

Koncem decembra bo poteklo deset mesecev odkar zbiramo darove za naš Šolninski in dobrodelni sklad. V teh desetih mesecih smo dobili več blagih src, ki so se velikodušno odzvali in poklonili lepe svote v ta plemeniti namen.

Da se pospeši zanimanje za to dobro delo, je bil na seji odbora direktoric vršča se v januarju, 1944, na pobudo glavne predsednice, sklenjeno, da se da prilika moškimi, da postanejo Zvezini prijatelji in se jih vpraša za članarino v svoti dvajset dolarjev (in sprejme se tudi več) in ves denar, ki bo prišel od prijateljev za članarino se izroči v Šolninski in dobrodelni sklad.

Dosedaj se je nabralo preko tisoč dolarjev, toda smo še daleč od zaželenega cilja, ker vidimo, da bo velika potreba, ko bo vojska končana in pot odprta za deliti pomoč ubogim otrokom v stari domovini.

Na glavni seji v juliju se je pa določilo, da se povabi v Krožek Zvezinih prijateljev tudi takozvane "patrons" ali

pokrovitelje, in pristopnina je deset dolarjev (sprejme se tudi več). Imena vseh, ki bodo postali pokrovitelji bodo priobčena v Zarji, skupno z imeni članov krožka.

Za božič imamo lepo navado, da obdarimo svoje prijatelje in prijateljice. Slovenska ženska zveza je prav gotovo prijateljica mnogih rojakov in rojakinj in kot organizacija ne želi posebnih prispevkov za svoje vzdrževanje, toda želi pa prav iskreno, da bi mogla pomagati otrokom, ki nimajo potrebnih sredstev za šolnino in pa posebno še, da bi se pomagalo nedolžni deci v stari domovini, da bi prišla do najbolj potrebnih stvari, katerih ni imela tekom vojne. Ker Zveza ne more vzeti denar iz skladov, ki so namenjeni za smrtnino in pa za upravne stroške, zato si je morala poiskati drugi način do sklada za dobrodelnost. In ta način je zbirati doneske od svojih dobronamernih prijateljev in prijateljic. Torej, kdo bi zaprl svoje srce tej prošnji in bil brezbrizen, ko gre za tako plemeniti namen! Gotovo vsi želimo uspeh, ki je pa mogoč le potom splošnega sodelovanja.

Zato naj bo božič v naših srcih in delujmo na to, da pomnožimo naš Krožek Zvezinih prijateljev in pokroviteljev. Prispevke lahko pošljete na glavno predsednico, na glavni urad ali na uredništvo, ki so vam tudi na uslugo za vsako nadaljno informacijo.

Iskreno vam želim vesele božične praznike! Z hvaležnimi pozdravi!

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

VOŠČILNE KARTICE

Odkar imamo v prodaji lepe voščilne kartice se je prosilo potom Zarje, da naj članice sežejo po njih, ker so res lepe za pošiljati vsakovrstna voščila. Nekatero podružnico so že razprodale zalogo, katera jim je bila poslana a so še podružnice, ki jih imajo še na rokah in v dopisih tajnic beremo mesec za mesecem, kako bi rade videle, če bi članice segle po njih. Toda od članic se je slišalo mnogo izgovorov, namreč, da jih bodo kupile v decembru ter jih rabile za božična voščila. December je tukaj in približuje se božič, torej sedaj je tukaj tisti čas, ko se pričakuje, da boste izpolnile obljube. Da pa bodo kartice imele tudi božični motiv, imamo sedaj prav lepe prilepke, na katerih je v angleščini zapisano "Christmas Greetings," tako, da jih lahko pošljete vsakemu in tudi Amerikancem in tistim, ki ne znajo čitati drugega jezika kot ameriškega.

V zavojčku je 30 kartic in 30 kuvert ter 12 dopisnic in vse to se dobi za majhno svoto en dolar. Kdor kupuje božične kartice te dni, tisti ve, da se ne dobi bogve kaj po deset centov komad in tukaj pa dobite 42 kartic in 30 kuvert za en dolar. Kar pa ne smemo pozabiti je to, da bo šel prebitok od te prodaje za uboge otroke v starem kraju. Tudi, če nimate navado pošiljati božične pozdrave svojim prijateljem, storite to prav gotovo letos in naj bo vam v zadoščenje dejstvo, da ste pomagali za dobro stvar.

Tajnicam pa priporočamo, da vzamete zalogo kartic na prihodnjo sejo in skušajte po svoji najboljši trgovski zmožnosti vse razprodati.

Če bodo članice sodelovale, potem ni vprašanja o uspehu. Od nas je torej odvisno!

O BOŽIČU SE BO VRNIL

Draga Hudalesova

Dokler je nosil Jože Potočnik še kratke hlače, je služil zdaj pri tej, zdaj pri oni hiši, za pastirja. Potem pa je postal hlapec, da sam ni vedel kdaj, in bi najbrže tudi ostal vse do svoje smrti, ko bi ne bil tistega pomladnega večera pred dvema letoma srečal tam ob potoku Ane, Možinove nove dekletke. Nesla je otrobe iz mlina in je pravkar počivala, ko je prignal Jože konje napajat. Stala je na bregu, rdeča in zasopla od težkega bremena. Njene svetle oči so se mu prijazno smehljale nasproti. Moral jo je pač nekako pozdraviti. Zato jo je vprašal, če počiva. Počakala je, da je napojil konje. Medtem je preteklo prav toliko časa, da ji je lahko povedal, da že osem let služi pri Kranjcu, najhujšem stiskaču v vsej fari. Gospodinja, stara Kranjčevka, ni dosti boljša od svojega moža, prav gotovo pa je najbolj zanikrna ženska na vsem svetu. Če bi kuhala za ljudi in za svinje v istem kotlu, bi bilo še najbolj pametno. Tako bi si vsaj delo prihranila, saj tako ni nobene razlike med svinjsko hrano in tisto, ki jo dajejo služinčadi. Njene hčerke so sicer dobra dekleta, toda kaj, ko morajo plesati, kakor žvižgata stara dva.

Zdaj je morala še Ana povedati svojo zgodbo, ki je bila skoraj v vsem podobna njegovi. Komaj je pošteno shodila, je že morala sama skrbeti za svoj ubogi vsakdanji kruhek. Kako pa naj bi se tudi godilo drugače nezakonskem otroku poljske delavke? Za očeta ni svoj živ dan zvedela, pa ji tudi ni dosti mar, ali ga bo poznala kdaj ali ne. Kaj prida tako ni mogel biti, ko je tako grdo zapustil mater in njo.

Toda zdaj so pričeli konji stresati svoje mokre gobce in lesti iz vode. Ana je spet zadela svoje breme.

Vso pot domov hlapcu kar ni hotelo v glavo, kako je mogel tako kmalu zaupati svoje težave čisto tujemu dekletu, kakor še ni nikdar nobenemu doslej. Pa saj je tudi ona njemu pokazala svoje življenje kakor na dlani. Nič se ni delala bolj imenitne, kakor je bila v resnici. Povedala je, da je nezakonski otrok in je vso svojo mladost preživela ob tujem kruhu.

Tisti večer ni Jože kar tako kakor po navadi zmetal večerje vase. Brodil je z žlico po skledi, da ga je veliki hlapec vprašal, če lovi ribe ali kaj.

"Ne, ne lovim rib," mu je odgovoril Potočnik glasno, da so vsi slišali, "pač pa iščem, ali je v skledi sploh kaj takšnega, kar bi bilo vredno požreti."

Gospodinja, ki je sedela s svojo družino za drugo mizo in pravkar obirala precejeno svinjsko rebro, je zrastle kakor reka ob povodnji.

"Tako, zdaj si se še ti preobjedel, kaj? Če ti ni prav, saj veš, kje so vrata. Prav nič se ne bomo jokali za teboj!"

Jože je molče treščil žlico na mizo in šel v hlev spat.

Drugo jutro pa ni povezal cule, kakor je bil sklenil prejšnji večer, zakaj potem bi ne mogel gnati o mraku konj k potoku.

Toda tisti večer Ani ni bilo treba iti v mlin; tudi ne kam drugam, da bi morala iti mimo potoka, pač pa prihodnji večer. In čeprav se ji je zelo mudilo, je vendar postala toliko, da ji je lahko povedal, kako je gospodinjo razjezil, tako da je skoraj pogoltnila celo svinjsko rebro.

"No, samo če bo kaj pomagalo! Če vam ne bo odslej še slabše kuhala, kakor prej," je reklo dekletko, še vse solzno od smeha. "Ampak, da te ni nagnala, je tudi pravi čudež."

"O, saj me je, kaj pa misliš! Toda šel bom, kadar se bo meni ljubilo in ne njej."

Moral se ji je pokazati nekoliko junaškega, ker ga je tako zaupljivo gledala.

No, in odsihmal so bili Kranjčevemu hlapcu vsi dnevi enako lepi, saj je vsak večer gnal živino napajat.

Ljudem sicer ni šlo nič kaj rado v glavo, toda bilo je vendarle res: ob koncu pomladi sta se vzela. Pa saj sta imela oba skupaj toliko prihranjenega, da sta lahko vzela Bračičevo bajto in njivo za pol leta v najem. O, pridno bosta delala, od zore do poznega mraka. Toliko bosta že

pridelala, da bo dovolj za zimo.

Prvo leto jima je minilo v trdem delu. Potem pa je prišla nova pomlad in novo poletje s slabo letino. Koruza in fižol nista dozorela, zelje in krompir sta gnila. Vse leto je deževalo, sonce je skorajda pozabilo na zemljo.

"Poročiti bi se ne bila smela, to je vse, Jože," je rekla mlada Potočnica možu, ko je sedela zvečer z otrokom v naročju za pečjo. "Ko bi se ne bila vzela, bi že kako prebila zimo, tako pa res ne vem, kje bova vzela za najemnino."

Potočnik je preplašeno pogledal, toda žena ga ni videla. Upirala je svoj zaskrbljeni pogled v otroka, ki je bil že od rojstva bolehen in slab. Dokler ji ni zaspal na rokah, ga sploh ni smela položiti v posteljo, tako žalostno je vokal.

"Samo nesrečo sva si nakopala," je nadaljevala solznih oči. "In še otroka sva pripravila na svet, pa nimava toliko v žepu, da bi ga lahko nesla k zdravniku."

Potočnik je moral vstati in stopiti nekoliko na prag, če je hotel spregovoriti.

"Saj vem, Ana," je rekel; "če je kdo kriv, potem sem jaz. Kako sem pa tudi lazil za teboj!"

"Lazil!" je vzkliknila. "Pa saj ni tvoja navada, Jože, da bi klatil prazne marnje! Drug za drugim sva lazila, kaj boš pravil. Misliš, da sem tiste dni res morala tolikokrat tam mimo, ko si o mraku napajal konje? Hodila sem, ker sem vedela, da boš tam. Samo zato, moj dragi, samo zato!"

Čeprav so ji še zmerom bleščale solze v očeh, se ji je moral smejati.

"Oh, nikar se ne smej!" je rekla. "Če je kdo kriv, da sva se vzela, potem je pač tisto presneto pomladansko vreme. No, mislim, da nisi pozabil, kako lepi večeri so bili takrat. V vsakem grmu so peli kosi ali pa slavci, zrak je dišal po zemlji, mlademu brstju in cvetju. Ob pamet naju je spravila vsa ta lepota, pozabila sva, da sva siro-maka, da sva samo hlapec in dekletko."

Ob njenem enakomernem govorjenju je otrok zaspal. Zunaj je bučal narasli potok, in dež je šumel po slamnati strehi.

Ana je previdno položila malega Jožka v posteljo, potem pa je sedla k možu za mizo.

"Ali se spominjaš," je spet pričela, "kako so bili travniki pisani od kalužnic, spominčic in pomladanskega žefrana? Čebele in čmrlji so se kar opotekli, tako so bili utrujeni. Še stari ljudje niso pomnili takšne pomladi."

"In kako dolgo takrat ni bilo dežja," je rekel mož. "Bali smo se že, da bo suša uničila cvetje na sadnem drevju in da setev ne bo mogla vzkaliti."

"Da, in svoj vsakdanji kruh sva imela kljub temu, Jo-

A. Salmič:

NOCOJ

Nocoj so se vrata nebeška odprla,
svetu nocoj je prišlo Odrešenje.
Večni je Oče poslal v življenje edinega Sina.

A vendar, njegovi Ga niso sprejeli,
"ki izbral me za Mater je svojemu Sinu."
pa si v največji ponižnosti svoji
v hlevčku jaslice izbral med živino.

Lice Marije prečudežna zarja obseva,
vsa v materinsko je srečo globoko vtopljena.
"Duh moj zdaj poveljuje Gospoda," prepeva,
"Ki izbral me za Mater je svojemu Sinu."

Angelske trume pevaje na zemljo hitijo,
revnim pastirjem radostno noseč sporočilo,
da se nocoj jim je Božje Dete rodilo,
našli ga v hlevčku bodo z Marijo.

Vsa tisoč se letna nocoj je obljuba spolnila,
Žena mogočna je kači na glavo stopila.

že, če je polje slabo ali dobro obrodilo. Tega nikar ne pozabi! Delati sva res morala, in zmerom samo za tuje ljudi, toda če sva trpela, sva sama. Zdaj pa bodo morali trpeti še najini otroci. In če se je nama oglašalo srce, želodec se nama ni. Kaj praviš, kaj je hujše?"

"Meni sta se oglašala srce in želodec. Večkrat sem bil lačen ko sit," je rekel razburjeno in hotel vstati, toda žena ga je pridržala s svojim preplašenim, prosečim pogledom.

"Oh, Ana!" je vzdihnil. "Morda bomo pa le prebili to zimo, samo še to zimo, potem bo prišla spet pomlad. Pojdem v svet za kruhom, ti pa boš obdelala zemljo, in ko se bom vrnil, nama ne bo treba skrbeti kako bova plačala najemnino."

"Po svetu boš šel?"

"Po svetu, Ana, za delom. Nekje ga bom že staknil, ni šment. Mislim, da je še kaj pravice na svetu! Ali bi midva in najin otrok res ne smeli živeti, če si mislimo s poštenim delom služiti kruh?"

"Misliš, Jože, da je pravica kje?"

"Da, pravica je, samo poiskati jo je treba."

Nekaj časa sta molče poslušala enakomerno šumenje dežja in divje bučanje potoka, potem je mož spet spregovoril:

"Nekaj krompirja, zelja in korenja je v kleti, nekaj repe na polju. Če si bomo zategnili pas, bomo morda le kako dočakali pomladi."

"Pomladi?" Ana se je bridko nasmehnila, potem pa ji je nenadno jasno in veselo zasijal obraz.

"Veš kaj, Jože, vsi trije pojdemo v svet, iskat srečo in pravico."

Prijela sta se za roke, srečna, da sta osleparila sama sebe. Vendar jima je na dnu srca rahlo zažarelo upanje, in z njim sta tudi zaspala.

Sredi noči pa juje zbudilo pošastno bučanje vode, ki je grmela tik mimo hiše in se zaganjala v zidove kakor razbesnela zver.

Ana in Jože sta hkrati planila iz postelje, blede, s široko odprtimi, od groze strmečimi očmi.

Reka in potok sta prestopila bregove, se združila v umazano, od ilovice kalno jezero, napolnila kleti, zalila polja.

Žena in mož sta nekaj hipov molče strmela drug v drugega, nato je on ledeno počasi dejal:

"Zdaj bom moral še pred zimo v svet, Ana. Voda nama bo uničila še to, kar sva imela."

Potem sta do jutra bosa brodila po strupeno mrzli vodi in reševala, kar se je še dalo rešiti. Toda drva, ki sta jih vse poletje znašala domov, jima je potok odnesel vse do zadnjega polena. Zima pa je bila tik pred vrati.

Obupno počasi se je iz strašne noči izcimilo umazano, sivo jutro.

Vsa dolina se je spremenila v blatno jezero, ki se je tam daleč nekje spajalo s prav tako puščobnim nebom. Dež je sicer nekoliko ponehal, vendar je šele po dveh dneh voda toliko upadla, da je lahko stopil сосед k sedu in mu potožil svoje gorje.

Kakor zmerom, je tudi takrat nesreča najbolj udarila kočarje in batarje. Njihovi slabo zgrajeni hlevi, skednji in kleti se niso mogli ubraniti deroči vodi. Tako je Zakotniku odneslo edinega prašiča, Kočanu vse korenje in zelje, Goričarju steljo in še plot. Kamor si pogledal, si videl plavati najrazličnejše poljske pridelke, drva, poljsko orodje, vse umazano in obtolčeno. Ljudje so brez dela postajali na pragu, glasno tarnali in vzdihovali. Edino otrokom je prinesla povodenj nekaj veselja, ker so se lahko vozili po vodi.

Prav nič več ni smel Jože Potočnik pomišljati, če je hotel še pred zimo zaslužiti kakšen dinar.

Čeprav je bila cesta zmerom od vode tako razorana, da se je ljudem do gležnjev udiral, se je vendar odpravil na pot.

"O božiču se bom vrnil," je obljubil ženi, ki je v otrokom v naročju stopila za njim na prag. "Nikar ne skrbi! Za praznike bomo jedli bel kruh."

"Toda če se ti bo slabo godilo, Jože, se vrni prej. Vsak dan te bom pričakovala."

"Nič prej, Ana, kakor sem rekel. Ne smeš me čakati!" "No, te pa ne bom," je rekla in komaj zadržala solze, ki so ji silile v oči.

"Vidiš," je dejal, "zdaj pojdem laže, ko bom vedel, da ne postajaš zaman pred hišo in me pričakuješ."

Stisnil je otrokove ročice na svoja lica, se še enkrat nasmehnil ženi in šel.

Velike in globoke stopinje so ostale za njim na blatni poti.

Ampak saj se bo o božiču vrnil.

(Žena in Dom.)

Postanite Zvezin prijatelj! -ca!

ZA POMOČ POGORELCEM

V zadnji izdaji se je apeliralo na podružnice, da zbirajo prispevke za pomoč našim rojakom, ki so izgubili svoje domove in vse pohištvo v strašnem požaru, katerega je povzročila eksplozija od East Ohio Gas Co. v Clevelandu, Ohio, 20. oktobra, 1944.

Naš glavni odbor je glasoval, da se podari svota \$500 iz upravnega sklada. K tej svoti so bili dodani sledeči posamezni prispevki: Po \$10.00: Mrs. Marie Priland, Mrs. Frances Rupert, Mrs. Josephine Erjavec in Albina Novak. Skupna svota poslana: \$540.00.

Prispevki od podružnic:

Podružnica št. 32, Euclid, Ohio, je prispevala \$9.00 in podružnica št. 50 svoto \$25.00.

Prosi se vse podružnice in članstvo Zveze, da bi pokazale svoje dobro srce s prispevkom, katerega pošljite na glavni urad ali na uredništvo Zarje.

Mrs. Mary Otoničar, tajnica podružnice št. 25, poroča, da je 42 družin od naših članic prizadetih in bi bilo lepo, če bi vsaj tem družinam pomagale.

Lepo se prosi vse podružnice, da bi na svojih sejah v decembru nabrale vsaj majhno svoto v ta namen, za kar se vam že zdaj iskreno zahvaljujemo v imenu prizadetih družin!

Postanite Zvezin prijatelj! -ca!

KAMPANJA SE PRIČNE 1. JANUARJA!

Naša kampanja za pridobivanje novih članic se prične s prvim januarjem, 1945. Voditeljica kampanje bo to pot naša glavna blagajničarka Mrs. Josephine Muster. Kdor pozna Mrs. Muster, tisti dobro ve, da bo delovala z vso vnemo za lep izid in bo tudi pričakovala, da se bodo podružnice takoj v začetku kampanje potrudile za nove članice. Dne 19. decembra bo poteklo 18 let odkar je bila Zveza ustanovljena. Izvrševalni odbor je določil, da članice pridobljene v decembru štejejo že za kampanjo.

Ko je bila Mrs. Muster na zadnji seji odbora direktoric imenovana za voditeljico, so bile njene prve besede: "Ne pričakujte preveč od mene, ker zame bo to nov poziv in ne vem, kako bo šlo..." Odbornice so ji povzdignile upanje z obljubo, da bodo vse pomagale in tudi podružnice navduševale k sodelovanju.

Seveda obljubiti je lahko, ampak storiti je težje, toda vse vemo, da organizacija potrebuje novega članstva kot potrebuje ženstvo v Ameriki svojo močno organizacijo. Posebno v teh časih, ko skupnost šteje vse povsod, moramo napeti vse sile in moči, da bomo napredovale po vseh nasebinah, kjer živi naš slovenski narod.

Tekom kampanje se nudi prosta pristopnina vsem novim prosilkam. Pri delitvi nagrad se bo štel nove članice v mladinskem oddelku isto kot v odraslem oddelku. Če želite pojasnila ali podatke, se obrnite na glavno tajnico, Mrs. Josephine Erjavec, 527 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Ženski svet

ČESTITKE NOVEMU GOVERNERJU MR. FRANK LAUSCHE-tu

TEKOM našega življenja tukaj v Ameriki — naši novi domovini, smo slavili in praznovali razne, za naš slovenski živelj znamenite dogodke, a po moji sodbi, je za nas najpomembnejši ta, da je bil slovenski sin, iz prve generacije tukaj, izvoljen za governorja tako veliki državi kakor je Ohio. Ta dogodek je najvrednejši, da ga zabeležimo v našo zgodovino. Mr. Lausche je spoštoval svoj in naš materin jezik in ni nikdar zatajil svojega slovenskega porekla v namenu, da bo kje užival večje prednosti. To naj si zapomni tista naša mladina, ki se tako ogiblje naše besede in naše družbe. Ravno v teh žalostnih časih, ko pada in umira naš narod doma, pa prisije žarek sonca tukaj, ko čitamo o tako sijajni zmagi našega domačina. V tej velikanski politični areni, kjer prevladajo še razni predsodki glede narodnosti, vere in barve kože, je v resnici nekaj izrednega, da je ravno naša mala izseljena slovenska skupina premogla človeka, ki je bil po svojih velikih možnostih in fenomenalnem rekordu kos drugim mogočnejšim tekmečem. Rekord, katerega si je pridobil kot dvakrat izvoljeni župan mesta Clevelanda, se ni dal črtati in zatajiti. Ta je ostal v spominu volivcev, ki navadno vselej skušajo izbrati med možnimi kandidati najboljšega.

Nobenega ni med nami, ki bi se bil iz prve generacije tukaj tako visoko povspel in nikogar ne sme biti med nami, ki bi mu zavidal ta nenavaden uspeh! Prepričani smo, da bo novi governor Mr. Lausche še v bodoče ostal zvest našim narodnim tradicijam ter bo s svojim dobrim razumom dosegel še odličnejšo službo in še večjo čast v naši prestolici, v Washingtonu, D. C.

Najiskrenejše čestitke in najtoplejše želje za srečo in zdravje na novem službenem mestu v Columbusu, Ohio!

DEVET ŽENSK V KONGRESU

Letos obhajamo 25-letnico ženske volivne pravice in pri letošnjih volitvah so ravno ženski glasovi odločevali, kdo bo vodil naše državno krmilo štiri leta. To bodo pomembna leta, polna novih odgovornosti za trajen in pravičen mir. V teh pet in dvajsetih letih so naše pionirke pričakovale večjih uspehov na političnem polju, ampak pomisliti moramo, da so vse te pridobitve pomenile nekaj popolnoma novega za večino žensk. Še danes se marsikatera odreže, da naj kar drugi volijo, kaj bo njen glas štel! Vse take mlačne duše bi bilo potreba vzeti v šolo in jim razložiti, da je volilna skrinjica tista, s katero volilci lahko postavimo dobre ali pa slabe voditelje v naš vladni sistem. Cel svet se je divil naši demokraciji in nas je zavidal, ker imamo tako orožje v rokah, ne da bi sekali kakšne rane, kakor to delajo divjaki, naši sovražniki, ki verujejo samo v sabljo in bridki meč — modernejše v robote in tanke.

Volitve so nam ohranile našega dobrega in modrega predsednika Mr. Roosevelta, ki je velik trn v peti norca Hitlerja. Jaz se čudim, kako je mogel še kdo drugače voliti kakor za človeka, ki nas je do sedaj tako spretno vodil v najkritičnejših časih, ko je imel polno zaprek od takih, ki želijo živeti zaplankani in jim ni mar ostali svet, čeprav smo vsi ena velika družina na tem planetu. Dobrega človeka se težko najde in če ga imamo, ga držimo do skrajnosti, brez ozira na leta in termine, ki končno ne pomenijo ničesar važnega za naš dobrobit.

Me ženske bi rade videle, da bi imele v kongresu več zastopnic, ampak letos se moramo zadovoljiti z devetimi. Na žalost, senatorice nimamo sedaj nobene in ravno tak položaj je bil leta 1930-31. Z ozirom na to res ne moremo reči, da smo kaj napredovale v politiki, ki je za nas ženske še vedno trd oreh, katerega se ne upa vsaka po-

lotiti. Seveda je mnogo vladnih služb prišlo v ženske roke po raznih naših državah in to je tudi, kar nekaj šteje. Takim bo lažje priti naprej v Washington, ker bodo imele predpisane kvalifikacije in skušnje. Po mojih mislih bi se ženske morale organizirati v posebne skupine in obiskovati gotove politične tečaje, kjer bi nam tiste, ki so v tem že preizkušene, vse poljudno razložile. To bi bila naloga naših akademsko izobraženih žen, da bi pritegnile v svoj krog še ostale in do sedaj politično slabo orientirane ženske. Po šolah bi se morali osnovati taki krožki, pa bi mladina igranje spoznala naš demokratični stroj in važnost našega načina volitev.

Poleti, ko se je vršila demokratska konvencija v Chicagu, je tam nastopila Mrs. Helen Gahagan Douglas, ki je imela dober govor v prid demokratske stranke in njenih predstavnikov. Kandidirala je v kongres iz Kalifornije in je bila sedaj izvoljena. Ona je mati treh otrok in je po poklicu pevka in igralka ter je poročena z igralcem Melvyn Douglas-om, ki je sedaj kapitan pri marinih v Tihem oceanu. Ta kongresnica je dosegla izvolitev po svojih lastnih zaslugah, ker je pokazala, da ji je v resnici pri srcu ljudski blagor in trajen mir, za katerega hoče delovati.

Druga novoizvoljena kongresnica z enakim imenom je iz Illinois-a, Mrs. Emily Taft Douglas, ki je sijajno zmagala nad republikanskim izolacionistom Stephen-om A. Day. Njena zmaga je sijajen dokaz, da si ljudstvo želi trajnega miru, katerega bi ne bilo mogoče doseči s takimi, ki so zoper idejo Združenih narodov. Mrs. Douglas je absolvirala univerzo v Chicagu, kjer je bil njen mož profesor ekonomije. Oba sta potovala po Italiji ravno v tistem času, ko se je Italija spravila nad uboge Etijopce. Ta slučaj je presunil oba, posebno pa žensko, ki je imela ves drugačen pojem o civiliziranih narodih. Ves čas si je želela priti do take moči, da bi lahko preprečila podobne dogodke. V njeni mladosti sta na njo vplivala dva republikanca. Eden od teh je bil njen oče, kipar Lorado Taft, drugi pa je bil pokojni predsednik William Howard Taft, ki je bil njen daljni sorodnik. Menda se ji je zdelo, da je demokratska stranka bližje njenim idealom, ker je volila na demokratskem tiketu. Pred dvema leti je njen mož hudo pogorel, ko je kandidiral kot neodvisen demokrat v Senat. Občutno poražen, se je kmalu prijavil k mornarici, kjer se sedaj nahaja. Pisal je svoji ženi, da je volil zanjo in se mu je listina tako premočila, da se je posebej opravičil pred volitveno komisijo. Mrs. Douglas iz Chicago, Ill., bo posvetila vse svoje možnosti za zmago, mir in polno zaposlitev delavstva.

Izmed treh novih kongresnic ima največ politične prakse Mrs. Chase Going Woodhouse, ki je bila državna tajnica v Connecticut. Ona je profesorica politične ekonomije na kolegiju v New London.

Četrta demokratinja v kongresu je Mrs. Mary Norton iz New Jersey. Ona je takorekoč "starosta" med vsemi, ker je že dolgo let v Washingtonu. Jako aktivna in razumna ter spoštovana ženska.

Republikanska stranka je dobila pet kongresnic, ki so bile ponovno izvoljene. Mrs. Edith Nourse Rogers iz Massachusetts, Miss Jessie Sumner iz Illinois, Mrs. Marret Chase Smith iz Maine, Mrs. Frances P. Bolton iz Ohio, in Mrs. Clare Boothe Luce tvorijo petorico republikank v 79. kongresu.

Med poražene kandidatkinje spada Miss Winifred Stanley iz Buffalo. Tam so preuredili distrikte in to, pravijo, je oslabilo njene glasove tako, da ni bila ponovno izvoljena. Po poklicu je advokatinja in se bo gotovo še prikazala na političnem obzorju.

Naš demokratični volivni sistem je zadivil ves svet; naše južne sosede še prav posebno. V Braziliji so se celo norčevali na račun svoje vlade, češ da so v štirinajstih letih imeli prvič volitve. Mislili so namreč na naše volitve, katerih so se udeležili tisti naši častniki in moštvo, ki se nahaja začasno tam. Domači častniki so kar strmeli, kako gre to vse gladko in pošteno. Razum naših sovražnikov se je ves svet oddahnil, ko je izvedel, da bo med sve-

tovnimi voditelji ostal še naprej Mr. Roosevelt. On je sprožil idejo Atlantskega čarterja, ki je nekaka garancija za pravično rešitev narodnih manjšinskih pravic.

Volivni glasovi so že davno preštet in fakt je, da je bil izvoljen sedanji predsednik, ki je prejel 432 elektoralnih glasov, katerih v resnici niti sam ni pričakoval. Kljub vsem številkam pa bo izvolitev potrjena še-le šestega januarja, ko bodo elektorji odglasovali. Gotovo je to vse le formalnost, ampak jo zahtevajo trije dodatki k naši ustavi. Ti trije dodatki določajo, kje, kdaj in kako postanejo volitve predsednika oficijelno veljavne. Ta elektoralni sistem je nekaj odveč in mogoče bo prišlo do tega, da bo odpravljen in potem bomo volili tudi predsednika in podpredsednika direktno kakor ostale uradnike.

Ameriške volitve so ponovno dokazale ostalim državam, da je tak sistem najboljši in ga odobravajo vsi narodi, ki sedaj trpijo pod peto nasilja in fašizma.

VAŽNO ZA ŽENSKES DELAVKE

Ideja, da je ženska bolj cenena delavka in se jo lahko izkorišča pri nižji plači, polagoma izginja. Če bi bile ženske lepo molčale in delale za vsako ponudeno plačo, bi to kar naprej trajalo. Saj vemo, da si gospodarji in bosji želijo velikih dobičkov, ki navadno gredo na račun nizkih delavskih plač. Odkar pa imamo v delavskem departmentu tudi take zastopnice, ki skrbijo za dobrobit delavk, je to razmerje plač prišlo tako na površje, da se delodajalci ne morejo več izgovarjati. Škoda je edino ta, da niso še vse naše države proglasile take postavbe: enako plačo za enako delo brez ozira ali delo opravlja moški ali ženska delavka.

Važno je, da vemo, da je država New York sprejela tako postavbo prvega julija 1944. Torej od tega dne naprej bi morale vse delavke prejemati enako plačo za enako delo. Po veliki večini so se industrijski bosji in delodajalci uklonili tej postavi, vendar pa se še najdejo posamezni slučajji, kjer se ženskam plačuje mogoče groš ali dva manj na uro. Zdi se mi, da je dolžnost vsake delavke zasledovati vse v njen prid obrnjene postavbe in se potem ravnati po njih. Pregovor "kdor jezika špara, kruha strada" je presničen v takih slučajjih. Torej ženske v državi New York imate postavbo, ki vam omogoča do centa tako plačo kakoršno prejema sodelavec moški. S tem ni rečeno, da naj vsaka kar teče do dotičnega odbora s svojo pritožbo. Najprej naj vsaka preštudira, če je njeno delo v resnici enako vredno in enako dobro izvršeno, potem naj pa najprej govori s svojim delodajalcem ali njegovim zastopnikom. To bo zadostovalo, ker vsak se boji kazni in zapora, ki je s to postavbo direktno posledica kršitve te pogodbe.

New York ima jako natančno sestavljeno besedilo te postavbe glede enakih plač. To je velike vrednosti, ker se potem ne more zavlačevati na sodnijah, ako pride do kakšne take pritožbe v slučaju nejasnosti besedila. The Women's Trade Union League je poskrbela, da je bilo vse točno sestavljeno. Na tem komiteju je tajnica Mrs. Blanche Freedman za "Equal Pay Advisory Committee."

Države, ki imajo to postavbo so še: Illinois, Montana, Washington in Michigan. Montana in Michigan sta še med prvo svetovno vojno upeljale sistem enakih plač.

Velike delavske organizacije imajo tudi posebne odseke, ki skrbijo za nadaljno izobrazbo svojih članic potom posebnih tečajev. Izobražena delavka ne bo tako lahko izkoriščana kakor tista, ki se ne briga za take prilike.

BOJ PROTI BOLEZNI RAK POTOM IZOBRAZBE

Armada prostovoljnih učiteljic in učiteljev, ki širijo vse znane zaključke o tej bolezni med narodom pravijo, da se ljudstvo več tako ne boji imena te morilke. Po šolah se mladina uči o vseh pojavih bolezni rak in tako se polagoma širi propaganda za boj proti tej bolezni. Kakor je bilo že večkrat pisano je rak taka bolezen, da se je v prvih začetkih skoro ne čuti, zato pa je treba še bolj paziti na vsako nerednost v našem telesu in povprašati zdravnika za svet. Rak je v začetku ozdravljiv, včasih z obse-

vanjem in najtemeljiteje pa z operacijo dokler je na enem delu telesa.

Mrs. Francis J. Rigney je načelnica te velike prostovoljne armade, ki skuša razširiti vse, kar je dosedaj znane glede te bolezni. Po mestu New York je nad 100 postojank, kjer človek lahko dobi potrebne informacije in ako more pusti tudi kakšen groš za nadaljno delo na tem polju. Ne samo denar ampak tudi material za obveze in potrebne srajce za revne pacijente sprejemajo ti dobrotniki. Mrs. Rigney upa organizirati prostovoljke in prostovoljce, ki bodo hodili po hišah in delili pomoč med tistimi, ki so brezupno oboleli za rakom in ležijo doma.

Predvsem se ne smemo bati po nepotrebem, ker strah je najbolj škodljiv. Rajši se poučimo o sumljivih znakih raka. Ako imamo kakšno ranico, ki se noče zaceliti, je pametno, da gremo do zanesljivega zdravnika. Lahko je tako ranjenje v ustih, na jeziku, na ustnicah, okrog nosa in drugih delih telesa. Slabo znamenje so tudi razne bule in bulice, katere začutimo lahko kjer je; pri ženskah posebno na prsih. Vsako izvanredno krvavljenje, hripavost, slaba prebava, kašelj, katerega se ne moremo znebiti, težave v požiralniku in motnje v drobovju, so lahko prvi znaki bolezni raka. Ne verujte mazačem in v to kar vam kakšna soseda svetuje. Iščite sveta in pomoči vselej tam, kjer to bolezen temeljito poznajo in vedo vsaj za prvo pomoč.

Zdravniki se vedno učijo in skušajo najti pravo sredstvo, ki bo ustavilo tudi raka, ampak do danes ni nobenega mazila in najuspešnejša je še edino operacija. Rešili bodo pa tudi to uganjko kakor so številno drugih na zdravstvenem polju. Pogumno torej o pravem času k zdravniku, pa bo vsak nepotreben strah pri kraju. Rak ne izbira in ne prizanaša nobeni starosti vendar pa vselej več oseb oboli za rakom čim višjo starost dosežejo. Bolezen ni nalezljiva in tudi pravijo, da se je ne podeduje, vendar pa je možnost, da preide na otroke lahko razpoloženo za razvoj raka. Pouk za ljudsko zdravje je največje važnosti pri zatiranju vsake bolezni.

PROŠNJA ZANJ

V mraku večernem pred Njenim oltarjem
deklica mlada kleči,
Srčno molitev zanj v solzah šepče,
molek med prsti drsi.
"Čuvaj ga Ti!"
Rajska usmiljenja Deva,
spremljaj ga v svetu po potih nevarnih
skozi prepade, čeri.
Tebi in meni naj zvest se povrne,
Ti veš, kako mi srce zanj trepeče.

Marjetica

Spisal Anton Koder
(Nadaljevanje)

Luna se ravno skriva za oblake, ko postoji Štefan na pogorju, dlan na čelo položivši, kakor da bi premišljeval, naj gre li dalje, ali naj se vrne.

Tiho je vse na okrog in okrog. Globoko pod njim leži bela vas, ondi šumi vaški potok in tamkaj le nekaj streljajev od njega stoji — Srakarjeva koča.

Tja bi šel, z Marjetico bi govoril, na polknice bi potrkal! Ali pa bi ne hodil? Kaj hoče tam? Ne budi naj je, če počiva, saj je srečna v spanju. O, ko bi mogel zaspati tudi on, pa tako, da bi se več ne vzbudil!

Vendar še danes naj gre, potem ne več, še danes ji stisne roko in nikdar, nikdar več.

Takšen in zelo hud je bil Štefanov boj. A zadnja misel je zmagala. Kako bi bilo drugače?

Prišedši pod okno, se nasloni na skladnico drv, pomakne pokrivalo na oči in posluša, če ga čuje kedo. Vse je tiho. Le odljudni netopir švigne včasih nad njegovo glavo, nad skalovjem uka sova in sem iz doline se jame glasiti posamezno petelinovo petje.

Zdajci se skloni, potrka na poloknice in šepeče: "Marjetica, ali čuješ?"

Nekaj časa molči vse. Potem se čuje ženska stopinja in pri zaprtem oknu se prikaže Marjetica, ki vpraša:

"Štefan, ali si ti? Štefan, tako pozno je, da me je kar strah."

"Mene pa ni, to je ravno pravi čas za naju," odgovori mladenič in upre v ljubico svoje otožno oko. —

"Oh, ljubi Bog, kaj pa je, Štefan, da tako pozno hodiš okoli? In mene srce boli, da mi kar počiti hoče. Niti za trenotek še nisem zatisnila očesa," vzdihne Marjetica, ko oddrsne oknice in zagleda bled Štefanov obraz.

"Če ti je prepozno, Marjetica, če te nadlegujem, pa grem. Saj to je bolje za oba, pravi svet in baje mu verjameš tudi ti."

"Kaj je to? O, jaz uboga reva! Kaj pomenijo te besede?" vzkligne polglasno Marjetica in se oklene mladeničevega vratu, kakor bi ga hotela zadrževati s svojimi slabimi močmi, ne pustiti ga od sebe v temno noč.

"Marjetica, tu imaš robec, ki si mi ga dala nekaj za spomin. Vzemi ga nazaj, jaz ga nisem vreden, daj ga drugemu, ki te stori srečno!"

Izgovorivši ji poda Štefan bel, lepo zganjen rdečeopisan robec z Marjetičinim imenom in z letnico in dnevom, kedaj ga je dobil v spomin.

"Ti ga res ne maraš več, Štefan, zato ker je moj, ker sem ti ga dala jaz?" vzdihne Marjetica in utrne solzo. Čez nekoliko pravi: "Nazaj ga ne vzamem, če ti je preslab, nadležna misel na-me, vrzi ga od sebe, v jez, ali raztrgaj, uniči ga, kakor si uničil ljubezen do nekdanje Marjetice!"

"Bog mi je priča, on, ki naju gleda zdaj in naju bo sodil, da sem imel najsvetejše namene. A ljudje, tisti, katere naj ljubim in spoštujem, pravijo, da je prisega greh, da je najina ljubezen nespametna."

"To sem dejala tudi jaz, Štefan, a verjeti nisi hotel. Verjemi; jaz ti odpuščam iz globočine srca!"

"Ne jokaj, Marjetica, pozabi me, jaz ti grem iz oči! Daleč grem, tako daleč, kakor je svet širok in dolg. Iztrgam si misel iz prsi, da sem imel kedaj očeta, domovje. Samo tega ne bom pozabil, da sem te pahnil tako nepremišljeno v gorje."

"Pojdi, pojdi, Štefan, če drugače ne moreš! Jaz ti braniti ne morem in tudi čutim, da ne živim dolgo!" zaihti Marjetica in omahne.

Čez nekoliko časa se vzdrami in pravi: "Še nekaj, Štefan, pozabila bi bila kmalu. Tu imaš prstan, ki si mi ga podaril. Na, vzemi ga nazaj!"

Izgovorivši sname s prsta lep svetel prstanek in ga poda mladeniču.

Štefan ogleduje nekoliko časa prstan, potem reče: "Jaz ga ne maram. Vrzi ga v travo, da se izgubi, kakor si velela, naj storim jaz s tvojim robcem!"

A takoj zopet vzkligne, kakor bi bil nekaj pozabil: "Ali pa veš, Marjetica, kaj pomenja prstan?"

"Pravil si mi nekaj, in pomnila sem do nocojšnje noči, a goljufalo me je tudi to. Tolažim se s tem, da ne zaslužim boljšega, da nisem vredna milejše usode."

Te besede ganejo Štefana. Z desnico potegne skrivaje po očeh, kakor bi se sramoval solze v očesu. Potem mu zažari obraz, nova moč ga prešine in pogumno pravi: "Marjetica, ali čuješ, prstan pomeni večno ljubezen, zvestobo brez konca in kraja. In kakšna naj bi bila najina? Strupeni jeziki, hudobni ljudje naj bi jo nama uničili? Tega ne! Sramota bi bila! Tega veselja jim ne privoščiva. Poglej, svet je dolg in širok! Tudi za naju se najde in če stradam tudi jaz, nič ne de, za te prislužim dovolj, saj ljubezen ne potrebuje mnogo, jeli da ne? Ali češ, na tujem si poiščeva drugo domovje, družega očeta?"

Marjetica ne odgovori, a prejasen odgovor je ta, da prstanek zopet natakne na prst in se oklene Štefanovega vratu.

Tako slonita dolgo in molče. Naposled pravi mladenič: "Jaz grem, dolgo me morda ne vidiš, a ne skrbi za to! Ko nama najdem novo zavetje, se vrnem in vzamem te s seboj. — Ako pa se ne vidiva nikdar več, misli, da na vsem širnem svetu ni več usmiljenega srca!"

Izgovorivši poljubi Štefan deklico, stisne ji tresočo roko in izgine za vrtnim drevjem. Marjetica sloni kakor okamenela na oknu in zre mokrega očesa v temno noč in ne ve, ali je resnica vse to, ali so le sanje, samo goljufive, nemirne sanje.

Ko jame ugaševati burovž in rimska cesta na nebu, omahne ji trudna glava in zgrudi se kakor v omedlevici na posteljo.

XXIII.

Nekaj dni pozneje vstane Srakar na vse zgodaj, ogrne višnjeve plašč, natakne pokrivalo na glavo in hlača v hlev kozama klast. Prišedši na vežni prag, kar zacija, pa kar vid mu jemlje. Ko položi dlan na čelo, vzkligne, čudeč se:

"Lej ga no, sneg je padel, pa še kako na debelo ga je! Kar dreveje se ziblje in priklanja. O ubogi moj repič, ves bo pozebel in strohnel na njivi! Da ga nisem spravil prej pod streho! In pa nekaj zelja je še na zelniku, in tako lep korenček, pa tako slasten je vmes. Kaj pa moji cepiči, cepiči, ki sem jih cepil minulo pomlad? Tako lepo so poganjali in zeleneli, da bi le ne bili kaj na škodi zaradi tega."

Izgovorivši migne z glavo, se zavije bolje v plašč in rine kar po celem snegu na vrt. Ondi potresuje in rahla drevje, da mu sneg kar prši v zavrtnik. A to nič ne de. Da so le cepiči in drugo mladovje na varnem. Sam sebe in svojega pomladnega truda pri cepljenju vesel, se zopet vrne in niti ne opazi, kako mu sili sneg v nizke, lesene opanke in da je pobeljen kakor berač o božiču. Celu na kozi pozabi, ko otrka na vežnem pragu sneg raz opank, ga razpiha in raztepe s prazničnega nedeljskega plašča in maha s širokokrajnikom po zraku, kakor da bi ogenj pihal. Potem odsloni napol hišne duri, pomoli pol glave v sobo in zakliče:

"Marjetica, pojdi no, poglej no skozi okno, kaj je zunaj! Sneg je, sneg, pa še na debelo ga je."

Marjetica teče k oknu, obriše z belim predpasnikom roso raz šipe in ozrši se na plan, vzdihne: "O sneg, sneg, zapadel je moje ostale solnčnice na vrtu, prav gotovo jih je, da bi jih le polomil ne bil."

Potem hiti kar goloroka in bosa na vežni prag. A ko jo zagleda oče poleg hleva, kako trepeče od mraza, zakliče:

"Kaj prezebaš, Marjetica! Jopico obleci, pa čevlje obuj, pa ne novih, škoda bi jih bilo. Glej, gazi je treba do hleva sem, do studenca — in ob pohištju proti vasi!"

Čaz malo časa se prikaže zopet Marjetica obuta, v jopi rajne matere, ki ji je povsod preširoka in predolga in z leseno lopato na rami. Vendar take snežne pometalke ne vidi človek vsak dan. Marjetica je bila tako lepa, pa tako prijetno ji je pristojala ta oprava, da bi jo bil človek kar gledal in si voščil večni sneg, če bi bile vse snegarice takšne kot ona.

Med tem pride Srakar iz hleva in vzame Marjetici lopato, s katero s pravo strastjo razmetava sneg na desno in levo. Marjetica mora pa pometati in čistiti za njim, z velikansko brezovo metlo domačega izdelka.

Po zajutreku in drugih domačih opravilih hiti Marjetica na vrt, kjer je imela različno cvetličje. Ondi razgrebe kar z rokama sneg raz gredic, da jo v prste zebe in peče.

"Oh, vse je zapadeno in uničeno," vzdihne potem in počene v razor. "Da sem morala tako pozabljiva biti! Celu nekaj rožmarinčka je pod snegom in solnčnice so vse otrezene in polomljene. Dejala sem, naj se vesele ščinkovci in rumeni strnadje ž njimi, naj jih hodijo kavsat in obirat, na, zdaj so pa vse preč!"

Čez nekoliko se vrne Marjetica s premrlimi, snežnimi

rokami in z rdečim prezeblim licem v sobo. Ondi presadi poparjen rožmarinček v gorko črno prst ter ga postavi k njegovim tovarišem na okno. In ko sede sama za omizje s šivanjem v naročju, še vedno ne more od njega odtrgati pogleda.

“Kdo ve, ali ozeleni in se okrepeča zopet, ali umrje v kratkih dneh,” pravi sama pri sebi. “In da sem ravno njega pozabila? Zakaj njega? Ali ne pomenja to nekaj posebnega? Drugo zelenje in cvetje bo poganjalo, se šopirilo in duhtelo pomladi, njega pa zdavnaj ne bo. In zakaj vprašujem in preiščujem vse to? O predobro vem, česa me spominja prezebli ljubček. Tudi druge vaške deklice oblečejo, ko mužuvi lipa sredi vasi, nova rdeča krila, vesele se življenja. Marjetice pa morda tedaj že zdavnaj več ne bo. Beli sneg je zapadel njeno ljubezen, beli sneg zapade tudi njo.”

V takih žalih mislih omahneta Marjetici roki v naročje in počivata kakor brez življenja, ona pa nasloni glavo na belo steno. Sloneč tako povzdigne nevedoma oko na sveto razbičano, v rdeči plašč ogrnjeno podobo Zveličarjevo v kotu. Skrivna solza ji priteče polagoma po licih pri tem pogledu, mrtvi roki se zopet oživita, in rdečica se ji vrne na obraz. In kdo ve in ugame — zakaj?

Med tem se oddrsnejo tiho, prav tiho hišne duri in v sobo skrivaje zre nekdo, kakor da bi iskal Marjetico. A videč jo solzno za omizjem, se vrne. Marjetica ga niti ne zapazi. In prav je tako. Saj bi bila zrla resno očetovo lice. Videla bi bila, kako je pobesil glavo, kako se mu je užalil pogled. Prepričala bi se bila, koliko trpi, skrivaje trpi tudi njen reditelj — zaradi nje. In prejšnja tolažba bi bila zopet uničena.

Tako se je pričela zima v Srakarjevi koči. Prijetna ni bila nikdar, a tako otožna, tako dolgočasna kot ravno letos, tudi ne.

Za dolge zimske večere je bila sicer Marjetica dobro preskrbljena. V jeseni si je prislužila s trenjem mnogo povosmov prediva. Dasi je trla še le prvo leto, vendar so jo hvalile vaške gospodinje, da vrlo tare in da je predivo iz njene trlice čisto, svetlo in žlahtno, kakor svila. Marjetico je to veselilo, zato je rada pomagala povsod, kjer so jo prosili. Plačila v denarjih ni jemala. Zadovoljna je bila s povosmom prediva, kajti sklenila je napresti si po zimi iz svojega lepo kot sneg belo perilo, da se poskusi lahko s prvo vaško deklico, če bi bilo potreba. Najslajši, najprijetnejši zaslužek pa je bil Marjetici za trenje, da je mogla semtertje govoriti ob večerih s Štefanom brez strahu pred strupenimi jeziki, in da jo je on včasih nekoliko domov pospremil. Za eno samo tako uro bi bila trla ona ves ljubi teden, če bi ne bilo drugače.

Za prejo je iztesal Srakar Marjetici po lastnem umu bel, nov brezov kolovrat. Tako lep, tako lahek je bil, pa tako tiho se je vrtele kolo, da ga kar čuti ni bilo in da se mu Marjetica ni mogla dovolj prečuditi in ga prehvaliti. Prav iz srca ga je bila vesela.

Tisto popoldne pravi Srakar Marjetici: “Če hočeš, ti pa uredim kolovrat? Zima je tu in večeri bodo dolgi, jako dolgi.”

“Saj je res, oče! Kar iz podstrešja ga prinesite! Že nocoj začnem presti. Spanje se mi tako utruje vedno in vedno!”

Proti večeru je stal pred Marjetico kolovrat in preslica poleg njega. Na njej pa je viselo pol povosma praznega prediva, da je bilo videti kakor jablana ali črešnja v cvetju. Srakar pa je rezljal pri peči še nekaj brezovih in drinovitih kobilic ter primerjal na vretenu, katera bo pripravnější, katera ličnejša.

Do večerje je bilo vse gotovo in urejeno. Ko je bila posoda pomita, kuhinjsko delo končano in kozji opravljani in napaseni, sede Marjetica za kolovrat, okroži motvoz na kolo, udene vreteno, oslini prst, poseže v predivo, pritisne z desno nogo na stopalo zažene z levico kolo in prijetno, prijazno vrvenje kolovratovo se oglasi. Pa kako vesela je Marjetica, da se ji je tako urno posrečilo to delo. Srakarju pa žari gori na zapečku od zadovoljnosti lice. Kar vrvenje doni po njegovih ušesih slajši kot najlepša godba,

očesa ne more obrniti od Marjetice in kolovrata. In to kakoršne že ni čul, kar so mu zakopali rajno ženo, Marjetičino mater.

Tako se prično zimski večeri pri Srakarjevih. Druga leta je vzela Marjetica tu in tam šivanje in šla je v vas na večerno prejo. To je bilo prijetno tedaj! Na preji se zbera vse deklice iz vasi s svojimi kolovrati in prepevajo skupaj vesele pesmi, pripovedujejo pravljice in povesti, se smejejo in — nekatere tudi namežikajo mladeničem, ki se zbirajo okoli peči ali vasujejo pod okni. Marjetica pa kar uganiti ni mogla tedaj, zakaj delajo tako, in nespametno se ji je zdelo to še — pred enim letom.

Letos je vse drugače. Sicer ima svoj bel nov kolovrat, žlahtno, prazno predivo, a nekaj le manjka in manjka. Zadovoljnosti ni in je baje ne bo nikdar. Ena misel izpolnjeva, vzbujenih, rojenih je sto in sto drugih. — Tako je bilo nekdanj, tako je zdaj in tako bo za nami.

Vendar semtertje je bila Marjetica vsaj za trenutke potolažena, če ne prav srečna in vesela, vsaj pozabila je težkega kamna, ki ji leži na prsih. To pa je bilo ob tistih večerih, ko je Srakar na zapečku svojo pipico iztrkal ob noht levega palca, jo položil na polico, lepo kakor župnik na prižnici roki sklenil nad prsi in dejal:

“Marjetica, nocoj ti pa zopet povem povest. Ravno kar mi je prišla v glavo, pa prav lepa in čudovita je.”

“Kar začnite in povejte jo, oče! Prav radovedna sem, kakšna bo in vso od konca do kraja si zapomnim na pamet,” vzklikne Marjetica. In kakor nevedoma se ji ustavi kolo, nit se ji utrga na vretenu in brezova kobilica odskoči daleč tja za duri, da jo mora z leščerbo v roki iskati.

Srakar pa pokašlja parkrat, potegne z dlanjo po zamisljenem čelu in obritem licu, preloži desno nogo na levo koleno, kakor češ, pripovedovanje ni kar si bodi. Gospoda že, gospoda, ki pogleda v knjigo, kar ne ve. A pri tem je to vse drugače. Po tako važnih pripravah začne navadno Srakar: “Bil je oče, ki je imel tri sinove, tri vrle junake. Ti trije vrli junaki so bili trije bratje, trije sinovi ene matere, črne matere, mačehe . . .” Ta povest je bila posebno lepa in zanimiva. Škoda, da je predolga, da bi jo mogli ponavljati tu. Le konec omenimo, ki se glasi takole: “Nazadnje je bila imenitna svatovščina, kakoršno je imel cesar na Dunaju, ki je jedel iz srebrnih skled in zajemal z zlatimi žlicami. Pa še lepša, mnogo lepša je bila. Plesali so in s petami ob tla bili, da se je zemlja tresla, nebo zibalo in mesec in zvezde ugaševale na nebu. K tej svatovščini so povabili tudi mene in me posadili za mizo, kakor za starejšino. In dali so iz naprstnika jesti, iz rešeta piti — z lopato pa po —, da pomnim to svatovščino do zadnjega, zadnjega dne, dokler živim, diham in tobak pušim.”

A Srakar je znal še mnogo, mnogo drugih pravljic, postavim, a jari kači in slepem polžu, o žabji vojski, o steklenem gradu, o zakleti princezinji, o divjem lovu o zlatem zakladu. V tem pa so si bile skoraj vse enake, da so se po gori omenjeni šegi začenjale in končavale.

Marjetica je imela prav živo domišljijo, torej so ji bile povšči te čudovite pravljice in prav rada jih je poslušala in mnogo jih je vedela že na pamet.

Večkrat je tudi premagal Srakarja zaspanec med pripovedovanjem. Nevedoma je podprl glavo v dlan, pomrmral pol speč še nekaj besedi in sladko zadremal. Tedaj se je ustavil pogosto tudi Marjetičin kolovrat, kajti očeta ni hotela dramiti v počitku. Semtertje se ji je užalilo tudi srce, posebno v otožnih pravljicah. Dozdevalo se ji je, kakor bi se bila pretrgala enako niti njena razvneti domišljija. Vzdrnila se je v pusti sedanjosti in čutila je kakor junak marsikatere pravljice, da je uboga, tako zapuščena.

Dostikrat je zadremala tudi sama na kolovratu. Tu tiho je bilo vse okrog. Leščerba je brlela z velikim utrinkom, oče je počival na zapečku, le stara zakajena ura je tiktakala na zidu kakor prej.

V takih trenutkih je Marjetica imela navadno čudne sanje. Sanjala je o Štefanu in o sami sebi, da gresta po ozki brvi čez šumečo reko, — da padeta v valove; da se peljeta v čolnu in da nastane vihar.

(Dalje prihodnjič.)

IZVOLITE REDNO DOPISOVALKO

Večkrat beremo, da članica najprvo pogleda za dopis od podružnice, pri kateri je včlanjena, potem šele bere drugo gradivo, toda v naši Zvezi je več podružnic, ki nima redne dopisovalke in s tem izostane mesečni dopis, kar je v razočaranje članstva. Zato bi bilo priporočljivo za vsako podružnico, da odloči na glavni seji, katera odbornica ali članica bo poslala vsak mesec dopis, da ne bo potem prigrvarjanja, da sem mislila, da bo ona poslala, pa ni, in pri tem pride samo razočaranje.

Uredništvo nadalje priporoča, da naj bodo poročila bolj kratka in pa stvarna, potem bo dovolj prostora za vse. Pri nekaterih podružnicah dobi tista, ki redno dopisuje v Zarjo tudi majhno plačo kot druge odbornice, kar napravi posel bolj privlačen in zanimiv. Biti dopisovalka ni težka naloga, ker uredništvo nudi vso pomoč, dokler se ne privadite, potem pa gre kot bi teklo maslo.

Vsaka podružnica naj torej vzame ta predlog v razmišljanje ter izvoli, če je le mogoče, redno dopisovalko!

Št. 2, Chicago, Ill. — Seja v novembru je bila slabo obiskana. Upamo, da boste prišle vse na glavno sejo, ki se vrši 14. decembra. Ne pozabite!

Na zadnji seji smo sklenile darovati \$25 za jugoslovanski relief. Sklenile smo tudi, da se pošlje darilo sinu sestri Catherine Persa, ki je bil ranjen v vojski in se sedaj nahaja v bolnišnici. Želimo mu skorajšno okrevanje.

Sestre, prosim da vpoštevate moje uradne ure za plačevanje asesmenta na domu, ki so vsak torek od štirih popoldne do osmih zvečer. Zdaj, ko gre leto h koncu, bi bilo lepo od članic, če bi poravnale ves svoj dolg na asesmentu. Pridite plačat na sejo ali na moj dom ob torkih, da bom imela knjige v redu predno se jih da nadzornicam v pregled.

Volitev odbora na prihodnji seji bi morala tudi vse članice zanimati, da ste prisotne.

Sestra Christine Sinkovec je prestala težko operacijo in tudi sestra Anne

Boncha. Obe se nahajata na potu okrevanja.

Nezgodna se je pripetila Rosemarie Krapenc, članici mladinskega oddelka, ko je padla in si zlomila roko. Da bi kmalu okrevala, kakor tudi vse naše bolne sestre je naša iskrena želja.

Voščim vsem skupaj vesele božične praznike!

Lillian Kozek, tajnica.

Št. 5, Indianapolis, Ind. — Srečne in vesele božične praznike želim vsem članicam SZZ v imenu podružnice št. 5 ter vas tudi najlepše pozdravljam.

Drage članice št. 5! Prosim vas v imenu odbora, da se bolj številno udeležite glavne seje, na kateri bomo imeli važne stvari za ukrepati. Saj se ne boste zamudile dolgo časa in seje so itak samo enkrat na mesec.

Bolni sta naši sestri Ule in Marčela. Priporoča se članicam, da obiščete bolne sestre, katerim želimo skorajšno okrevanje.

Hvala vsem sestram, ki ste pomagale na en ali drugi način pri zbiranju obleke za uboge sirote v stari domovini. Odposlale smo 48 zabojev; bilo je 1,192 funtov obleke in potem zopet okrog 200 funtov čevljev in obleke. Bog daj, da bi vse srečno prišlo v roke ubogim, ki tam željno pričakujejo naše pomoči.

Vsem glavnim odbornicam in članicam želim vesele praznike in zdravo ter zmagoslavno novo leto! Vas najlepše pozdravljam,

Julka Zupančič.

Št. 7, Forest City, Pa. — Bliža se konec tega leta in zima je že pred durmi. V mesecu decembru imamo tudi najvažnejše seje in na dnevnem redu je volitev odbora in sklepanje o drugih važnih zadevah tikajočih se poslovanja pri podružnicah.

Zadnja seja je bila slabo obiskana in upam, da boste vse prišle na glavno sejo 3. decembra ob dveh popoldne v navađne prostore. Postavimo našo podružnico zopet na noge in bomo zveste članice naše lepe ženske organizacije.

Poročati imam žalostno vest, da nas je za vedno zapustila naša mlada čla-

nica Mary Kameen, stara 42 let. Zapustila je žalostnega moža Rudolfa, sina in dve hčeri. V svoji bolezni je veliko pretrpela. Pokojna je imela mnogo sorodnikov in prijateljev, kar je pričal njen veličasten sprevod. Ko je ležala na mrtvaškem odru, je bila obsuta s cveticami in darovi za svete maše. Članice smo tudi molile sveti rožni venec ob njeni krsti. Vsem preostalim izrekamo globoko sožalje. Ti pa, draga članica, počivaj v miru božjem. Pri vsaki seji se Te bomo spominjale v molitvi.

V zakonski stan sta stopila naša mlada članica Alice Košir in hči naše sestre M. Suponcic, Miss Matilda Suponcic. Obema članicama in soprogo želim obilo sreče in blagoslova v novem stanu.

Težko operacijo je prestala sestra Josephine Pazil. Zdravje se ji počasi vrača. Vsem bolnim daj Bog ljubeга zdravja!

Vsem glavnim odbornicam in članicam želim vesele praznike in da bi novo leto prineslo zmago in ljubi mir ter srečno vrnitev naših vojakov, katere komaj pričakujemo nazaj!

Anna Kameen, predsednica.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O. — Leto se nagiba h koncu in prihodnja seja dne 14. decembra bo zadnja v tem letu. Da bo ta seja važna, mi ni treba še posebej poudarjati, saj veste, da se na glavni seji voli odbor za novo leto in začrta smernice za prihodnje leto. Torej je zelo potrebno, da se vse udeležite te seje in še posebno apeliram na tiste, ki ne pridete med letom in se prepričate, kako obstoji podružnica, pri kateri ste članica.

Dalje ponavljam staro pesem, da vse tiste, ki dolgujete na asesmentu, gotovo poravnate, saj veste, da meni ni mogoče hoditi po hišah kolektat. Vsake članice je dolžnost, da sama za to skrbi in prinese na pristojno mesto; prilike imate, da lahko plačate, ko vam čas dopušča, namreč, če ne morete priti na sejo, potem lahko plačate na 24. in 25. v mesecu v Sloveńskem domu na Holmes Avenue in v slučaju, da ne morete priti na te dni,

K SVETIM božičnim praznikom želimo odbornicam, članicam, prijateljem, sotrudnikom in pospeševalcem Zveze božičnega veselja in miru ter blagoslova, da bi bila kmalu vojska končana! Naj bi bil ta božič zadnji praznovan v odsotnosti dragih in prihodnje leto jih gotovo privedlo zdrave in zmagoslavne nazaj k družinam, kjer so težko pogrešani!

— Vaše glavne odbornice in uredništvo "Zarje."

potem lahko prinesete na moj dom vsak čas in tudi ob nedeljah, ko greste k maši, ker cerkev je prav blizu nas in tudi po pošti mi lahko pošljete. Torej ni nobenega vzroka, kakor tudi ne izgovora, da ne morete plačati; denarne razmere so pa tudi toliko izboljšane, da zdaj lahko vsaka prihrani za društveno obveznost. Hvala lepa vsem, ki boste upoštevale te vrstice!

Naša podružnica izreka čestitke naši urednici Zarje, Albini Novak, za napredek v družini, kjer so dobili prav srčkano deklico, katera, upamo, ji bo v veliko pomoč, ko doraste, pri njenem važnem delu in upamo, da bo tudi tako aktivna in požrtvovalna kot je njena mamica. (Hvala lepa, Frances. Bog Te usliši!—A. N.)

Od zadnjega poročila v Zarji nam je umrla sestra Mary Christy, ki je bila stara komaj 42 let. Tu je zopet dokaz, da smrt ne izbira, temveč trga niti življenj po svoji volji. Še toliko bolj je žalosten ta slučaj, ker njen edini sin ni mogel biti pri njej ob smrtni uri ali jo videti na mrtvaškem odru, ker nahaja se na bojnem polju nekje v Franciji. Težko prizadeti družini izrekamo globoko sožalje. Njej pa želimo večni mir in pokoj!

Bolni sta sestri Agnec Kumel in Helen Laurich. Obema želimo ljubelega zdravlja, kakor tudi vsem drugim bolnim sestram.

Vesele božične praznike želim glavnim odbornicam in vsem članicam širom Amerike s srčno željo, da bi kmalu zavladal po vsem svetu ljubi mir!

Prisrčen pozdrav,

Frances Sušel, tajnica.

Hva'a za oglas, Mrs. Schimenz!

Tajnica št. 12, Mrs. Mary Schimenz, je odborica, ki nikdar "ne fali," ampak ima vedno v mislih Zvezo in Zarjo. Za Zvezo vedno agitira za nove članice, za Zarjo pa dobi vsake praznike oglas, ne da bi se jo posebej obvestilo ali prosilo. Vsa čast Mrs. Schimenz, kakor tudi vašim dobrim podjetnikom, ki so nam naklonjeni.—Urednica.

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Vse članice od podružnice št. 12 vabim na sejo meseca januarja, 1945. Na dnevnem redu imamo več važnih zadev za rešiti.

Na rokah imam še 40 zavojčkov lepih voščilnih kartic in dopisnic. Ob božičnem času imamo lepo navado pisati svojim znancem in prijateljem, zato se vam prav lepo priporoča, da kupite zavojček Zvezinih kartic in jih rabite za voščilo k praznikom. Bodimo naklonjene svoji organizaciji in pri tem bomo tudi pomagale ubogim otročičkom v stari domovini.

Dalje se vam priporoča, da pridobite nekaj novih članic za prihodnjo sejo in posebno se apelira na matere, da vpišete svoje hčerke v Zvezo, ker prišel bo čas, ko bodo imele one posel pri vodstvu in zato je naša dolžnost, da jih v mladosti privabimo med nas, ker potem bodo imele večjo ljubezen in globokejšo čustvo do organizacije.

Čestitam naši Albini, ker se je potrudila, da bo Zveza imela eno članico več v mladinskem oddelku in to

je njena novorojenka Gloria Jean! (Hvala lepa za čestitke, Mrs. Schimenz.—A. N.)

Vse najboljše želim vsem glavnim odbornicam in članicam za božič in srečo v novem letu. Prosim članice, plačujte redno svoj asesment, ker iz ročne blagajne se ne more zalagati za vas.

Najlepši pozdrav vsem skupaj pošiljam,

Mary Schimenz, tajnica.

Št. 14, Cleveland (Nottingham), O. — Pozdravljene članice št. 14! Spo-ročati želim, da so se članice v obilnem številu udeležile seje 7. novembra, čeprav bi vse bile rade doma in poslušale poročila po radiu o volitvah, katere so se vršile isti dan. Vse priznanje za vaše zanimanje za seje, drage sestri! Na seji smo se imele prav prijetno in smo hitro končale v zadovoljstvo vseh navzočih. Drugo jutro, ko smo išle veselo vest, da sta zmagala Roosevelt in naš priljubljeni Frank Lausche za governorja, smo pa bile nad vse vesele. Bog jima daj zdravje, da bosta srečno izpeljala visoke ideale, katere zastopata.

Na zadnji seji je imela naša predsednica Frances Rupert v mislih veliko presenečenje za nas, da bo osebno prisostvovala seji, pa žalibog se ji ni posrečilo. Upamo, da ji bo ljubi Bog dal popolno okrevanje do naše glavne seje in se takrat za gotovo vidimo. Isto želim tudi vsem ostalim članicam, ki niso najboljšega zdravlja, da boste vse v dobrem stanju in se vidimo na glavni seji 5. decembra.

Sgt. Anthony J. Vidmar

Naša sestra Frances Vidmar, 14811 Saranac Rd., Cleveland (Collinwood), Ohio, je prejela žalostno vest, da je bil ubit v Franciji njen sin Sergeant Anthony J. Vidmar.

V armado je stopil v oktobru 1940 in v avgustu 1941 je bil poslan na Islandijo. Bil je star 29 let in graduant Collinwood višje šole. Pred vstopom v armado je delal pri Fisher Body. Poleg žalujoče matere zapušča dve

sestri Frances in Anna ter brata Josipa.

Naše globoko sožalje vsem sorodnikom. Naj počiva v miru v tuji zemlji. Njegov spomin bo ostal za vedno med nami!

Sedaj, ko se bližamo koncu leta, se vsem članicam najlepše zahvaljujem za zvesto sodelovanje v mojem uradovanju in upam, da ostanete prav tako prijazne v prihodnjem letu, ker v složnosti je moč.

Prosim vse one članice, ki ste nekoliko pozabile plačati asesment, da bi to storile v decembru, ker vsaka tajnica rada odda knjige in redu.

Drage sestri, voščim in iz vsega srca vam želim vesele božične praznike, kakor tudi srečno novo leto. Upam, da se bo vsem izpolnila želja, da bo v prihodnjem letu konec te strašne vojne. Na svidenje na seji!

Frances Klein, tajnica.

* * *

Mrs. Rupert se zahvaljuje

Po moji dolgi bolezni bi se rada zahvalila mojim številnim prijateljem za obiske, cvetlice, kartice in lepa darila na domu in v bolnišnici. Težko je bilo zame ležati pri miru dolge mesece, ampak zdravnik mi je povedal, da si bom skrajšala čas bolezni, če bom sledila njegovim navodilom in tako sem se pohlevno udala. Lepi izrazi sočutja in ljubezni od strani mojih prijateljev in prijateljic so mi prinesli mnogo ur kratkočasje.

Zahvaljujem se naši glavni predsednici Mrs. Marie Prisdand, glavni tajnici, urednici ter vsem ostalim glavnim odbornicam, odbornicam podružnic ter mnogim članicam naše Zveze in društev kot klubov.

Vesela sem bila dobiti voščila k zdravju od podružnic št. 1, 10, 14, 25, 32 in 47; od pevskega kluba Slovan in kluba Ljubljana sem prejela lepa darila.

Odbornice in članice moje podružnice št. 14 so me redno obiskovale ter mi tudi prinesle mnogo lepih stvari. Tudi naš koncilman me je obiskal, kar je bilo lepo od njega.

Jaz sem že od vedno visoko cenila prijateljstvo in zdaj sem pa toliko bolj prepričana, da naklonjenost in ljubeznivost, katero dobiš v času bolezni, je neprecenljive vrednosti in najboljše zdravilno sredstvo za živce, ki postanejo vznemirjeni, ko je človek predolgo v enem kotu, oziroma v postelji. Moja bolezen je trajala pet dolgih mesecev in nisem še popolnoma zdrava, ampak toliko sem boljša, da mi ni treba sedeti vedno v eni poziciji, da lahko vsaj malo stopim na noge.

Vsem, ki ste mi bili v tolažbo, bodisi na en ali drugi način, ostanem za vedno hvaležna. Moji hčeri Vera in Mary sta mi bili v veliko pomoč. Posebno Mary, ki skupaj stanujevi, mi je bila v veliko pomoč, ker je bila gospodinja pri meni in pri sebi. Hvala Ti, Mary, saj Te ne bom nikdar pozabila in tudi Vera ne, ki je prišla k meni ob vsaki priliki. Isto ste mi pridno stregla sin in soprog. Od dveh sinov, ki sta pa v službi Strica Sama, sem redno dobivala lepa pisemca, v katerih sta me tolažila in navduševala, naj bom močna kot so vojaki.

Ne smem pozabiti omeniti mojega dobrega prijatelja Jim Rotterja, ki se je mnogokrat spomnil name in v voščilo zložil lepo pesem, ki je bila priobčena v lokalnih listih. Hvala tudi ljubljanskemu stricu Mr. Plevniku in Mrs. Plevnik za vso postrežbo in dobrote, ki sta mi storila.

Bog plačaj vsem skupaj! Upam tudi, da mi bo dal zdravje izkazati svojo hvaležnost ob vsaki priliki do mojih dobrih prijateljev in prijateljic.

Želim vsem glavnim odbornicam članicam in sploh vsem skupaj zdrave božične praznike in srečno novo leto!
Francis Rupert.

Št. 15, Cleveland (Newburgh), O.—
Drage članice! Po seji 14. novembra smo imele pripravljen pardi ter pričakovale lepo udeležbo in prišlo je celih trinajst članic. Tu ste pokazale, koliko se zanimata za podružnico! Drugod se članice vse lepše odzovejo kot pri nas, kjer ima vsaka izgovor, ene, da stanujejo predaleč, druge pravijo, da jih je strah ponoči iti ven, ampak ne premislijo, da se odbornice veliko žrtvujejo in so navzoče ob vsakem času in vremenu. S tem vzamete vse veselje od odbornic, zato ni čudno, če noče nobena prevzeti urada ko si mislijo, druge doma sedijo, bom pa še jaz.

Prosim vas, da pridete na glavno sejo 12. decembra. Pa nič iskati izgovore, ker je vaša dolžnost biti navzoče. Po seji bomo imele izmenjavo daril in zabavo. Vsaka naj prinese majhno darilce. Pri vsaki stvari je Newburgh ta prvi, pa naj bo tudi v tem.

Cestitam Mrs. Frances Arko, ki ima pet sinov pri vojaki in sestra Terezija Rangus ima štiri sinove v službi Strica Sama in en sin je zdravnik. Naša srčna želja je, da bi se vsi vrnili k svojim staršem.

Prosim članice, da obiščete bolne sestre, kadar vam je znano za slučaj. Opozarjam vas tudi, da poskrbite, da boste imele plačan assesment, da bom imela za poslat na glavni urad, ker je velika skrb za tajnico, če ni na rokah denar, ko je čas za naprej poslati. Prosim sodelovanja.

Voščim vam vesele praznike!

Mary Hrovat, tajnica.

Št. 17, West Allis, Wis. — Vse članice ste vabljeni na glavno sejo dne 12. decembra ob tri četrt na osem zvečer v cerkveni dvorani. Pridite vse, ker bo seja važna in volite odbora. Odsotne članice bodo kaznovane z globo 25 centov v ročno blagajno. Assesment bom začela pobirati ob sedmih zvečer.

Povabljeni smo na veliko prireditev od International Institute of Milwaukee County, ki se vrši v nedeljo 10. decembra v Public Service dvorani na 231 West Michigan Avenue. Pričetek ob treh popoldne in bo odprto do desetih zvečer. Vršila se bo povorka vseh narodnosti in vsi, ki bodo prisostvovali bodo oblečeni v narodne noše. Videla se bo tudi razstava vsakovrstnih stvari od vseh narodnosti ter vršil se bo lep program, ki bo vseboval petje, godbo in ples. Prodajalo se bo tudi pecivo in ročna dela in na razpologo bodo tudi vsakovrstne jest-

vine, ki so pristna narodna jed. Vstopnina bo prosta, torej posetite to izredno prireditev, kjer boste dobili lep užitek in zabavo.

Šesto vojno posojilo je v teku. Za slovensko skupino je bila imenovana za načelnico naša predsednica Mrs. Josephine Schlossar. Storite vse v svoji moči, da bomo razprodali mnogo bondov, ker to pomeni, da bo bolj hitro vojske konec in naši vojaki zopet prikorakali domov k svojim dragim.

Na rokah imam še nekaj zavojčkov lepih voščilnih kartic, katere bi prosila, da članice pokupijo ter jih vporabijo in pošljejo za božična voščila svojim prijateljem. Saj veste, da bo šel prebitek za uboge otroke v starem kraju in kdo bi imel zaprt srce za ubogo deco! Torej prosim lepo, kupite zavojček kartic še danes!

Voščim vsem sestram vesele božične praznike ter srečno novo leto!

Marie Floryan, tajnica.

IZ GLAVNEGA URADA

Vljudno se prosi vse članice, da sežete po voščilnih karticah, katere imajo tajnice na rokah. Prosim pomagajte, da se bodo razprodale in s tem pride čim prej skupaj denar za pomoč ubogim otrokom v stari domovini. Usmilite se jih vsaj ob božičnem času in ne pozabite onih, ki čakajo na pomoč od nas iz Amerike.

V vsakem zavojčku dobite tudi prilepke za božičnim voščilom. Zdaj se ne more nihče izgovarjat, da ne zna slovensko brati, ker voščilo je v angleških besedah "Christmas Greetings"!

Tajnice bodo z veseljem sprejele tudi prispevke za naš Šolninski in dobrodelni sklad ali pa pošljite naravnost na glavni urad. Naj vas Bog blagoslovi za vse, kar boste storile v ta plemeniti namen!

JOSEPHINE ERJAVEC,
glavna tajnica.

PRIPOROČAMO PREMESTITEV SEJ

Ker je nemogoče v teh časih zaposlenosti in pomanjkanja strokovnjakov pri tiskanju Zarje razposlati list prve dni v mesecu, zato se toplo priporoča vsem podružnicam, ki imajo odločeno za seje na prvo nedeljo ali prvi teden v mesecu, da premestijo datum na drugi teden v mesecu, ker dotlej je možno, da dobite Zarjo pred sejo, kar je skoraj nemogoče pričakovati, če imate sejo prve dni. Prav za prav bi članice itak morale vedeti za datum seje, ki je odločen na glavni seji za vse prihodnje leto, ne da bi čakale na poseben opomin mesec za mesecem v Zarji. Kot odbornice tako bi se morale tudi članice zavedati dolžnosti do udeležbe na sejah, ker to je enostaven predpis za vsak mesec. Izgovor, da nisem dobila Zarje, torej ne drži, ker nima podlage razen če ima podružnice izredno sejo. Da pa bo večini ustrezno, bi bilo na mestu premestiti sejo.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O. — Upam, da ni nobene članice, ki je voljna prezreti prihodnjo glavno sejo 12. decembra. Važnost društvenega gibanja se ustvarja ob enakih sestan-

kih od katerih je potem med letom odvisen uspeh ali zastalost društvenih ciljev. Topel apel za gotovo svidenje omenjeni večer, kjer bodo sledile tudi vesele urice ob izmenjavi božičnih daril in drugih dobrot, pošiljam prisrčno željo potom Zarje.

Žalostna vest, da je preminul zadnji mesec soprog naše članice Mrs. Sterle nas je vse globoko iznenadila. Cenjena sestra, sprejmite izraze iskrenega sočutja kot tudi Vaši hčerki Mildred in Dorothy od vseh nas. Naj Vam bo tolažnik Bog!

Kot pač elementi narave ustvarjajo vsakovrstne pojave v narodi, tako se vrstijo razni dogodki tudi ob človeških skušnjah življenja. Zadnje volitve 7. novembra in njih izid o sijajnem uspehu našega predsednika Roosevelta, zaeno častna zmaga odličnega Slovenca g. Lauscheta governerjem države Ohio, me navdaja s čutom iskrene zavesti, da je kljub raznovrstnim modrijani še nešteto dobro in pametno sodečih državljani v tej čudoviti deželi, katero brezdvomno mora ljubiti vsakdo izmed nas. Nadvse iskrene in tople čestitke v imenu podružnice št. 18 SZZ pošiljamo g. Lauschetu z željo, da ga nam Bog ohrani slovenskemu narodu v trajen ponos.

Vesel in srečen božič vsem članicam naše organizacije širom Združenih držav!

Josephine Praust, tajnica.

Št. 19, Eveleth, Minn. — Najprvo želim vesele božične praznike vsem odbornicam in posameznim članicam Zveze! V teh resnih časih ne bo med nami tistega božičnega duha kot v mirnih časih in posebno težka so srca mater, ki so v skrbeh za svoje ljubbe sinove, ki so oddaljeni od svojih domov in se nahajajo v hudih bitkah, na mrzlih bojnih poljih. Vsaki materi se že kar na obrazu pozna, da jo nekaj boli, toda nihče ne vidi velike rane, ki je v njenem srcu, ker za mater ni minute, da bi se ne spominjala na svoje sinove. Zmeraj je pri njih; ž njimi gre spat; ž njimi vstane; ž njimi dela in ž njimi trpi. Bog daj, da bi kmalu prišel tisti zaželjeni trenutek, da bi zmagali nad krutim sovražnim silam in se nazaj povrnili in potem bo med nami spet pravo veselje in božični mir!

Nahajamo se v mesecu decembru in v času, ko se vrše glavne seje pri podružnicah. Naša glavna seja bo 14. decembra v cerkveni dvorani, začetek ob pol osmih zvečer. Prosi se vas, da ste navzoče ter si izvolite dober odbor in tudi izrazite svoje mnenje o pravih za prihodnje leto, ker zdaj je tisti čas, ko imate priliko ukreniti tako, da bo za vse prav. Zato ne izostanite pač pa se udeležite kar bo vsem v korist. Po seji bomo igrale kino in oddani bodo lepi dobutki. Lepo razvedrilo bo vsem v tolažbo v teh časih težkih razmer.

Bolnih je več naših članic; tri se nahajajo v bolnišnici. Bog daj, da se kmalu povrnejo zdrave domov in zdravje želimo vsem bolnim sestram!

Na svidenje na seji 14. decembra v cerkveni dvorani!

Rose Jerome, tajnica.

Št. 20. Joliet, Ill. — "Vesele praznike" je lepo voščilo za vsakega in je tudi moja srčna želja, da bi bili ti prazniki zadnji v odsotnosti naših dragih, ki se nahajajo v boju za ohranitev svobode na tem svetu.

Naše čestitke družini Mr. in Mrs. Luke Benedik ki je prejela sporočilo, da je sin George L. prejel odlikovanje "European-African-Middle East Campaign Medal." Za vsako odlikovanje se prejme posebno medaljo. Odlikovan je bil tudi Pfc. Frank B. Turk, sin Mr. in Mrs. Frank Turk ki je prejel Combat Infantry Badge. Naše iskrene želje, da bi naši vojniki prišli vedno uspešni skozi bitke in prejeli še mnogo lepih priznanj. Vsa čast tem vojakom, ki se trudijo, da bi bila hitreje pridobljena zmaga.

Mr. in Mrs. A. Kunstek sta prejela sporočilo, da je bil ranjen sin Pfc. Anton J. Kunstek ki se bojuje na Solomonskih otokih. V Italiji je bil ranjen Cpl. W. R. Maren, sin Mr. in Mrs. Joseph Maren. Odlikovanje Višnievega srca je prejel Sgt. W. M. Agnich, sin Mrs. Anne Agnich in brat bivše predsednica Ann Korevec, ki je bil ranjen na bojišču v Franciji.

Mrs. Anna Bosnak, mati Pvt. John E. Bosnak, je prejela žalostno vest, da je padel sin v Nemčiji. Raniki vojak zapušča mater dva brata, ki se nahajata v armadi in dve sestri. — Na Bonin otoku na Pacifiškem morju je padel v boju z Japonci Staff Sergeant William Plut, ki je bil "gunner" na B-24 Liberator. Raniki zapušča starše, brata in tri sestre.

Slične strašne novice prihajajo vsak dan, da naši hrabri vojaki žrtvujejo svoje življenje za domovino. Tolažbo se najde le v molitvi in v priporočilu Materi Nebeški, da naj spremlja naše drage in v slučaju smrti privede k Svojemu Sinu za večno plačilo!

Naj jim sveti večna luč ter jim bodi lahka tuja zemlja. Sorodnikom izrekamo naše globoko sožalje!

Pod zdravniško oskrbo se nahaja že delj časa sestra Mary Gutnik. Miss Irene Korevec se je morala podvreči operaciji na slepiču. Vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravlja.

Pri družini Mr. in Mrs. Alfred Felbinger so te dni dobili hčerko. Srečnim staršem naj veljajo naše čestitke!

Veselo je bila presenečena Mrs. Ursula Skubic iz Carbon Hill, ko so njeni otroci, enajst po številu ter vsi poročen razen eden, privedili v počast njenega godu in 62 letnega rojstnega dne velik pardi. To je bilo veselje, ko so bili skupaj zbrani vsi člani družine in tudi nekaj vojakov, ki so bili slučajno na dopustu tistikrat. Tudi me se pridružujemo družini in iz srca želimo še mnogo zdravih in veselih let!

Izmed naše srede so se poročili sledeči pari: Miss Jennie Kosmerl in Mr. James B. Soltysik iz Chicage, Illinois; Miss Dorothy Suhadolc in James B. Scriber, Signalman first class, ki je doma iz Miami Beach, Florida. Poroka se je vršila 23. novembra. Dalje Miss Vera E. Lockwood in Mr. Charles Gregory, ki sta se poročila 5. novembra; Miss Frances J. Musich in Mr. Aubrey D. Harms iz Coal City, Illinois; Miss Agnes R. Bucar in Mr. Daniel Maloney, ki sta si prisegla zve-

stobo 11. novembra, ter Miss Pauline Perush in Mr. Joseph Mauzer iz La Salle, Illinois, ki sta se poročila 4. novembra.

Vsem novoporočencem želimo vse najboljše v novem stanu. Posebno pa želimo, da bi se zdravi in prav skoraj vrnili vsi tisti ženini, ki so morali po kratkem dopustu vzeti slovo in se vrniti v vojaško službo.

V spomin Franku Zugel, prvemu vojaku, ki je padel v tej vojski je društvo sv. Petra in Pavla, št. 66 ABZ, priredilo lep program, katerega je mojstrsko vodil Mr. John L. Jevitz, predsednik dotičnega društva. Mr. Frank Vranicar, glavni odbornik ABZ je bil stoloravnatelj. Našo podružnico je zastopala glavna tajnica Mrs. Josephine Erjavec. Ker je bila ravno tretja nedelja v mesecu, dan naše seje, so se članice odzvale v lepem številu, za kar jim lepa hvala.

Prihodnja seja je glavna seja in se vas prosi, da se udeležite. Tiste, ki dolgujete na asesmentu in ne morete priti na sejo, pa prinesite plačat na moj dom ali pa pošlite po pošti, da mi ne bo treba v zimskem času po hišah kolektat. Hvaležna sem onim članicam, ki so plačale kar za pol leta ali za vse leto skupaj in mi rešile mnogo skrbi. Vsem odbornicam in članicam SZZ želim vesele božične praznike!

Josephine Muster, tajnica.

NAŠA ZVEZA "18 LET MLADA!"

Ko dopolni dekle 18 let, takrat pravimo, da ni več otrok, ampak že dekle! SZZ je zdaj tudi "lepo dekle!"

Torej naša lepa organizacija, Slovenska ženska zveza bo dopolnila 18 let dne 19. decembra! Mnoge so njene zasluge v tej kratki dobi in obeta se ji plodnosna bodočnost. Bog daj!

Naši nad vse požrtvovalni ustanovitelji Mrs. Marie Priland ter vsem pomočnicam in tistim, ki pospešujejo naše delo v blagor slovenskega ženstva v tej širni Ameriki pošiljamo iskreno hvaležne pozdrave in želje, da bi Bog blagoslovil našo Zvezo in vse njeno članstvo!

REV. MATIJA BUTALA, ZVEZIN PRIJATELJ!

Ko je bil prvi del Zarje že v tisku smo dobili sporočilo, da je prečastiti gospod Matija Butala, župnik fare sv. Jožefa v Jolietu, postal član Krožka Zvezinih prijateljev. Iskreno dobrodošel!

Št. 21, Cleveland (West Park), O.— Bela žena smrt se je spet oglasila v naši naselbini in se ustavila pri naši mladi članici sestri Juliji Česnik ter ji pobrala nad vse ljubljenega moža Jack-a, ki je odšel k Bogu po plačilo za svoja dobra dela. Draga sestra, ne žaluj preveč, ker moraš varovati svoje zdravje. Zdaj imaš za nadomestovati tudi očeta svojim trem nedoraslim sinovom. Bodi močna in Bog ti bo pomagal prenesti žalost in vse trpljenje sveta, da boš lahko izvršila nalogo očeta in matere. Naše globoko sožalje Julija! Pokojnika pa priporočam v molitev. Naj mu bo lahka rojstna gruda.

Pri naši podružnici smo imele zad-

nji mesec kar dve nevesti, ki sta obljubili zvestobo svojima tovarišema in to sta Dorothy Intihar in Frances Kavc. Največjo srečo želimo vsem skupaj v novem stanu in tudi obilo božjega blagoslova. Od podružnice sta nevesti prejeli lepa darila. Vsa čast podružnici!

Svoje drage sinove so imele doma na dopustih sestre Mali Strle, Frances Perušek, Ana Sustaršič, Helen Hudimac, Frances Kavc in Mary Golič. Sestra Ana Sustaršič je poslala že tretjega sina braniti našo domovino. Bog daj, da bi se vsi sinovi vrnili zdravi v domače kroge, kjer so zelo pogrešani.

Na zadnji seji smo se imele prav prijetno. Svoj rojstni dan je obhajala sestra Karolina Hiti. Bog Ti daj še mnogo let srečnega življenja! Srčna hvala vsem sestram za krasna darila, katera so srečne članice odnesle domov. Darila so darovale sestre Mary Golič, Ann Kosak, Frances Perusek, Mary Strazisar, Mary Hosta, Annie Lunder, Ana Sustaršič in Josephine Weiss. Tisočkrat vam hvala in Bog vam povrni! Vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravlja in med temi je tudi teta mojega moža Mrs. Makfo v Geneva, O.

Srečne božične praznike vam želim in Bog pomagaj, da bi se enkrat uresničile besede Kristusa: Mir, mir, ljudem na zemlji!

Ančka Pelčič, tajnica.

Št. 25, Cleveland, O. — Naznanjam vsem članicam, da bomo imele bingo prireditve v nedeljo 17. decembra ob pol treh popoldne v cerkveni dvorani sv. Vida in preostanek bo šel za naše članice, ki so bile prizadete v groznem požaru, katerega je povzročila eksplozija plina v oktobru, ker imamo 42 članic, ki jim je vse pogorelo. Vstopnina bo samo 50 centov in se vas prosi na udeležbo. Povejte tudi svojim prijateljem, da pridejo, ker bi rade velik poset.

Glavna seja se vrši v pondeljek 11. decembra v novi šoli sv. Vida. Pridite v lepem številu. Lepo prosim vse članice, ki dolgujete, da gotovo ta mesec poravnate.

Voščim vam blagoslovljene božične praznike!

Mary Otoničar, tajnica.

Št. 26, Pittsburgh, Pa. — Udeležba na novembrski seji je bila zelo majhna, ne vem, zakaj se članice ne zanimajo za kaj dobrega. Tem potom naznanjam, da bo seja 12. decembra nad vse važna, ker bo glavna in zadnja tega leta in volitev odbora za leto 1945. Prosi se vas, da se udeležite te seje v največjem številu, ker gre za izvolitev odbora. Na tej seji boste imele priliko izbrati odbor po svojem okusu, da ne bo prerekanje potem, ko je vse končano in zaključeno. Na seji bomo imele nekaj posebnega, kar vam bo v veselje, ker prispevale bomo za maslo in cigarete. Opominjam vas tudi na sklep, da vsaka članica plača 25 centov v ročno blagajno, kakor je bilo že enkrat poročano.

Mislil, da ne bo nobena proti temu, ker v teh časih ne moremo prirejati veselic, da bi ročno blagajno podprle

in upati je, da boste radevolje prispevale to majhno svotico, da se blagajna obdrži na svojem mestu.

Drage sestre, še enkrat apeliram na vas, da posetite glavno sejo tega leta. Med letom so bile seje zelo slabo obiskane in vsaka dobro ve, da je nemogoče ukreniti kaj koristnega za dobrobit in korist podružnice, ko ni navzočih pravih moči, da bi podale dobre nasvete in pomagale iste lepo izpeljati.

Voščim vesele božične praznike in srečno novo leto vsem podružnicam S. Ž. Z. po širni Ameriki! S pozdravom,

Mary Golobič, zapisnikarica.

Za rojstni dan Zveze dne 19. dec. pridobite novo članico! Članice pridobljene v decembru se bo štelo v kampanji!

PET SINOV V AMERIŠKI ARMADI

Mr. in Mrs. Matt Kastelic

Družina Mr. in Mrs. Matt Kastelic iz Calumet, Michigan, se odlikuje v domoljubju do Amerike, ker ima pet sinov v vojaški službi. Štirje se nahajajo preko morja.

Mr. Kastelic je doma iz fare Pod Grad pri Novem mestu in Mrs. Kastelic je pa od fare Vrh pri Vinici, Jugoslavija.

Mrs. Kastelic in dve hčerki so članice podružnice št. 28. Vsa čast tej odlični družini in Bog daj, da se bo vseh pet sinov srečno povrnilo pod domači krov.

Kdor želi naslove teh vojakov, naj se obrne na naslov staršev, ki je: 4243 Eleventh Street, Calumet, Michigan. Vlada ne dovoljuje objaviti v listih naslove vojakov.

Pvt. Matt Kastelic

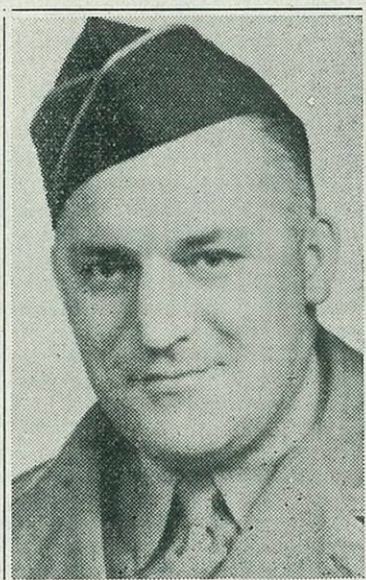
S/Sgt. Edward Kastelic

Sgt. Rudolph Kastelic

Pvt. John Kastelic

Sgt. Joe Kastelic

Št. 27, No. Braddock, Pa. — Dnevi hitro minejo in predno se bomo zavedali bo tudi mesec december v kraju. Mrzel veter že brije in tudi sneg bo kmalu pokril zemljo s svojo belo odejo. Otroci se veselijo spremembe sezone, ker radi tudi v snegu rajajo in se sankajo. Vsak dober gospodar si pripravlja račune in sklepa, da ugotovi, če je nazadoval ali napredoval med letom. Tako tudi društva pripravljajo in sklepajo račune za pretekle mesece in leto.

V decembru je torej glavna seja, zato se vljudno vabi vse članice naše podružnice, da posetite sejo ter s svojimi dobrimi nasveti pomagate, da se bo ukrenilo kaj boljšega za prihodnje leto. Izvolile boste tudi nov odbor, po vaši volji, ki bo deloval za dobrobit podružnice in Zveze. Čas, ki ga boste žrtvovali za sejo, vam bo prinesel korist, ker boste storile dobro v prid

človeške družbe in svoje organizacije. Seje so za vaše razvedrilo in vsak človek na svetu potrebuje spremembo; prisotnost na sejah vas bo seznanila s poslovanjem podružnice, kar bi moralo vse članice zanimati. Zatorej pridite vse, odbor vas bo prav vesel!

Na seji v oktobru smo imele lepo zabavo. Sestra Petelin je praznovala svoj rojstni dan in smo ji lepo zapele, ona nas je pa bogato pogostila z domačim pecivom in raznovrstnimi jedili. Prav lepa hvala, sestra Petelin, in želimo Ti še mnogo srečnih in zdravih let; da bi tudi v bodoče pridno delovala pri podružnici! Tudi njen soprog zelo rad pomaga pri prireditvah. Najlepša hvala!

Bolna je naša tajnica Josephine Rednak in sestra Mulc. Mogoče tudi še katera druga, pa mi ni znano. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravljenja.

Obžalujemo prizadete družine v Clevelandu nad strašno katastrofo, ki jih je zadela 20. oktobra. Strašno je bilo čitati o tej grozni neizogodni. Moralo je biti nekaj strašnega. Ubogi ljudje, kaj vse morajo prestati na tem svetu! Naj jim ljubi Bog pomaga, da si bodo zgradili nove domove in našli tolažbo v veri, da je vse poslano na ta svet od Boga.

Končno želimo vesele božične praznike vsem glavnim odbornicam in članstvu SZZ ter vsem vojakom na zemlji, na morju in v zraku, v nadi, da se bodo vrnili zdravi in zmago-slavni k svojim ljubim.

Na svidenje na seji 3. decembra! S pozdravom,

Anna Tomašič, predsednica.

Št. 28, Calumet, Mich. — Pozdravljene sestre SZZ! Prošene ste, da pridete polnoštevilno na glavno sejo 14. decembra, ko se bo volilo odbor za prihodnje leto. Vsaka aktivna članica gleda na to, da voli za dober odbor in s svojimi nasveti pomaga odboru delovati za korist in blagostanje podružnice. Pregovor pravi: v slogi se napreduje in v neslogi nazaduje in mi gotovo hočemo napredek! Prinesite tudi darilo (10 centov vrednosti),

ker bomo imele izmenjavo daril, kakor vsako leto, saj veste, da Miklauž deli, če dobi, če nič ne dobi pa nič ne deli! Naj vsaka gotovo kaj prinese, pa ne bolj drago kot za deset centov.

Vesele božične praznike in srečno novo leto!

Mary Stefanich.

Št. 30, Aurora, Ill. — Drage sestre! Saj mi ne boste zamerile, če vam potom naše priljubljene Zarje potožim mojo žalost nad izgubo ljubljene hčerke, Josephine, ki je zapustila ta svet v cvetju mladosti, stara šele 18 let.

Res, kar je od žene rojeno, mora umreti, vendar težko je umeti ta zakon narave. V urah tuge pridejo tudi solze in če umrje hčerka v najlepši dobi življenja, je pa še hujše za mater, posebno še v teh časih, ko so sinovi razkropljeni po svetu.

Kdaj se je hčerke lotila bolezen "sarcoma," se ne ve. Ko se je pokazala, je bilo že prepozno za ozdravljenje. Tako so nam povedali domači in vojaški zdravniki, kamor smo se podali za morebitno pomoč. Povedali so nam, da naj bomo pripravljene na smrt, kadar bo listje padalo. Zdravil za njeno bolezen ni bilo. V bolnišnici so ji dajali električno zdravljenje, dokler je bila še pri moči, dva tedna pred smrtjo ji pa tudi to ni več pomagalo. Tri dni pred smrtjo je zapela častiti usmiljenki: "I'll sleep away," in res je zaspala tiho in mirno kot angelski glas.

V času svoje boleznij je imela mnogo obiskov, ki so ji prinesli cvetlice in druga darila in tudi podružnica ji je poslala lep šopek. Kakor so šopki veneli, tako je tudi Josephine počasi izgubljala moč in tudi na dan smrti je imela v sobi cvetlice kot bi ji hotele reči: Josephine, spremile smo Te prav do konca Tvojega življenja; zdaj pa Ti umiraš za ta svet prav kakor me; duša Tvoja pa naj začne novo življenje, katerega tukaj predstavlja križ in pred njim prižgana sveča.

Ko je mrtva ležala doma, so ji pri-

jatelji spet poslali lepe cvetlice, da je bila soba kot pravi cvetlični vrt. Med temi so bili lepi šopki od učiteljic East Aurora High School, kjer je letos dovršila višjo šolo; od Senior Class; Junior Class; Sewing Class; Girls' Club; Teen-age Club; Young Ladies Society; Study Club of St. Joseph; društvo sv. Jerneja ABZ, in naše podružnice, pri kateri je bila članica in še več drugih. Za maše so prijatelji poklonili vsoto \$170.00. Ne bom navajala imen, ker bi vzelo preveč prostora in med darovalci je bilo več drugorodcev, ki itak ne bi brali te zahvale.

Naj dobri Bog poplača vsem, ki ste darovali cvetlice, za svete maše ali pa na en ali drug način izkazali svoje sočutje v času naše velike žalosti. Naj vam Bog stotero povrne!

Prav lepa hvala Mrs. A. Branisel in Mrs. Kranjc iz Clevelanda in Mrs. Gregoric, Mrs. Grlic in družini Makovec iz Chicago ter Mrs. Zagar-Molitor iz Joliet, ki so prihiteli na pogreb in nas tolažili; tako tudi vsem drugim, ki so jo prišli kropiti ter se udeležili pogreba.

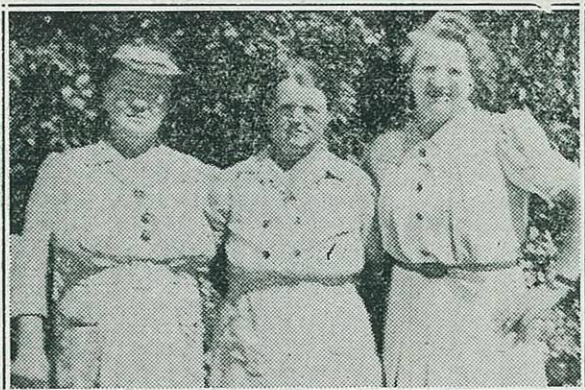
Ti pa, ljubljena hčerka in sestra Josephine, prosim za nas in naše prijatelje, da bomo tudi mi tako lepo pripravljene v Bogu zaspali kot si Ti, ter se skupaj s Teboj veselili v večnem rajju. Naj angel božji vodi po livadah večnih Te, in duša naj uživa v srečni večnosti. O prosim tam pri Bogu za nas ostale še, ko pridemo za tabo, nas Jezus sprejmi vse!

Zapušča žalujoče starše, sestro poročeno Levenick, ter brate Edwarda, ki se nahaja v Franciji, Hermana na Pacifiku, Donalda in državi Washington, in Ray je doma.

* * *

Na zasluženi počitek je prišel Ed Kocjan, ki je preživel nad dve leti na Pacifiku ter okusil vse grozote vojne. Naj bo sreča s Teboj na vseh potih Tvojega življenja, Ed!

Prav lepa hvala Mrs. Zagorc, Fajfar in Verbič, ki so se me spomnile na moj rojstni dan 11. novembra ter mi v vsej

ODBORNICE ŠT. 31 GILBERT, MINNESOTA

Pri vsaki podružnici imajo glavno vlogo tiste članice, ki so v izvršnem odboru. Če so one aktivne, potem se lahko pričakuje, da bo tudi podružnica lepo napredovala, ker članice ima-

jo lepo navado, da sledijo zgledom svojih odbornic. Od leve na desno: tajnica Mrs. Frances Knaus, blagajničarka Mrs. Borovchan in predsednica Tončka Lučič. Ta slika je bila vzeta v krasnem cvetličnem vrtu predsednice Mrs. Lučič, ki vodi s svojim soprogom gasolinsko postajo.

Na desno je slika postaje in vidi se tudi del vrta. Vsa čast zvestim odbornicam št. 31, kakor tudi vsem članicam, ki sodelujejo s pridnim odbornicam. Podružnica št. 31 je v zadnji kampanji pridobila 60 novih članic in s tem dosegla drugo nagrado.

moji žalosti napravile prijeten večer. Hvala lepa!

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem članicam in prijateljcem naše Zveze, najbolj pa tistim materam, ki so izgubile sinove v tej vojni. Naj vas tolaži ljubi Bog!

S sestrskim pozdravom od vseh,
Frances Kranjc.

NAŠE ISKRENO SOŽALJE

Sestri Kranjc v Aurori, Illinois, izrekamo naše sožalje v uri velike žalosti. Ko smrt potrka na domove naših dragih članic in si izbere za žrtev člana družine, takrat tudi me kot dobre sosesre občutimo bol matere in bi radi priskočile na pomoč. Draga sestra Kranjc, naj Vas tolaži zavest, da vse članice sočustvujemo z vašo družino in naj bi tolažilni duh, ki preveva med nami bil kot blažilna sapica, ki bo odpihala tugo vaših src ter napolnila ozračje s tolažbo in vero, da pride enkrat čas združitve v večnem raju!

Št. 31, Gilbert, Minn. — Seja v novembru je bila dobro obiskana. Po seji smo imele kino in serviran je bil tudi okusen prigrizek. Članice so bile veselega razpoloženja, kar znači, da ljubijo malo razvedrila po seji.

Na dopust je prišel Staff Sergeant Frank Knaus, sin naše tajnice Mrs. Frances Knaus, ki se je nahajal na bojnem polju v Italiji. Bil je odlikovan z "Third Oak Leaf Cluster to the Air Medal." Njegova mlada soproga, hčerka, starši, sorodniki in prijatelji so bili vsi veseli njegovega obiska. Izrekamo mu priznanje in čast z željo, da se bo na vsaki misiji z bombnikom nad sovražnikom vrnil zdrav in da bo kmalu zopet prišel med nas.

Sestra Bole je dobila že pred letom dni poročilo od vojnega oddelka, da je njen sin pogrešan in zdaj je pa prišla tužna vest, da ga ni več med živimi. Isto žalostno poročilo je dobila sestra Tubiroha, da je njen sin Louis padel na Francoskem dne 8. oktobra. Naše sožalje prizadetim družinam. Junakoma pa večni mir in slava!

Sestra Polonija Germ je prestala nevarno operacijo v pomladi in ni še popolnoma ozdravela. Nahaja se na svojem domu. Bolni sta tudi sestra Mack in sestra Mohar se nahaja v bolniški postelji. Njo je pred letom zadel mrtvoud. Vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravlja v upanju, da se kmalu vidimo na sejah.

Vljudno ste vabljeni na glavno sejo 13. decembra, ker bomo imele nekaj posebnega in volil se bo tudi odbor za prihodnje leto. Naj nobena članica ne zamudi najvažnejše seje v letu. Podružnica je vaša in vse članice jo vzdržujete, zato pridite na važne sestanke in si izvolite odbor za leto 1945. Bodite pozdravljene in na svidenje na seji 13. decembra.

Antoinette Lucich, predsednica.

DVOJČKA V SLUŽBI STRICA SAMA

Predsednica podružnice št. 32 ima dva sina, dvojčka v družini, in sta oba v službi Strica Sama, toda vsak pri posebnem oddelku. Dne 20. oktobra sta praznovala 20. rojstni dan. Starši Louis in Frances Perme stanujejo na 1964 Tyronne Avenue, Euclid, Ohio, kjer lastujejo svoj dom.

Dvojčka sta pohajala v šolo svete Kristine in nato v Euclid Central višjo šolo, nakar sta se prostovoljno vpisala v službo Strica Sama.

Raymond F. Perme, G. M. 3-c

Raymond je pri mornarici Združenih držav od 2. avgusta, 1942. V akciji na Atlantskem morju se nahaja od 1. maja 1943. Kakor je poročala Mrs. Perme v dopisu št. 32, je bil Raymond na kratkem dopustu nedavno, kar je bilo v veliko veselje družini.

Flight Officer Elmer L. Perme

Elmer se je prostovoljno javil v službo za domovino v letalski oddelku na 17. junija, 1943. Po težkih vajah in pridnem učenju je graduiral za pilota 4. avgusta, 1944 v Pecos, Arizona in bil povišan za "Flight Of-

ficer." Sedaj se nahaja v Yuma, Arizona.

Bog daj, da bi se dvojčka odlikovala s svojo pridnostjo in nadarjenostjo v novih poklicih ter da bi se srečna vrnila k svojim ljubim staršem. Čestitke!

Št. 32, Euclid, O. — Naša seja v novembru je bila slabo obiskana, akoravno se vas je vabilo potom lokalnega časopisja za to sejo kakor tudi večkrat med letom, pa se niste odzvale. Tudi naša agilna in poštvalna predsednica Mrs. Frances Perme je pridno opozarjala in vabila članice med letom na mesečne seje, pa ni bilo odziva kot smo želele. Smo pač tukaj bolj počasne, pa toliko bolj sigurne. To se je tudi izkazalo pri prodaji voščilnih kartic, katere smo razprodale. Tem potom se lepo zahvaljujem sestram Frances Perme, Tereziji Zdešar in J. Sintič, ki so mi pomagale zavojčke razprodati. Hvala tudi onim, ki ste kupile, in niste ugovarjale za tisti dolar, za katerega ste dobile krasne kartice in obenem pomagale v dobrodelni namen.

Bolni sta sestri M. Koračin na 1060 E. 222nd Street in Rose Zgonc na 885 E. 232nd Street. Priporočam, da članice obiskujete naše bolne sestre, katerim želimo hitro okrevanje.

Opozarjam vas vse na letno sejo, ki se vrši v ponedeljek 4. decembra ob sedmih zvečer. Pridite in pomagajte z dobrimi nasveti za uspeh podružnice. Kar se sklene na letni seji tisto drži skozi vse leto. To je vsem članicam znano in se ni treba potem jeziti nad odborom, če se slučajno ne strinjate. Na glavni seji je tisti čas za ugovarjat.

Imele bomo tudi izmenjavo daril po miklauževi šegi. Vsaka naj prinese majhni dar v vrednosti 25 do 30 centov in ne več. Po seji bo pa še kaj drugega za vse navzoče.

Z upanjem, da se gotovo vidimo na seji, vas lepo pozdravljam in vam želim vesele praznike,

Anna Godlar, tajnica.

Št. 37, Greaney, Minn. — Drage sestre! Zima se približuje in slabo vreme bo počasi zopet med nami. Naznanja se vam, da smo na zadnji seji sklenile, da prenehamo s sejami v zimskem času, kar prosim, da vzamete v naznanje vse tiste, ki niste bile na zadnji seji. Asesment mi lahko pošljete po pošti ali pa prinesite na dom, kakor ste tudi doslej storile, namreč, da ste prinesle denar na dom, za kar se vam lepo zahvaljujem, ker to je v veliko pomoč tajnici, če ima poslovne knjige v lepem redu.

Iz naše naselbine nimam poročati posebnih novic, ker mi farmarji smo vedno zaposleni in tudi vreme nas mnogokrat ovira pri delu, posebno letos, ko smo imeli dež skoraj vsak dan, da ni bilo mogoče obdelati po poljih in tudi pridelalo se je manj kot po navadi. V naših krajih vse dobro obroditi, če je vreme ugodno. Tukaj nimamo velike farme, ampak pridelamo si zadosti za domačo vporabo in tudi kaj za prodajo. Pečamo se tudi z ži-vino, posebno s kravami in prodajamo smetano, za katero je sedaj dobra ce-

LET'S FINISH
THE JOB—
BUY EXTRA
BONDS TODAY!

na; tudi prašiče redimo in ovac je tudi precej po naših farmah, ki se lahko prodajo. Perutnine kot puranov in kokoši je tudi dovolj po farmah in se prav dobro redi in prodaja.

Moški pa pridno delajo po šumah v tako zvanem "lumber camp" in tudi na svojih lastnih pridno sekajo les (pulp wood), ki se rabi za papir in je tudi za drugo uporabo. Pozimi pa vozijo ta les s tovornimi vozovi na postajo in pošiljajo naprej. Tukaj se torej tudi dobro dela, eni več, drugi manj, da se preživimo.

Toda pravega veselja ni med nami, ker nam je ta strašna vojna pobrala naše fante in mlade može. Starši in domači z velikim zanimanjem pričakujejo dopuste svojih dragih, a ko pride čas slovesa, se pa zopet v srcih pojavi velika žalost, ker nihče ne ve, če se še vidijo. Skoraj vsaka družina občuti to žalost, vendar imamo upanje v Boga, da bo skoraj konec vojske in zmagoslavna vrnitev naših dragih.

Voščim vesele božične praznike in srečno novo leto!

Frances L. Udovich, tajnica.

OTROKOVA MOLITEV ZA OČETA V VOJNI

Ljubi Bogec tam v nebesih!
Ko na zemlji si živel,
k sebi vabil si otroke,
blagoslovil, rad imel.

Vem, da tudi danes ljubiš
nas, če pridni, uboljivi smo,
čuj molitev moje srečno,
ki do Te kipi v nebo:

"Atek moj je šel na vojsko,
dolgo se že tam bori,
v smrtnem strahu se nahaja,
vedno je v nevarnosti.

Angelčku, — njegovem varhu
Ti naroči, moč mu daj,
naj stoji ob njem, ga čuva,
da bo prišel spet nazaj.

V cerkev skupaj v nedeljo
z mamico vsi bomo šli,
pri oltarju v zakramentu
Te prejeli—srečni vsi!"

—Ivan Zupan.

Št. 40, Lorain, O. — Naše članice se vlijudno vabi na glavno letno sejo, ki se bo vršila 13. decembra ob 7:30 uri zvečer v navadnih prostorih. Ne vem, kaj naj pišem, da bi vas privabilo na sejo. Večkrat mi pride na misel, ali ste res tako zaposlene. Poleti je menda prevroče, pozimi pa premrzlo, sedaj pa so tako lepi jesenski dnevi, da se ne more nobena izgovarjati zaradi vremena.

Na naši zadnji seji se je sklenilo, da se bo dalo "Door Prize." Pridite in bomo videli, katera bo tako srečna.

Na tej seji se bo tudi volilo odbor za leto 1945. Pridite in si izvolite odbor, ki bo vam po volji in ki bo delal za napredek naše podružnice.

Prosim članice, da pridete po kartice, katere imam na razpolago. Pridite jih bom na prihodnjo sejo, kjer jih boste lahko dobile, saj denar gre za dober namen.

Prosi se tudi tiste članice, katere

ste zaostale z asesmentom, da poravnajte kakor hitro mogoče.

Pri družini Mr. in Mrs. Ernest Pandy so dobili sinčka. Naše čestitke! Mrs. Pandy deklško ime je bilo Dougan. Ona in njena mamica sta obe članici SZZ.

Gospodinjki klub Slovenskega narodnega doma se je zavzel in je pobiral staro obleko za War Relief Fund of Americans of South Slavic Descent in so odposlale 28 boks, ki so tehtale 904 funtov. Prav lepa hvala vsem, ki so kaj pri tem pripomogli.

Vsem članicam SZZ želim vesele božične praznike!

Angela Kozjan, tajnica.

Št. 43, Milwaukee, Wis. — Vesele božične praznike želim vsem članicam SZZ. Čas gre hitro naprej in kmalu bo konec leta 1944; treba se bo pripraviti za novo leto. Kar se tiče društva, se bo treba pripraviti na decembrskih sejah.

Vlijudno se vabi vse članice naše podružnice na sejo 10. decembra. Članice, zavedajmo se, da je naša dolžnost biti navzoče vsaj na zadnji seji v letu, ki je najbolj važna. Tiste, ki dolgujete na asesmentu, ste prošene, da poravnate, da bo imela tajnica knjige v redu. Torej, ne pozabite priti na sejo 10. decembra.

Bolne se nahajajo sestre Augustine, Verbnik, in Christine Rebernik. Upamo, da se že vse počutijo boljše in da bi prihodnje leto prineslo vsem zdravja, ker to je največje bogastvo na svetu.

Na zadnji seji smo dale pet dolarjev za jugoslovanski relief in tudi posamezne članice so darovale za to dobro delo. Hvala vsem skupaj in tudi Mrs. Mary Bentz in Mrs. Vatchets, ki sta šli od hiše do hiše nabirat prispevke za uboge reveže v stari domovini. Vsa čast in hvala jima!

Naše iskrene čestitke Albini Novak in možu nad novorojenko. Albina se je vedno trudila dobiti nove članice in na naš apelirala, da se potrudimo in povečamo mladinski oddelek in dala nam je dober vzgled, da če jih drugače ne moremo dobiti, jih pa lahko na ta način. Torej, who is next? (Lepa hvala za poklon in lepe misli, Josephine.—A. N.)

Voščim vsem skupaj vesele božične praznike!

Josephine Verbick.

Št. 47, Cleveland (Garfield Hgts.), O. — Naša glavna letna seja se vrši na drugo soboto v mesecu, to je 9. decembra ob sedmih zvečer, na 8812 Vineyard Ave. Sestre, udeležite se seje, da se vsaj enkrat na leto vidimo. Sklep novembrske seje je, da katera bo odsotna od decembrske seje plača 25 centov v blagajno. Torej nobene izjeme in tajnica mora naloženo nalogo izpolniti. To naj velja posebno za tiste, ki ne bod prišle in bodo asesment poslale po drugih, torej ne pozabite priložiti 25 centov, če se ne boste osebno odzvali.

Vsaka naj gleda, da bo imela v decembru plačan asesment za leto 1944, ker nekatere ste že precej zaostale, ker se ne bo za nobeno založilo za ta mesec.

V imenu podružnice izrekam prisrčne čestitke naši urednici Albini Novak, ki je bila v oktobru obdarjena z novorojenko. Albina, Bog vama daj zdravje in dolgo življenje. Želimo tudi, da ji bo hčerka v veliko pomoč in da enkrat postane urednica "Zarje." (Hvala lepa, Helen, za iskreno voščilo.—A. N.)

Sestra Zidanič je za enkrat več postala stara mamica. Naše čestitke, želeč, da bi jo še večkrat doletela ta čast!

Poročila se je sestra Mary Žagar s Sgt. Sika, kateri ima že precej veliko zaslug v svoji zgodovini, odkar je v ameriški armadi. Nahajal se je delj časa preko morja in na nisijah v bombnikih, kjer je bil bombardir, ko so metali bombe na sovražnika po Evropi. Bil je popolnoma zgubljen in je po več mesecih prišel do Mihaljevičevih četnikov, kateri so ga obvarovali in poskrbeli, da je končno zopet prišel domov v Združena države. Naj vama sije sonce sreče v zakonskem stanu in vaju Bog blagoslovi, da bi bilo vama mogoče skupaj uživati zakonsko srečo, ko bo sovražnik premagan.

Dne 15. novembra je prišel angel smrti ter vzel s seboj našo ustanoviteljico sestro Helen Mahne. Njen mož je umrl pred štirimi leti in od takrat je počasi hiral. Zapušča odrasle otroke in sestro Uršula Zala, pri kateri se vršijo naše mesečne seje. Naj ji sveti večna luč. Preostalem sorodnikom pa izrekamo globoko sožalje.

Pri sestri Ivani Dedek se je tudi oglasila smrt ter ji odpeljala soproga po večno plačilo. Hud je tak udarec, toda v upanju in veri, da se pri Vsemogočnemu zopet snideta, naj vam bo tolažba. Naše sočutje. Naj počiva v miru!

Vesele in blagoslovljene praznike, da bi ljubi Jezušček kmalu poslal pravični in trajni mir na ta svet, da bi matere dobile zopet sinove domov iz srca želi,

Helen Tomažič, tajnica.

ZIMSKO VESELJE

Dih zime sope v nas in že sneži narahlo, tiho kot bi spuščal Bog zaveso na zemljo . . . Čuj, krik otrok predre tišino, skozi vas beži — Glej s kepami se obmetavajo, ko v razigranost vsi zaplavajo!

K počitku trudne jih pokliče noč. Mladina spi. O snegu sanja spet; a sever nam na okna vrže cvet tako čarobno bel, blesketajoč. Po šoli, hej, bo zopet vse veselo na griček s sankami v prostost hitelo!

In zopet se pričel bo direndaj: po snegu se podila semintja mladost bo vedra.—Ah, brezskrbni raj! dokler sanj zlatih ne razje jim rja! Za marsikoga bodo temni časi prišli potem, ko se bridkost oglasi!

Št. 49, Noble, O. — Najprvo vlijudno vabim vse naše članice in kadetke na glavno sejo dne 4. decembra, ki se vrši v dvorani svete Kristine. Med

letom nismo imele bogve kaj udeležbe in enkrat bi pa morale priti vse skupaj, da slišimo poročila ter ukrenemo kaj koristnega za podružnico. Vsaka članica ima dobre nasvete in bi bilo v velik napredek podružnice, če bi članice pokazale svoje navdušenje za poslovanje ter bile pri dobri volji sodelovati, kadar gre za splošni ugled.

V čast mi je poročati, da je naš krožek dobil prvo nagrado v tekmi med vežbalnimi krožki in to že drugič. Na prihodnji seji bi rade razveselile naše daketke ter jim izkazale našo hvaležnost za njihov trud. Če nas pride skupaj lepo število, bo že to kadetkam v zadovoljstvo. Naše daketke so res požrtvovalne in ker niso imele na razpolago denarja za učitelja pri vežbah, so šle ob večerih postavljat kegle na kegljišče in denar, ki so ga tam zaslužile je bil vporabljen za vežbe vežbalnega krožka. To je bila res izredna žrtev in kadetke zaslužijo pohvalo za njih vztrajnost.

To leto je bila resno bolna naša bivša odbornica sestra Frances Kosten. Upamo, da ji bo novo leto prineslo zdravje in isto želimo vsem sestram in vam voščimo vesele božične praznike!

Torej na svidenje na seji 4. decembra!

Mary Stušek, predsednica.

Št. 51, Akron, O. — V poletnem času so bile naše seje prav slabo obiskane in to je vzrok, da članice ne vedo, kaj se sklepa na sejah. Prosim vas, drage sestre, da se udeležite vsaj decembrske seje, ker bodo oddani lepi dobitki. Najboljše bi bilo, če bi vse prišle, da bomo vse na jasnem o naših sklepih in potem ne bo prekanja. Znano vam je, da se na seji v decembru voli odbor za prihodnje leto. Udeležite se seje in izvolite si novo tajnico, ker meni ni mogoče nadalje prevzeti. Prosim, da vpoštevate to obvestilo!

Nemila smrt je ugrabila eno naših soster. Preminula je Mary Smrkol, ki je zatisnila svoje oči dne 16. septembra, 1944, previdena s svetimi zakramenti. Vsa čast našim članicam ker so prišle v lepem številu k molitvi ob krsti pokojne in se tudi udeležile spreveda na pokopališče. Bog vam plačaj, sestre! Pokojni sestri naj pa sveti večna luč. Naše sožalje preostalom.

Ker se približuje konec leta, naj bi vse članice pazile na svojo plačilno knjižico, če imate vse poravnano. Katera dolguje, naj prav gotovo poravna, ker bi rada imela knjige v redu. Poravnajte tudi za 25 centov vsaka za tikete. Hvaležna bom za vaše sodelovanje.

Voščim vesele praznike ter lepo pozdravljam vse članice in glavne odbornice, posebno pa urednico Zarje. Z Bogom!

Margaret Patrick, tajnica.

Št. 56, Hibbing, Minn. — Naše seje niso bile v tem letu obiskane kot bi bilo želeli, ampak upam, da boste vse članice prišle na sejo v decembru, ko bomo imele volitev odbora za leto 1945. Želim vsem sestram vesel božič!

Amelia Domen, tajnica.

SVETONOČNA PROŠNJA

Jezušček, glej, nocoj k Tebi grem, tja preko širokih zasneženih tleh, najmanjša, najbednejša izmed vseh, in skritih kamric Ti vrata odprem.

Jezušček, daj, stopi skoz nje, nemirnem srcu vrni spet mir, glej, saj nocoj je sveti večer, in duše si vse pokoja žele.

Jezušček veš, hudo nam je vsem v teh težkih, nemirnih in vzburkanih dneh,

teško je hoditi po ostrih poteh nam omahljivim, slabotnim ljudem.

Jezušček, čuj, klic v sveti noči! — Daj, da se zavemo grozne pregrehe, saj brata že brat izganja spod strehe, Iztegni roko in daj nam pomoči!

Št. 61, Braddock, Pa. — Štovane sestre! Uljudno se pozivate na godišnjo sjednico, koja će se obdržati 10. decembra u sedam sati na večer u Hrvatskem domu na 912 Talbot, Braddock. Izbirati ćemo novi odbor za g. 1945. Na prošloj sjednici bilo dovoljno članica, da smo zaključile, da se napravi grabek pardi. S toga razloga molimo sve sestre, da dodju nefaleno, da se malo pozabavimo i razveselimo. Imati ćemo i domači dobri zakusaki i svake vrste piće si izvoli popiti i pojesti.

Drage sestre, ovo je samo mali stanak, pošto znamo, da je malo sestara danas, da jim je do veselja ali barem jedan put na godinu sestriški sastanemo.

Naša sestra Julia Smutni se nalazi u bolnišnici u Pittsburghu. Želimo joj podpuno zdravlje čimpreje, tako isto svim bolesnim sestram.

Naša sestra Sanković Mata je izgubila supruga u vojski, isto naša sestra Milka Ribič je izgubila svoga sina u vojski. Našim sestrama i rodbinama iskreno sožaljenje.

Nastavak

Drage sestre, nemojte prepustiti, da ne dodjete na sjednicu 10. decembra,

koja ne dodje biti će globljena 25c, izprika je samo boljest.

Sada še se još po šesti put nastaviti prodavati bondovi. Ne mojte prestat kupovati bondove, da se čim prije dodje da pobjede, da se naša mila mladost čim prije povrti svojim milim i dragim domovina.

Pozdrav svim sestram!

Marija Puz, predsjednica, i
Julia Novosel, pisateljica.

Poročilo tajnice št. 61

Leto se pomika h koncu; želim in upam, da bo staro leto vzelo vse hudo sabo in novo leto nam prineslo boljše bodočnost za veš svet. Ker se bližajo božični prazniki, želim vsem skupaj vse najboljše, kakor tudi srečno novo leto. Da bi nam ljubi Bog dal svetovni mir, katerega vsi željno pričakujemo in posebno družine, katerih člani se nahajajo na bojiščih. Bog jih privedi nazaj zdrave in zmagoslavne. Strašno je trpljenje, katerega prestajajo naši dragi v domovini, kot v vseh krajih, kjer divja vojska.

Sestra Josephine Matto, rojena Sanković, je prva članica naše podružnice, ki je izgubila svojega moža, ki je dal svoje mlado življenje za domovino. Poleg soproge zapušča leto staro hčerko. — Sestra Mary Ribič je tudi prejela vest od vojnega oddelka, da je nekje v Franciji padel njen sin J. Ribič. Poleg staršev zapušča brate in sestre. Globoko sožalje prizadetim nad velikimi izgubami.

Pridružujem se vabilu naše predsednice ter vas tudi jaz opominjam na važnost glavne seje, ki se vrši v decembru, ki bo zadnja seja tega leta in si boste lahko izbrale odbor, ki bo deloval za napredek podružnice. Čas je tudi, da nekaj storimo za sirote v starem kraju ter pokažemo, da imamo srce zanje, ki toliko trpijo. Me ne vemo, kaj je trpljenje proti njihovim. Seja se vrši 10. decembra ob sedmih zvečer v Hrvatskem domu. Katera se ne udeleži bo plačala 25 centov globe, kar bo šlo v domačo blagajno.

Sklenjeno smo imele, da letos vsaka članica plača pet centov na mesec za tekoče stroške in potem smo preuredile, da vsaka plača 50 centov ob enem času namesto sproti vsak mesec. Prosim, da vse članice upoštevate ta sklep in plačate to svoto za pokritje stroškov. Katera ne plača 50 centov, se ne bo vzelo od nje assessment, ker obveznosti moramo vse enako upoštevati. Toliko v pojasnilo, da ne bo katera rekla, da ni vedela.

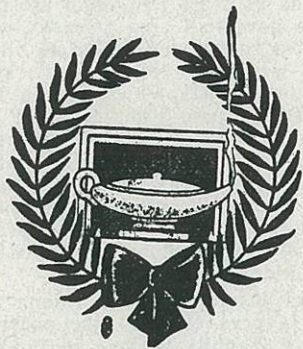
V bolnišnici se nahaja Julija Smutni, ki je že delj časa bolna. Dalje je bolna sestra Elizabeth Skendrovi. Vsem bolnim želimo ljubega zdravlja.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem glavnim odbornicam in posebno članicam podružnice št. 61. Na svidenje na seji 10. decembra!

Frances Kosher, tajnica.

Št. 74, Ambridge, Pa. — Vljudno se vabi vse naše članice na sejo 10. decembra, ker se bo volil nov odbor za leto 1945 ter ukrepalo druge važne stvari. Vse tiste članice, ki dolgujete na assessmentu prosim, da sodelujete z našo tajnico Jenny Anzur ter porav-

nate svoj dolg, da ne bo imela sitnosti, ker koncem leta je tisti čas, ko morajo biti računi v redu. Letos ne bomo imele izmenjavo daril po seji, ker vas pride premalo na sejo. Zelo žalostno je za odbor, ko pride čas za sejo in je navzočih samo par članic. Jaz ne vem, kakaj se članice tako malo zanimajo za seje, vzroka tudi ne vidim, najbrže je le zanikrnost in pa pozabljivost. Pridite torej na sejo in se izkažite zveste članice, saj vaša prisotnost bo vsem v veliko korist!

**V BLAG SPOMIN POKOJNIM
SESTRAM, KI SO PREMI-
NULE PRI SLEDEČIH
PODRUŽNICAH:**

- ŠTEV. 16 — Louise Novak, 9753 Avenue N, Chicago, Ill., rojena 13. decembra 1880, pristopila 16. junija 1932, umrla 5. oktobra 1944.
- ŠTEV. 23 — Margaret Hutar, 640 E. Camp Street, Ely, Minnesota, rojena 8. februarja 1883, pristopila 18. junija 1935, umrla 12. oktobra 1944.
- ŠTEV. 25 — Julia Adamic, 1085 E. 66 Street, Cleveland, Ohio, rojena 18. avgusta 1887, pristopila 14. oktobra 1929, umrla 27. oktobra 1944.
- ŠTEV. 25 — Josephine Črtalič, 6211 Carl Avenue, Cleveland, Ohio, rojena 13. aprila 1892, pristopila 12. maja 1930, umrla 8. oktobra 1944.
- ŠTEV. 25 — Julia Hozbarsic, 1435 E. 26 Street, Cleveland, Ohio, rojena 15. junija 1882, pristopila 11. novembra 1935, umrla 6. oktobra 1944.
- ŠTEV. 25 — Ursula Zalokar, 1135 Addison Road, Cleveland, Ohio, rojena 16. oktobra 1883, pristopila 9. aprila 1934, umrla 21. oktobra 1944.
- ŠTEV. 28 — Anna Supanich, 2649 Union Street, Calumet, Michigan, rojena 21. junija 1883, pristopila 14. marca 1935, umrla 5. oktobra 1944.
- ŠTEV. 30 — Josephine Krantz, 807 Aurora Avenue, Aurora, Illinois, rojena 20. marca 1926, pristopila 2. januarja 1940, umrla 4. oktobra 1944.
- ŠTEV. 95 — Helen Ognjanovac, 10216 Escanaba Avenue, Chicago, Illinois, rojena 5. julija 1887, pristopila 3. marca 1941, umrla 25. oktobra 1944.

NAJ JIM SVETI VEČNA LUČ!

Vesele božične praznike želim vsem sestram širom Amerike in da bi novo leto 1945 gotovo prineslo konec te strašne vojске!

Jenny Gasperič, predsednica.

Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa. — Najprvo voščim vsem članicam SZZ vesele božične praznike in srečno novo leto 1945! Bog dal, da bi bilo veselo in zmagovito za vse narode po svetu. Da bi rojstvo Jezusovo prineslo mir božji, katerega vsi željno pričakujemo.

Po seji v novembru smo igrale penny bingo in serviran je bil okusen prigrizek. Vse, ki ne pridete k sejam, zamujate lepo razvedrilo. Odrtgajte se od dela in pridite med nas, saj so seje samo en večer na mesec.

V imenu podružnice se lepo zahvaljujem vsem članicam, ki so med letom prispevale stvari za pogostitev po sejah. Članice so same določile, katera bo kaj prinesla in smo imele vsak mesec živahen in vesel sestanek. Upam, da bomo imele v novem letu še bolj zanimive seje in večjo udeležbo. Lepo prosim vse tiste, ki dolgujete na asementu, da poravnate v tem letu, da bodo knjige v redu pred nastopom novega leta. Hvaležna vam bom za sodelovanje.

Vsem bolnim sestram želimo ljube ga zdravja in da bi prišle kmalu med nas!

Na svidenje na seji 5. decembra!
Frances Vogrin, tajnica.

Št. 79, Enumclaw, Wash. — Sprejmite moje prisrčne pozdrave, cenjene članice! Naša seja v decembru se bo vršila pri sestri Helen Umek in prošene ste, da pridete v polnem številu, ker bodo volitve odbora in bo zadnja seja v tem letu.

To leto je bilo srečno za nas, ker do časa, ko pišem te vrstice, nismo izgubile nobene članice, pač pa smo pridobile 18 novih članic, kar je lep napredek za našo podružnico, ker živimo v dolgih razdaljah druga od druge. Vsa čast in priznanje naši podpredsednici, sestri M. Mehelič, ker ona je pridobila največ novih v zadnji kampanji. Hvala lepa za trud, Mary, in upamo, da boš v prihodnji kampanji zopet odnesla nagrado.

Drage sestre! Sprejmite mojo najlepšo zahvalo iz dna srca za vaše sodelovanje in udeležbo pri sejah, ker nekatere ste vsak mesec točno pri sejah, kar je vsem v veselje.

Pretrajljiva je bila novica o strašni nesreči, ki je zadela Cleveland meseca oktobra, pri kateri je bila najbolj prizadeta slovenska naselbina okrog fare sv. Vida. Leta 1938 sem bila v Clevelandu na obisku in so mi bili znani dotični kraji, kjer je srce našega življa, zato me je toliko bolj pretresla novica o strašnem požaru. Skrbno sem čitala o tej nesreči, da vidim, če je kateri izmed meni poznanih pone-srečen, pa dosedaj nisem še poizvedela. Upam, da jim je bilo prizanešeno in da niso bile preveč prizadete družine naših članic. Moje globoko sožalje vsem prizadetim.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da bomo imele v decembru tudi izmenjavo daril, da bo več živahnosti. Ako mogoče, pripeljite še vsaka novo čla-

nico. Želim vsem glavnim odbornicam in članicam SZZ vesele božične praznike in srečno novo leto!

Josephine Rihter, predsednica.

SESTRA STURN SE ZAHVALJUJE

Na zadnji seji podružnice št. 79, ki se je vršila pri sestri Sturn so ji članice poklonile lepo darilo v spomin srebrne poroke, katero je praznovala s svojim soprogom. Sestra Sturn se iskreno zahvaljuje vsem članicam za prijaznost. Po seji smo bile bogato postrežene z dobrotami. Hvala lepa, Ani!

Obenem se lepo zahvaljujem vsem članicam, ki so v tem letu lepo sodelovale za napredek podružnice in se udeleževale sej, čeprav imamo težkoče z gazolinom, katerega vsem primanjkuje. Upam, da bo tudi novo leto plodonosno za našo podružnico. Želim vsem skupaj vesele božične praznike!

Ivana Chacata, tajnica št. 79.

Št. 88, Johnstown, Pa. — Naše seje so slabo obiskane, upati je, da se boste članice v zimskem času bolj zanimale za seje, ker potrebno je, da se navadite pogosteje obiskovati sestanke, da ne bodo vedno ene in iste navzoče mesec za mesecem. Vsak mesec imamo važna razmotrivanja in večja udeležba bi bila v velik pripomoček, kadar ukrepamo v prid podružnice. Jaz vem, da bi se vam dopadlo na sejah in tako bi se počasi privadile in prišle z veseljem med dobro družbo, saj imamo po vsaki seji domačo zabavo.

Cenjene sestre! Leto se bliža h koncu, zato ste prošene, da bi imele v redu plačan asement ter poravnale ves dolg v tem oziru do konca leta.

Poročano nam je bilo, da se s prvim januarjem odpre nova kampanja za pridobivanje članic. Želela bi že sedaj, da bi poizvedele, kje bi se dobilo nove članice, naj bo za v razred A ali B ali za mladinski razred. Častno bi bilo za našo podružnico, če bi imele v leto 1945 lep napredek.

Pri sestri Lillian Citron in pri sestri Mary Klančar se je oglasila teta štorcklja in vsaki pustila luškanega otročička. Čestitamo!

Želim vam: Vesel božič!
Mary Lovše, tajnica.

Št. 88, Johnstown, Pa. — V dolžnost si štejem, da se prav lepo zahvalim članicam za obiske in kartice, ko sem se nahajala v bolnišnici. Sicer je že pozno, pa še sedaj težko pišem, ker sem od boleznii utrujena.

Ljube sestre, ne morem se vam dovolj zahvaliti za obiske in kartice in ne morem vam popisati svojega veselja, ki ste mi ga priredile s svojimi obiski v bolnišnici. Lepo se vam zahvalim za vse, kar ste dobrega storile zame. Mesec dni sem bila v bolnišnici, pa ste vsak dan prihajale na obiske. Vsem se ne morem posebej zahvaliti, ker bi to vzelo preveč prostora. Hvala odboru, ki je tako uredil, da je bilo plačano dva meseca zame.

Pregovor pravi, da se prijatelja v nesreči spozna, kar je gola resnica. Ne smem pozabiti zahvaliti tudi mo-

jemu sinu, ki me je dnevno obiskoval in skrbel, da je bilo doma vse v redu. Prav tako so me vsak dan obiskovale moje hčerke in me tolažile. Mlajša hčerka, Olive, je prišla celo po dvakrat na dan.

Meni ni bilo nikoli z rožicami postlano. Trikrat sem bila že na operaciji. Leta 1938 mi je umrl mož, kar je bil zame hud udarec. Potem je prišla vojska, in leta 1941 so mi vzeli najmlajšega sina Johnnieja. Še ene žalosti nisem prebolela, pa me je že druga zadela. Moj sin je bil pri zdravniškem oddelku in je prišel dvakrat na dopust. Zadnjič je bil doma 12. maja; bil je zdrav in vesel in rekel, da se mu dobro godi. Bil je v New Yorku. Dne 14. junija pa dobim brzojav, da je resno bolan in naj ga takoj pridem obiskat. Sestre, kako sem se prestrašila, ko sem izvedela to novico! Naglo se odpravim, jaz, dva moja sinova in moja najmlajša hčerka in odpotujemo v New York, kjer smo zvedele, da je v bolnišnici. Ko sem ga zagledala, sem mislila, da mi bo od žalosti srce počilo. Prej zdrav in cvetoč, zdaj pa suh in izčrpan. Vprašala sem ga, kako mu je, toda ni mogel dosti odgovarjati. Oblile so ga solze, kot bi vedel, da nas vidi zadnjikrat. Doktor nam je povedal, da pri tej bolezni komaj eden od sto ozdravi. Bilo mi je tako hudo, da nisem mogla tam ostati in sem še jaz bolela. Bili smo tam dva dni, nakar smo se poslovili. Še enkrat sem ga poljubila in mu stisnila roko, in to zadnjikrat v tem življenju. Čez dva tedna sem prejela brzojavko, da je moj sin John mrtev.

To sem napisala, drage sestre, da boste vedele, kako se počuti mati v takem položaju. Še enkrat se vam vsem lepo zahvalim za vse, kar ste mi dobrega storile. Naj vam Bog povrne. Lepo se zahvalim sestram in hčeri Pauline za cvetlice. Hvala tudi Father Thomas Hoge za obiske.

Mrs. Louise Nozsak.

Št. 90, Bridgeville, Pa. — Vabim vse članice na decembrsko sejo, ker imamo veliko važnega za ukreniti, posebno v korist blagajne, ki je popolnoma suha. Nadalje vas prosim, da plačujete asesment redno. Odkar obstoji naša podružnica smo že veliko izgubile z zalaganjem asesmenta, zato smo primorane, da suspendiramo tiste, ki dolgujete več kot po dva meseca. Prosim, upoštevajte ta opomin! Na decembrski seji bo ena članica srečna z dobitkom. Zato vse na sejo 17. decembra. Jaz se bom že pred tretjo uro pripeljala s biciklom.

Voščim in želim vsem članicam prav vesele božične praznike ter srečno novo leto. Na svidenje 17. decembra!
M. U.

Št. 95, South Chicago, Ill. — Drage sestre. Ja vas molim i pozivam, da dojdete na decembrsko sjednico, koja čebiti na prvo sredo, dne 6. decembra ob sedam sati u večer. To jest zadnja i godišnja sjednica poslije redovite biti će izvanredna za buduću godinu 1945 jer se ima za korist društva otvarati dobri zaključak i odobiranje odbora. Zato vas molim, budite

sve prisutne, nemojte zaboravit, da imamo na 8. decembra isto u večer za naše častne sestre "pantry shower." Donesite što more ili grocerije ili u novcu. Svak i najmanji dar dojtí čenjima dobro.

Drage sestre i članice! Vam je poznato, da smo imale prošla leta sve skupno sjednicu i pardi u jeden večer ali sada je odlučeno, da ćemo imati svako posebej jer na godišnjoj sjednici ima se puno posla, a žene nečedu biti dugo, zato sjednica je prije, to jest na šest sati u večer in "pantry shower" bo na osem sati i mala zabava za sve članice.

Drage sestre! Naša podružnica je dosada jako dobro išla napred, zato vam hvala svima. A ja bi želela, da idemo i nadalje tako u lepom skladu i slogi. Poznato vam je, da smo izgubile našo sestru Helen Ognanovac. Svima vam najlepša hvala, koje ste došle na molitvu sv. krunice za ispoškojnene duše i na njezin sprevod.

Dajem znati svima sestram sve Slovenske ženske zveze, da je naša dobra i draga sestra Ana Čavlovič izgubila svojega sina, vojnika u Belgiji. Naše članice su u većem broju prisustvovalе pokojnikovoj Memorijal Mass i naše duboko saučesne našoj sestri Ani Čavlovich i tužnoj majki, braći i sestram.

Pozdravljam sve naše drage glavne odbornice naše dične organizacije i sve članice diljem ove naše domovine Amerike. Želim vam svim zdravlje i svako od Boga dobro in vesele božične praznike u budočo novo leto 1945, da bi nam doneslo mir svemu svetu!

Mary Markezich, predsednica.

VESEL ROJSTNI DAN!

Mrs. Mary Markezich

Dne 23. decembra bo praznovala svoj rojstni dan Mrs. Mary Markezich, naša glavna podpredsednica in predsednica podružnice št. 95 v South Chicago, Illinois. Bog jo živi še na mnogo let v zdravju in družinski sreči!

Št. 96, Universal, Pa. — Prošene ste vse članice, da pridete na glavno sejo dne 10. decembra, ki se prične točno ob dveh popoldne. Veseli me, da se zanimata za seje, ker imamo več zabave. Na prihodnji seji bo volitev odbora, po seji pa nas bo obiskal Miklavž, ki bo prišel deliti darila. Vsaka članica naj prinese darilo v vrednosti 50 centov. Torej ne pozabite, temveč pridite vse, ker naše članice bodo nekaj prav dobrega pripravile, saj imamo izvrstne kuharice med nami. Naj nobene ne manjka. Po seji v januarju bomo imele bingo party kot po navadi.

Za reveže v stari domovini smo nabrale 1700 funtov obleke in nekaj denarja za JPO-SS. Prihodnjič bomo pa spet priskočile na pomoč ubogim vojnim žrtvam v stari domovini.

Voščim vesele praznike vsem skupaj!

Pauline V. Kokal, predsednica.

Št. 99, Elmhurst, Ill. — Vsem članicam naznanjam, da se vrši prihodnja seja na prvo nedeljo 3. decembra pri sestri Cirili Kerkoch. Ker bo to glavna seja se bo pričakovalo navzočnost vseh članic.

Poročati imam žalostno novico, da je sestra Olga Ciligoj prejela brzojav od vojnega oddelka, da je njen sin dal svoje mlado življenje na južnem Pacifiku dne 18. septembra in eden sin je pa pogrešan že od začetka vojne. Blag bodi spomin junaku. Družini Ciligoj pa izrekamo globoko sočutje.

Srečne in vesele božične in novoletne praznike želim vsem skupaj v nadi, da bo ljubi Bog povrnil mir na zemljo. Vse skupaj lepo pozdravljam,
Carolina Vertovec, predsednica.

Št. 105, Detroit, Mich. — Zadnja seja se je vršila pri Mrs. Jamnik in nje-na hčerka Harriet nam je prav prijazno postregla, za kar se ji v imenu članic lepo zahvaljujem. Sestra Jamnik je Gold Star Mother in članica pri Women's Overseas Service League in se je tisti dan udeležila Spominskih obredov za padle vojake, ker njen sin Alvin je eden tistih, ki je dal svoje nadebudno življenje za domovino v tej vojski.

Sestra Vidmar se je zelo težko ločila od svojega mladega sina, ki je bil poklican v službo Strica Sama.

Naša začetnica podružnice sestra Kodrich je bila poklicana v Fairchild, Wisconsin, in ž njo je šla tudi sestra Jamnik in sta ob enem obiskali prijateljice v Waukeganu, Chicago in potem sta šli tudi v Cleveland, kjer sta obiskali sorodnike, ki so bili prizadeti v veliki katastrofi.

Prihodnja seja bo 10. decembra ob treh popoldne pri sestri Hochevar in upati je, da nas bo polno število.

Voščim vsem skupaj vesele praznike ter vas srčno pozdravljam,
Marie Nezbeda.

My Thinking...
My Money... My Time
will stay in this
war to the finish
— Every American WAR-BOND

URNNA NEŽIKA

Naj vam danes nekoliko povem od Bele hiše, kjer ima naš predsednik rum in bord. Je to precej čeden havs, ki s rožami in trato vred obsega en mestni blok. Okrog hiše oziroma na cesti je zdaj vse zastraženo. Povsod stojijo žipi s mašin gveri, da ustavi vsakega, ki bi se približal po zemlji ali po luftu. Kanoni so nastavljeni celo na strehi Bele hiše.

Bela hiša ima pročelje na Pennsilvanijo cesto, ki je najbolj prometna. Odkar je vojna ne sme nobeden človek iti mimo Bele hiše po sajtvoku, pač pa je vsa procesija obrnjena na drugo stran ceste, da se ja ne more kak nebodigatreba zmotiti in bi kaj prinesel preblizu Bele hiše.

Predsednik je sedanje čase zelo bizi men. Medtem ko so prejšnji predsedniki prejeli k večjemu kakih 300 pisem na dan, jih sedanji predsednik dobiva po deset tisoč dnevno. Predsednik ima 15 poštnih nabiralnikov, Mrs. Roosevelt pa dva.

V Beli hiši je vposlenih 687 oseb, da berejo pisma, jih odgovarjajo in rešujejo razne zadeve. Poleg tega ima predsednik še 18 posebnih svetovalcev ter tri tajnike, med katerimi je ena ženska, Grace Tully. Ta je bila poprej tajnica kardinala Hayesa, ko je umrl, se je vdinjala pri predsedniku.

Predsednik je največji boss na svetu. Pod njegovo komando spada skoro tri milijone vladnih uslužbencev. Je vrhovni komandant vse bojne sile, ki zdaj šteje okrog 12 milijonov soldatov, marinarjev, flajerjev in vse kar spada zraven. Nadzoruje budžet, ki obsega nekako 100 bilijonov na leto. Rada bi vam povedala koliko je to denarja, pa nisem tako kšajnt. Naj vam dam le primer, da ima vsa Amerika letnih dohodkov samo okrog 70 bilijonov, potem pa lahko sami zrajtate, kak budžet ima predsednik za nadzorovati.

Predsednik vstane ob osmih, ob pol desetih ga pa že posetijo trije tajniki, en sodnik in en doktor, ki se zelo briga, in skrbi, da je predsednik zdrav. Potem se navadno vršijo konference do polnoči. Ko je bil na obisku Mr. Čurčil, se je Mrs. Roosevelt zelo jezila nanj, ker je predsednika vse noči gor držal s konferencami. Njemu je bilo to lahko, ker je po danu spal, predsednik pa je imel svoja posvetovanja potem pa še razpravljaj s Čurčilom včasih vso noč.

Zadnji mesec so se vršile predsedniške volitve. Veseli me, da je spet izvoljen sedanji predsednik in to vsled tega, ker mu je najbolj poznano vojno razmerje, da bo pomagal urediti res trajen mir, kakršnega vsi želimo.

Šolska sestra je z živo besedo razlagala učenčkom, kako so rimski vojniki pribili Jezusa na križ. To poslušala ognjeviti Johnny, pa stisnjenih pesti skoči pokoncu in zavpije: "Kje so pa takrat bili naši ameriški marinji, da niso Jezusa branili?"

Naša kuhinja

Jabolki

Jabolka vplivajo zdravilno za slabokrvne, ker vsebujejo železo; dalje krepe kosti in možgane, ker imajo precej fosforja in apna. Tudi dražijo sveža jabolka prebavne slinavke, pospešujejo črevesno gibanje, omejujejo tvoritev žolčnih in ledvičnih kamnov in vplivajo pomirjevalno in uspalvalno na živčevje. Jabolko, povžito zvečer, privabi spanec in pospešuje prebavo. Jabolka uživajmo neolupljena, samo oprana.

Rdeče zelje z jabolki

Menda je malo ljudi, ki bi ne cenili jabolka. Iz jabolka pripravimo lahko različne dobrote in je potrebno, da si njih imena malo zapomnimo.

Različne vrste jabolka

Baldwin jabolka pridejo na trg v novembru in se držijo tje do konca marca. Ta jabolka so zelo okusna surova pa tudi pečenih bi se nihče ne branil. Najboljša so, ako imajo dovolj rdečice pomešane med zelenim olupkom. Porabna so tudi za paje in zose.

Grimes Golden niso prav debele vrste in imajo zlato rumen olupke. Tudi ta jabolka se ne drže dolgo. Izvrstna so sveža, porabna tudi za paje in zose a pečena so manj priporočljiva, ker so bolj majhne oblike.

Jonathan so tudi bolj majhne oblike a imajo lepo rdeč olupke. So jako sočnata in izvrstna sveža. Ako niso dovolj dozorela je olupke rumenkasto pisan. Porabna so na vse načine in tudi malo delj se držijo, kakor prejšnji dve vrsti jabolka.

McIntosh so jako aromatična in imajo zelo gladek zelenkast in rdeč olupke. Porabna so za peko in kuhno. Svežih se človek tudi ne naveliča. Na trgu imajo dolgo sezijo.

Northern Spy so velika jabolka rdeča in rdeče in rumeno pisana. Izvrstna so za paje in zose, sveža in pečena. Držijo se do decembra meseca ali malo delj.

Northwestern Greenings že ime pove, da so zelene barve. Ta so najboljša pečena, za paje in zose. Kdor ima rad kislota jabolko, naj izbere to vrsto. Drže se do konca januarja.

Red Delicious jabolka pa je menda najbolj priljubljeno, ker ima posebno dober sladak okus. Je rdeč ali rdeče pisan in pride droban in v večji obliki lepo nazobčan pri muhi na vrhu. Ta jabolka so seveda porabna za vse a radi njihove visoke cene se bomo držali samo svežih, če pridemo do njih. Trajajo pa precej dolgo, ker se jih za višjo ceno še najde na trgu meseca marca in aprila.

Rome Beauty pride z rumeno in zelenim olupkom, ki je potresen z rdečico. Dobi se od srednje do prav velike oblike. Porabna so za kuhanje in pečenje a surova niso tako izvrstna. Dobe se na trgu jako pozno spomladi.

Stayman Winesap so srednje in večje oblike. Porabna so za vse, kakor si jih kdo želi. Februarja meseca se njihova prodaja konča.

Jabolka je še veliko več vrst, ki so različne kvalitete, a navedena so najbolj znana na našem trgu.

Jabolka so dober in izvrsten sad

in če le moremo, si jih nabavimo sedaj, ko so še v seziji. Saj veste kaj pravi pregovor: eno jabolko na dan nas ohrani zdrave, da nam ni treba klicati zdravnika. Tako mogočno sicer ni, je pa zelo dobra hrana.

Rdeče zelje z jabolki

Zreži trdo glavo rdečega zelja na drobne rezance; stresi jih v skledo, poškopri s kisom, pokrij in pusti tako pol ure. Nato razbeli v kozi veliko žlico masti ali prav toliko olja in blede zarumeni na njem pol narezane čebule. Dodaj še zelje in ga osoli. Vrh zelja naloži dve srednje veliki, olupljeni, na listke zrezani jabolki kislatega okusa in prilij pol skodelice vode. Duši pokrito, da se jabolka in zelje zmehčajo, premešaj in daj kot prikuho na mizo.

Jabolčni čutni

Dvanajst kislih jabolka, dve zeleni papriki, ena rdeča paprika, eno šalo rozin brez koščic (seeded raisins), sok od štirih limon, tri stroke česna, pol šale sladkorja, pol šale koruznega (corn) sirupa, eno žlico zmlatega ingverja (ginger), eno žlico soli.

Jabolka in druge sadeže drobno se-sekljaj ali pa zmelji kot meso. Tudi rozine zmelji in česen. Vse skupaj stresi v emajliran lonec ter kuhaj do prave gostote. Vrelo napolni v steklenice, katere si prej dobro omila in prekuhala.

Tak čutni je dober dodatek h mesu.

Jabolčni želi

Operi jabolka in izreži na vrhu muho, odstrani pecelj in če je še kaj otolčenega. Jabolka potem razreži kar z olupkom vred in tudi središča ni treba izkrožiti. Odstrani samo kar je kaj napačnega. Te jabolčne zrezke stresi v bolj plitvo in široko posodo, zalij jabolka do vrha z vodo in kuhaj jih do mehkega. Pripravi si posodo in nad njo obesi vrečo, v katero stresi kuhane koščke jabolka. Prvi sok, ki se odteče, je najboljši in ga lahko držiš posebej. Sok, ki ga dobiš iz stisnjene vreče, ne bo več tako čist ampak vseeno dober.

Sok zmeri in zlij v plitvo in široko posodo. Na vsako šalo soka odmeri po tritrtine šale sladkorja. Ta sladkor prej v peči segrej tako da boš gorkega dodala med sok, ki je začel med tem časom vreti. Če streses vmes mrzel sladkor, ti ta zaustavi vretje za nekaj minut, kar ni dobro.

Sok naglo zavri in ko vre dobrih osem minut pa potakni notri žlico. Želi je dovolj kuhan, ako ne teče od žlice ampak se tvori v dveh kapljah, ki se strneta skupaj in se počasi vleče, če žlico nagneš. Odstavi z ognja in posnemi pene, ter želi napolni v prekuhane kozarce. Vse kozarce drži s čim čistim pokrite in ko se želi ohladi, ga zalij z raztopljenim parafinom. Če nimaš pokrovcov, pa si izreži iz povoščenega papirja, katerega poveži okoli, da bo tudi parafin pokrit.

Jako dober želi napraviš iz lesnik (crabapples). S tem postopaš prav tako, kakor je to navodilo za jabolčni želi. Ako imaš roženkravt na razpolago, operi peresa in položi po eno pero na dno kozarca, predno vliješ vroč želi in vem, da boš jako zadovoljna s tem posebno aromatičnim okusom.—T. K.

At Christmas time our thoughts always turn with sincere gratitude to those whose work and responsibilities are so closely linked with ours. At this time we want to tell you how grateful we are for the earnest efforts and co-operation during the past year. We know that your Christmas will be happier because of the service you have given and we hope that the New-born Child Christ will bring to all the longed-for gift of peace.

Good friends, wherever you may be,
And be it east or west,
Upon the plain, beside the sea
Whatever place the place may be,
Some place you love the best,
Across the silence let us call
To each of you and wish you all
A Blessed Christmas!

Your Board of Directors and Officers.

FILL YOUR HEARTS WITH A GENUINE CHRISTMAS SPIRIT!

When we speak of Christmas, we think of doing something extra good for our friends, which will bring them happiness and make them realize that friendship is one of our dearest possessions. Most often we express our sentiment with a small token or gift.

We feel certain that every member of our Union is proud to belong to an exclusive women's organization that has a most brilliant history and many fine accomplishments to its credit. We know, too, that you want to express your pride in some material way, let's call it a Christmas gift, so we offer these suggestions to you:

FIRST: Try your best to get some person who is interested in our Union in your community to become a member of our Friendship Circle. The membership fee is \$20.00 (or more, if they wish to give it). To be a patron, we ask \$10.00. The money which comes from the membership or patrons will all go to the Scholarship and Children's benefit fund, which is going to bring much relief to the needy children of America and Slovenia. This is truly one of the most needed funds for the future welfare of the youth in which we are surely vitally interested. (Names of members are in the Slovenian section on page 354.)

SECOND: Buy a box or two of our exclusive greeting cards which are on sale by your secretary. At Christmas time you can certainly use a box of these beautiful cards. Each box contains colorful Christmas seals which will decorate the cards and give them a real holiday appearance. Your friends will be greatly impressed and thankful to you for remembering them with our exclusive cards. The proceeds of this sale will go to the orphaned children of Slovenia. In sending greetings to the officers and members of our Union, use our Zveza cards.

THIRD: The membership campaign will open January 1. Since our Union celebrates its birthday on December 19, this month is our anniversary month and new members secured during December will count for campaign awards. For an anniversary present get a new member!

If you fulfill these three suggestions, Christmas will be much brighter and happier for you!

WHEN WILL THE WAR END?

When will the war end? When will it end is the riddle of the universe!

It will never end in total victory unless the Allies continue to put more men into combat than the Axis can muster; unless we continue to build bigger and better planes, tanks, ships and submarines than they can produce and actually get these weapons into the fight on time; and unless the American people continue to invest more dollars in War Savings Bonds.

Today, we are optimistic. The taste of our recent victories at Saipan, in the Philippines and in France is still sweet in our mouths, and the news of our invasion of Germany is like music to our ears. Each new victory lifts us to greater heights of optimism and hope for an early peace. Yes, we have much for which to be grateful as we start the Sixth War Loan drive.

Ted R. Gamble, National Director of the Treasury's War Finance Division, warns, however, against apathy in the Sixth War Loan drive, and appeals to businessmen for advertising and publicity support. "We will have to fight the spirit of 'over-optimism,'" says Mr. Gamble.

Our invasion of Europe was a success; so was the Fifth War Loan drive. But the war didn't end in Normandy, and its total cost wasn't met during our last War Bond campaign. It takes a tremendous sum of money to feed, equip and provide weapons for the 11,300,000 men and women in our armed services. That is why the Treasury Department must raise at least \$14 billion during the Sixth War Loan drive which starts November 20.

This is still our war. Our sons are fighting it. We must continue to finance it.

Victory has its price. Little white crosses will mark the place where slumber those who died for it. Bereaved parents, young widows and fatherless children will kneel on this hallowed ground. A new "Unknown Soldier's Tomb" will be erected in Washington to enshrine the ashes of our nameless dead. But death is only a part of the price we must pay for victory.

Hospitals for the care and comfort of our maimed and crippled veterans have already become familiar sights in every state. Mere boys hobble about on crutches, and young men with midnight in their eyes grope about in the sunshine. Suffering, too, is a part of the price we must pay for victory.

Will you and the members of your great organization help to keep this price down by rededicating yourselves to work harder together, serve more patriotically together, and save more together in our crusade to the promised land of peace on earth, good will to men?

Every dollar invested in War Savings Bonds is a vote for an early victory!

WILLIAM C. FITZGIBBON,
Deputy Director, National Organizations Division,
War Finance Division, U. S. Treasury.

It takes both . . . ham and eggs go together for a meal. War Bonds and taxes go together for money to win the war. Buy more War Bonds!

"It is our sacred duty," said Mrs. George Marshall, wife of General George Marshall, Chief of Staff, U. S. Army, "to keep on supplying the shells, the guns the planes, and the moral support of a thousand kinds by which American lives can be saved. The cost of Victory is still to be paid in full. An extra War Bond during the Sixth War Loan is the least each of us can do to help meet that payment."

18 YEARS YOUNG!

On December 19th our Zveza will celebrate its 18th anniversary. In the 18 years of its existence, Zveza has accomplished many worthwhile deeds in the educational and welfare field. We know that our Zveza has a most promising future because of the efficient and ambitious leadership and membership. May God bless them and bless our future activities!

OF COURSE, YOU CAN'T BE THERE—BUT—

No, you can't be there at the dressing station to give him a mother's blessing—a mother's care. All you can do is to be thankful that the Army and the Red Cross take such good care of our boys. Yes, and you can see to it that such precious supplies as blood plasma, food and ammunition, and all the thousands of weapons of invasion reach the front in prime condition—ready to do their job.

For every one of the more than 700,000 items shipped to our troops overseas is protected against weather and dirt by paper and paperboard.

That's why your government asks you to save every single scrap of paper in your house and give it to your local paper salvage committee. That's why the government asks you to use less paper—and help the stores where you shop to use less paper. For when you carry your own shopping bag to save the store's paper bags, when you accept your canned and bottled and packaged goods unwrapped, you save that much more paper for the boys at the front and for essential civilian paper use.

FATHER OF THE FAITHFUL

News from Rome is heartening. The Pope is the center of all eyes. Allied soldiers from many lands look to him as their supreme spiritual head. With the reverence of children, they call him Father—he is the Holy Father.

Thousands of Americans have been greeted by His Holiness. Their audiences have not always been the serious, staid affairs that Vatican walls

have been accustomed to witness. There has been American clapping and whistling. To our mind these natural outpourings of youthful exuberance have not been indicative of irreverence. The American child greets his father with enthusiasm. The enthusiasm does not detract from the natural reverence of child for parent. When American soldiers greet their spiritual father their enthusiasm is manifested in the same way. From every source we learn that all who come in contact with Pope Pius XII are deeply impressed by his paternal kindness and interest.

This easily transfers itself from distant Rome to America. Newsreels are being shown in many theaters of the scenes in Rome since the liberation of the city by our troops. Leading all in interest are those which show the Pope addressing the throngs that gathered in St. Peter Square. When the Pope lifts up his arms high and wide in that pose which has become so characteristic of this Pius, a deep hush settles on the theater audience irrespective of race and creed.

Americans are not the only ones favored with an audience by the Pope. Men in other uniforms are graciously received. He has a kind word and a blessing for all. Only the American approach is different. We are told of thousands of them approaching St. Peter's and saying, "Siamo Cattolici." This is the extent of their Italian, meaning "we are Catholics." After that they add in pure Americanese: "How's about seeing the Pope?" They bring from America their delightful freedom of calling on their parish priests and their bishops. And is not the Holy Father their first parish priest and their first bishop? Indeed, he is the father of all the faithful. And we might truly add the first friend of mankind.

Ensign Veda Ponikvar, member of branch No. 38, Chisholm, Minnesota, was guest at the Victory dinner of branch No. 25, Cleveland, Ohio, which was attended by our Supreme President, Supreme Secretary and other Supreme Officers and distinguished guests. She made the following impromptu address which we deem worthy of publishing for our members to read:

DISTINGUISHED GUESTS, FRA-
TERNAL MEMBERS AND
FRIENDS:

Every time I have an opportunity to come to Cleveland, I feel as if I am at home. The hospitality and many kindnesses extended by all leave that inner satisfaction that I really belong here.

Particularly am I indebted to Mrs.

REV. MATHIAS BUTALA JOINS FRIENDSHIP CIRCLE!

Word was just received that Rev. Mathias Butala, pastor of St. Joseph's parish, Joliet, Illinois, joined our Friendship Circle. James T. Burke, State's Attorney of Will County, Illinois, joined also in November. A most hearty welcome!

Antonia Tanko and Mrs. Albina Novak. When I came to Cleveland back in 1937, they were the ones who gave me the moral support, the courage and determination to carry on despite numerous obstacles.

As a result of their efforts, I became vitally interested in the objectives of Zenska Zveza, and in the customs, culture and education of our own Yugoslav people. Fourteen months later, my educational interests were pursued at the university for four happy and most profitable years. During this entire period, the interests of the Yugoslav people were paramount, because you had taught me the beauty of the language and the richness of my heritage. Today, as a dividend of this valuable background, I am serving Uncle Sam in the United States Navy and broadcasting daily to your own fatherland of Yugoslavia.

You can well be proud of your fellow compatriots in Yugoslavia today, who, despite cold, hunger and deception, are fighting against tyranny for freedom, so that we over here may live. Yes, they are shedding blood on battlefields this very hour so that you and your children and the children to come will not ever be embroiled in another war again.

From infancy, you fathers and mothers taught us that freedom of speech, of assemblage, of religion; freedom from fear and want, were the most essential to Democracy and happiness. That is why we are fighting today, so that those freedoms may be preserved and propagated. Some of us will never return to attend one of your gatherings, but that is the price of war.

Despite many bitter sorrows and adversities, you have displayed gallant courage, sagacity and determination. You have worked hard and carried on nobly, as is evidenced at this convocation this evening. Yes, those are the things that have made America great.

Keep it that way, until we come back.

ENSIGN VEDA PONIKVAR.

SUPREME SECRETARY'S
MESSAGE

All members are kindly requested to buy greeting cards from your secretary, who has them on hand. Each box contains Christmas seals which may be used on the cards making them most appropriate for sending of Christmas greetings. By purchasing our exclusive cards, you'll help the poor starving children in war-torn Slovenia. Your Christmas will be much happier if you'll remember those in dire need with a small contribution!

JOSEPHINE ERJAVEC.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis. — The month of November, known as the time for honoring the dead, occasioned the short memorial program following our regular meeting on Tuesday, November 14th in the SS. Cyril and Methodius church meeting room.

During the meeting, plans for the December, annual meeting were discussed. The meeting will be held the first Sunday, being December 3rd, in the afternoon at 2 o'clock in the church hall which will be ready to be occupied following a remodeling and renovation thereof.

Members having birthdays in October, November and December will be honored at the birthday party in charge of Mary Godez, following the business which will include the election of officers and other items of importance.

Each member is asked to bring along a ten-cent gift to be used in exchanging as is the annual custom of the members. Delicious refreshments will also be on hand, so everyone is urged to be present for this very important annual meeting.

Two new junior members were made part of the society's membership — Margaret Ann Walte and Mary Jo Walte — one-year-old twins of Mr. and Mrs. Frank Walte.

Sincere appreciation was extended to all those who so generously donated almost 2,500 lbs. of clothing for the Yugoslav relief. It was most gratifying to see the grand response made.

During the memorial program, Mrs. Godez read a paper "Tožba trpečega naroda," which was most impressive. Following the reading, the names of all the deceased members were read and a tribute paid to them in the form of a sisters' trio selection "Vigred se povrne," sung by Mrs. Mary Majcen, Mrs. Gene Repenshek and Mrs. Pauline Rupar. Prayers for the reposed souls were then offered in conclusion.

Congratulations and best wishes to Gloria Jean, newly-born daughter of Albina and Rudolph Novak and to her proud parents are extended by Branch No. 1. (Thank you.—A. N.)

PAULINE RUPAR.

No. 14, Cleveland, O. — On Sunday, November 19, the United Slovenian Lodges and Clubs of Euclid, O., gathered at the Slovenian Hall on Lindbergh Avenue for a group presentation of donations to the fund for the disabled members of the United States armed forces, whose parents and relatives are members of the respective lodges and clubs.

Our Branch No. 14 netted the amount of \$164.00 from a recent card party which was held for this cause and the entire amount was given to this fund. We wish to thank all our members and friends who attended this party and who worked untiringly to help attain success through their noble efforts and support.

The officers of our branch wish to extend their appreciation to all the

members for the wholehearted support and participation in the various events during the past year. It is hoped that the coming year will prove even more successful in our mutual efforts and that more members will avail themselves of the opportunity and pleasure of attending the monthly meetings which always guarantee a pleasant get-together for all. If you haven't time to attend every meeting, do try to come each alternate month.

Our drill team should again resume its former status of wide activities. We shall be willing to extend all possible aid to the cadets and their affairs.

All members have grieved over the lingering illness of Supreme vice president Mrs. Frances Rupert, the founder of Branch No. 14, the present president. All members join in expressing hopes and wishes for a complete and early recovery!

A Merry Christmas and best wishes for a prosperous and victorious New Year 1945!

PAULINE SAJOVEC, treasurer.

No. 17, West Allis, Wis.—All members, attention! Our annual meeting will be held on Tuesday, December 12, at 7:45 P. M. sharp. Please attend this meeting since we'll have many important topics to discuss and also election of new officers. Absent members will have to pay a fine of 25 cents into the treasury. I shall start collecting dues at 7 P. M. at the Church Hall.

We received an invitation from the International Institute of Milwaukee County for all members and their friends to come to the "Holiday Folk

Fair" on Sunday, December 10, 1944, from 3 until 10 P. M. at the Public Service Bldg., 231 W. Michigan Street. The arrangement committee is now at work planning for your pleasure. The main feature will be a Parade of Nations and all participants will be dressed in nationality costumes. There will be a colorful exhibit of peasant arts and crafts and a program of folk music, songs and dances, and also a sale of pastries, handiwork and novelties and of course, a "Buffet of Foreign Foods." So let's be there in big numbers and brouse around in an atmosphere of stimulating gaiety. The admission will be free, ladies!

The Sixth War Loan Bond drive is on. Let's do our share and buy that extra War Bond, so that victory will come sooner and the boys will be marching home to their loved ones. Mrs. Josephine Schlossar has been appointed chairman for the Slovenian nationality, so let's work hard that the quota will be reached.

Another reminder, members! Buy a box of our exclusive greeting cards and use them to send Christmas greetings to our friends. Remember the proceeds from the sale of these beautiful cards will go to the poor children of Slovenia. We like to help other needy groups, so why not be even more anxious to help our own who are in dire need. Let's do our part!

With the holiday season just around the corner, I wish to extend sincere wishes to everyone for a joyous and blessed Christmas and may the New Year bring happiness and success beyond your highest hopes!

MARIE FLORYAN, secretary.

The Logar family, Niles, Ohio

Branch No. 57, Niles Ohio has around 70 members including the juvenile circle, and this is a good size membership for a small Slovenian community, which signifies that most of the women folks of Slovene origin are members of our Union. The most loyal among them is the Logar family, which holds the distinction of having seven members from one family who are our members. We are very proud

to present them to our readers. They are left to right, top row: Mrs. Jennie Logar, Mrs. Viola Logar, Mrs. Ann Dolence. Bottom row, left to right: Miss Justine Logar, Miss Mary Logar, Miss Elizabeth Logar and Mrs. Frances Stanec.

We congratulate the Logar family on their loyalty and hope that their good example will be an inspiration to other communities to show similar interest in the welfare of our Slovenian Women's Union!

FASHION NEWS

by
GLADYS
BUCK

If you're saving your money like a good girl this year and the budget doesn't allow for mink coats and other such trifles, there still need be no weeping and wailing.

Little bits of fur dramatizing plain coats and suits are the newest and most popular accessory ideas. In addition to giving just the right touch of richness and elegance to a costume, these small fur pieces are inexpensive and easily varied.

A clever woman will welcome this fashion brainstorm, for with a little ingenuity she can make one simple basic suit appear to be a whole new wardrobe by merely changing the fur accessories.

There is a large collection of luxurious hat and muff sets from neat little calots and pillboxes of leopard, Persian lamb, or muskrat, to large dramatic bonnets of ermine, lynx, and skunk, with matching pillow-sized muffs.

The smaller trimming touches, destined for even greater popularity, include fur flowers, hat pins, headbands, belts, bags and fur trimmed ascots. A particularly lovely set of beaver features a drawstring pouch bag with a matching belt and flower.

The fashion importance of the separate skirt and blouse has risen because the designers have extended the variety available in skirts until, today, skirts are keeping step with blouses in bringing us fresh and spirited styles. It is easily possible to create your own high-fashion costume by assembling a skirt and blouse that go together. These pieces always can be worn interchangeably, thus proving far more useful.

Crepe skirts are currently among the most popular, for they copy dress details and have side drapes, peplums, front fullness and tucks that finish in a hip drape—all the fashion turns that are seen in dresses where accent now centers at the waistline.

Blouses keep pace with this varied skirt styling. For day wear, there are softly tailored crepes edged with lace and bright prints with ruffle trim, as well as bow-neckline blouses in many fabrics and colors.

The overblouse, buttoned down the back like a cardigan, is another type in this group that is extremely practical, for it is available in wool fabrics as well as in rayon crepe.

The dressy blouse, however, presents the greatest appeal, for with exquisite beading it glows like a rocket

in the sky to reflect the triumphant feeling which marks all fashion today.

If you've been wondering how to disguise that plain dark dress that has been around so many seasons, the sequin flowers designed to be applied on frocks will accomplish the transformation very easily.

The flowers and sprays come in brilliant and pastel shades, as well as gold and silver, to harmonize with any accessories. In addition to the flower designs, there is a butterfly pattern in black with deep red sequin wings.

A sweater is a great fashion this year, slim and elegant, often jeweled, worn night or day. The jumper has been adopted as a knitted dress and will be adorned by business girls. The new knitted skirt is young and slim, worn with a long-sleeved crepe blouse. Knitting combined with fabric is popular for one-piece or two-piece dresses. Jeweled hoods and snoods, gloves, mittens and Ascots are sparkling accessories for suits and coats. Knitting is an art again as well as a fashion. Bulky yarn and big stitches give way to lightweight yarns and fine stitches, infinitely prettier and more flattering. Famous designers feature knitting and crocheting in their collections. You can make your own custom-order knitted fashions for the cost of the yarn. They have a new look, a more sophisticated silhouette, but the stitches are still simple.

ESSAY ON MAN

Man is what a woman marries.

Men have two feet, two hands, and sometimes two wives, but never more than one collar button or one idea at

May you have a Merry Christmas with those you love and may it bring happiness to you and yours and to those you serve so faithfully!

"I wish you strength and high resolve,
Big purpose and a worthy aim;
A heart of love and tender sympathy,
And, having this, I feel assured
That life will bring you all you claim."

Your Editor.

a time. Like Turkish cigarettes, men are made of the same material, the only difference is that some are better disguised than others. Generally speaking, they may be divided into three classes—husbands, bachelors, and widowers. An eligible bachelor is a man of obstinacy surrounded with suspicion. Husbands are of three varieties—prize, surprise, and consolation prize. Making a husband out of man is one of the highest plastic arts known to civilization. It requires science, sculpture, and common sense, faith, hope and charity—mostly charity. It is a psychological marvel, that a soft, fluffy, tender, violet-scented, sweet thing like a woman should enjoy kissing a big, awkward, stubbly-chinned, tobacco and bay-rum scented thing like a man.

If you flatter a man, it frightens him to death, and if you don't you bore him to death. If you permit him to make love to you, he gets tired of you in the end, and if you don't he gets tired of you in the beginning.

If you wear gay colors, rouge, and startling hats, he hesitates to take you out. If you wear a little brown toque and tailor-made suit, he takes you out and stares all evening at a woman in gay colors, rouge, and a startling hat.

If you are the clinging-vine type, he doubts whether you have a brain. If you are the modern type, an advanced and independent woman, he doubts whether you have a heart. If you are surly, he longs for a bright mate, and if you are brilliant, he longs for a playmate. If you are popular with other men, he is jealous, and if you are not, he hesitates to marry a wallflower. If you please him, he seldom mentions it, but if you displease him, he never fails to tell you about it, especially if you are his wife. That's all!

M. E. PERRY.

THE CHRISTMAS SPIRIT

When you see pictures of Santa Claus, he is never scowling, angry or sad. Did you ever wonder why that is a fact? Perhaps it is because Santa Claus is one character of legend who always gave things and never did sit around wondering what he would receive in return. "It is more blessed to give than to receive," is a very old saying, and it is just as true as it is old. Giving to others, whether it is expensive gifts or just our friendship, makes us feel good, and because we feel good, we are happy. Happiness is the quality that makes us smile all the time and makes us good companions for everyone, so you see that is the reason that it is better to give than to receive—better to think of others than only to think of ourselves at Christmas time especially, because that is the true Christmas spirit.

Fine Point

Speak gently . 'Tis a little thing
Dropped in the heart's deep well.
The good, the joy that it may bring
Eternity shall tell

Minds are like parachutes—they only function when open.—Lord Thomas Dewar.

No. 20, Joliet, Ill.—The cadets' participation in the Armistice Day parade served as a grand finale to the year's public appearances for the drill team. The year wasn't as spectacular as previous years in regards to its exhibitions, but the social life of the team presided over all other activities.

Wedding bells rang out for cadet Mildred Mikolic Ellena, cadet Jean Kubinski Hurley and cadet Maryann Korevec Theobald. Mildred is with her hubby at Fort Benning, Ga., while Jean and Maryann remain here at home, while their husbands are overseas in the Pacific and in the Atlantic.

Our "Night of Rhythm" took place Saturday, October 21, under the capable chairmanship of Dorothy Jevitz. It was most successful, netting for the team's treasury \$170.00. Dorothy was most fortunate in having her experienced father to coach her. The hall was decorated primarily with glittering stars hung from the ceiling. These decorations, which demanded much time and patience on the part of the cadets, won favorable comment from everyone present. And everyone present had a wonderful time.

Through the year a number of the cadets have been traveling, among which were president Isabelle Musich to Oklahoma City, Okla. and cadet Marie Terlep to New York City. One of our most recent travelers is Marion Jelenich, who has been staying with her sister, Vicky and her four-month-old niece, Eileen, at Phoenix City, Ga. for about a month. Her brother-in-law, Frank Lewandowski, is in officer's training at Fort Benning, Ga. Marion, who is known for her vivacity, wrote home of a most enjoyable time and of ideal weather.

Attending the Cleveland's drill exhibitions on Armistice Day were cadets Marie and Therese Metesh, Kate Jelinek and Lorraine Lange. They spent their stay with Mary Ann Intihar of the Noble, Ohio cadets. Marie, Therese, Kate and Lorraine speak of excitingly marvelous times on the train with the servicemen, during their shopping tours, at the dance with Corrine Novak and with the Noble Cadets.

And so, while relating the events of their trip, they told us that the winners of last year are the winners this year, too. The cadets of Branch No. 20 extend their congratulations to the Branch No. 49 cadets upon winning the title of Honor Cadets of 1944. May good fortune be with you always.

With the joys of life come also its sorrows and pains. And thus we found three cadets spending eventful days in St. Joseph's hospital. Jean Gombac came first with her appendectomy. She was followed on October 27 by Madeline Culik with her tonsilectomy. And quite unexpectedly on November 13 there was Irene Korevec with that ever-popular appendectomy. To the three we extend wishes for continued health for a very long time. And may health remain with all the rest of the cadets, so that no type of "tomy" will cause any one of them to spend those eventful days which only a hospital can offer.

Thus the Joliet cadet's social life comes to a close. It's grand finale will consist of the election of officers and our annual Christmas Party, to which we look forward with great anticipation.

Mayor Lausche's election to the governorship of Ohio elated all Joliet Slovenes. We are most proud indeed to have one of our own Slovenes as head of the great state of Ohio. To governor-elect Lausche we extend our warmest congratulations with wishes for success and smooth sailing thru-out his political career. May God's choicest blessings be with him always!

On December 19, our Slovenian Women's Union will celebrate another birthday—its eighteenth. Since its founding it has done much for the Slovenes of America and Jugoslavia. It has strongly united Slovene womanhood, which has now acquired respect and prestige. It has aided in making its membership better citizens. To charities it has contributed much. And in the future through its Scholarship and Benefit Fund it will aid needy Slovenian children of America and Jugoslavia in fulfilling their desires for higher education. The Union's accomplishments are in a great measure due to its organizer and Supreme President Mrs. Marie Prislund. I, as many others, feel it is a privilege to belong to the only Slovene women's organization in America. May the Slovenian Women's Union of America find its future days filled with great deeds directed to those yearned-for post-war days to come.

This Christmas—

"For you—The happiness of Hope
For the world—The spirit of Peace
For all of us—The joy of Friendship."

OLGA ERJAVEC.

* * *

"NIGHT OF RHYTHM"

Well, the "Night of Rhythm" dance was a grand success, and if anyone was ever in an obligatory position in their life—it is I. But, let me explain. In the early part of September, the Slovenian Women's Union Branch No. 20—National Championship Cadets of which I am proud of being a member—met in the Supreme Secretary's Office and decided to sponsor a dance Saturday, October 21st. I was chosen as the chairman. Wow! Never being much of a committee worker in the past, it seemed very difficult for me to head a group. But, as we have such fine girls in the drill team, besides some men who gave me such splendid co-operation—the event was most successful. To the Cadets and everyone, I wish to take this opportunity of expressing MY SINCERE GRATITUDE, THANKS and APPRECIATION!

Let me mention the names of those who assisted me most, namely: Cadet Bernice Kuzma with Mr. Al Skul at the door—and I'd call them real receptionists, as they received the guests in a most welcoming fashion; Cadets Mary and Helen Janes, Marion and Margaret Mlakar with Joe Wolf and my brother, Don, in the check-room—who really showed skill in handling

people's belongings; Capt. Jo Makovec and President Isabelle Musich, who with Mrs. Mary C. Terlep, and Messrs. Anton Glavan, Frank Ramuta and Anton Kambic did a splendid job of handling the huge crowd with the refreshments—??? Everyone admired the decorations of the ball-room, but look who did it: Cadets Marie and Therese Metes, Lucille Brulc, Mary Bostjancic, Helen Cankar. No, indeed not, we can't forget Mrs. Elizabeth Kastelec who prepared and handled the lunch so that "the Cadets and their guests" would have a delicious snack, same as they would in her pleasant home.

We also enjoyed the advice, help and guidance of Mrs. Josephine Erjavec, our Supreme Secretary who is as interested in the good and welfare of each and every Cadet as though we were all her own daughters—her children. And may I further state: Mrs. Erjavec is a most sincere and zealous worker in any activity or cause that is for the good of us girls, for the good of our community, for the good of the entire Slovenian Women's Union, for the good of all Slovenes in America, for the good of the Nation and for any and all aid and good that she "as a true woman-fraternalist" can render to the martyred in our native land—Slovenia! Her daughters, Cadets Mildred and Olga Erjavec, were also most co-operating in every way in preparing for the event. They are as sweet as my little sister, Geraldine Ann, a mascot-cadet. Mr. Joseph Erjavec's help is also appreciated.

Everyone knows of the great shortage (man-power) of men and boys, causing a hesitance in sponsoring—especially, a dancing party. But, as the local branch of the Slovenian Women's Union and the Championship Cadets do have many friends and followers—both men and women in our vicinity—we felt confident enough to go ahead with the affair. And, on the night of the dance our spacious St. Joseph's Parish Ball Room was packed to capacity. We were also honored with such dignitaries and guests as: States' Attorney James E. Burke, County Auditor Herman E. Grassle, Circuit Court Clerk Paul V. Wunder, County Recorder of Deeds Robert J. Sprietzer, Ass't. Supervisor Frank L. Rogel, and Mr. Frank Vranicar, Supreme Officer of the American Fraternal Union. Of course, everyone was "nice people."

Oh, talk about some being "tall and handsome"! Well, we had 'em, and one of them is also a "champ" like the Cadets, only in a different branch of activity, namely: Mr. George Mikan, the 6 ft. 10 inch All-American DePaul University basketball star of 1943-44 season. Mr. Mikan was accompanied by his sister, Marie, and his former team-mate, "Bill" Dean, 6 ft. 2 inches, now in the U. S. Navy. And last, but not least our director, Mr. Fred "Cap" Pearson. Indeed, we did feel honored having such fine and distinguished public officials, fraternalists and sportsmen respond to our invitation and spend the evening with us. We only wish that our boys on the battle

fields and in the camps will soon return and also be with us at our next event. May THEIR event be a glorious Victory!

In conclusion, let me once again extend my sincere thanks to each and everyone of my Cadet team-mates, their friends and all who in any way helped make the "NIGHT OF RHYTHM" a successful event.
 CADET DOROTHY MAE JEVITZ,
 1123 N. Hickory St., Joliet, Ill.

GUTTER BALLS

Another month has rolled around and all too soon for yours truly.

The bowling of the No. 20 teams is so close that you have to read the bulletin every week to know what team is in first place. This makes Monday evenings all the more exciting.

Team standings are as follows: 1—Erjavec Supremes, 2—Mahkovec Tavern, 3—Modern Fur Shoppe, 4—Planinsek Grocers, 5—Nemanich Florists, 6—S. W. U. No. 20.

High team game—Erjavec Supremes, 836.

High team series—Erjavec Supremes, 2220.

High individual game—Marge Jamnik, 222.

High individual series—Marge Jamnik, 523.

Individual average—Mary Briick, 154.1.

Congratulations to Jo Ramuta who in three consecutive weeks had a series of 500 or over. Keep up the good work, and with team co-operation you will come up on top!

Keep your chin up, Mitzi, you've had tough luck from the start, but the season is still young.

Only two splits were accounted for during the past month. Bernice Kuzma with 5-7-9 and Jo Mahkovec with 5-7. We know there were more, so Captains how about some co-operation?

Congratulations too, to Mrs. Albina Novak, our beloved Editor, and her newly born daughter. May your days be blessed with happiness.

News this month is very brief as you may have read. We promise more dirt next month, so till then we'll be seeing you at bowling on Monday evenings.

Two Cub Reporters,
 ISABELLE MUSICH,
 JEAN GOMBAC.

NOTICE TO ALL BOWLING LEAGUES!

It is necessary to keep your scores so that at the end of the bowling season you will have them on hand to send in.

Also do send in a report every now and then to the Editor so that others will know of your activities.

So far I've only received one letter, and that was from Milwaukee, Branch No. 12, stating that they have four teams bowling this year. That's grand, sure wish I'd receive more letters from other branches stating that they have teams bowling under S. W. U.

Wishing all the teams luck and lots of strikes, I remain,
 LILLIAN KOZEK, director.

"DRILL TEAM COMPETITION"

Our annual exhibition of competitive drill work which took place November 11, 1944 at the Slovenian Workingmen's Home on Waterloo Rd. turned out very satisfactory. The teams that took part in the competitive work were from Branch No. 10, the Susel Cadets; No. 47, Little Flower Cadets, and No. 49, the Noble Cadets. The St. Christine's Cadets from Branch No. 32 and the St. Mary's Cadets, No. 41 were also present, but they just took part in the grand march.

Seated on the stage before our program started were the judges, Sgt. Buster, Sgt. Hurley, Insp. Major General Wm. Bodekar and Major Walter Bodekar; also our drill instructors, who were accompanied with their wives, Mr. and Mrs. Lynn, Mr. and Mrs. Holtz and Mr. and Mrs. Hutton.

Our program started as follows:

The Grand March.

The Star Spangled Banner.

Introduction of judges and instructors.

Presentation of gifts to the instructors in appreciation of their work.

Presentation of war stamp corsages to Mrs. Holtz and Mrs. Lynn.

Introduction of competing captains—Capt. Mary Ann Intihar, Capt. Helen Tomasic, and Capt. Angie Glavan.

Drawing of numbers—Noble Cadets drew No. 1, Susel Cadets No. 2, Little Flower Cadets No. 3.

Introduction of teams—No. 32 and 41.

Introduction of our visiting cadets from Joliet, Ill—Marie Mettesh, Kay Jalinek, Therese Mettesh, Lorraine Lang.

Competitive work.

When the exhibition work was over the judges in the presence of the captains added the score. The team receiving first prize were the Noble Cadets. This makes the second consecutive year the Noble Cadets won first honors.

The competing teams were all in good form and did their work just marvelous. The captains too were very alert and never missed a command. When you see a contest of this kind, and know just how hard the girls had to try to realize such perfect work, you just wish in your heart that all could be first, but the judges decisions are final and are accepted as such.

Later in the evening the cadets changed into formals and had a grand time dancing. During the intermission the winning team was presented with a trophy. They will also receive a cash prize.

A big thank you is extended to the following members who helped to make this a grand success. Our pianist Alice Ceh, Mrs. Urbaš No. 10, Mrs. Strukel No. 18, Mrs. Starin No. 41, Rosalia Jerman, Mary Palcic, Jean Krizman No. 50. We also wish to thank Mr. Strukel and Mr. Sietz for their help too.

Although Colonel Albina Novak could not be present with us at this time, she was very generously helping us plan our "Field Day." The first meeting of all captains was held at

her home and all will again meet at her place to settle the outcome of our Military Frolic.

Reported by

MAJOR FRANCES SIETZ.

No. 37, Greaney, Minn.—During the winter months we will not hold meetings but the members will have the opportunity of paying dues by mail or you may come to my home. In the past, the members have been very kind and brought the payments regularly to me and I hope you'll do likewise this winter. I thank you for your co-operation because you enable me to keep the books in good order which is very important in my office as your secretary.

We had a busy summer and fall season and the farmers have really worked very hard to raise the products and also to keep the livestock in good form. The menfolks are busily engaged in lumber camps, cutting down pulp wood from which paper is made. This is a very busy industry for the men in the winter time and it is also an earning which cannot be overlooked.

Conditions with us are much like elsewhere. We miss the boys who joined up with the armed forces and we hope the war will soon come to an end and the boys will come home safe and sound.

A Merry Christmas and a Prosperous New Year to all!

FRANCES L. UDOVICH, sec'y.

OTHER WOMEN

The average age of women in the U. S. at the birth of their children is 25 years.

Women make up thirty per cent of Marshal Tito's Army of Liberation, it is reported.

Mrs. Grace Peck, Pulaski, N. Y., has sent a four-leaf clover to each of the 60 servicemen on her correspondence list.

Mrs. Alice Daye, Chicago, has a unique hobby of carving dolls from apples. She preserves them by putting them in an alum pack and allowing them to dry.

A small group of young women work in the Bell bomber plant at Marietta, Ga., where they are members of a "sight saving corps." All are experts in eye conservation methods.

Sailors returning to San Diego from combat zones will enjoy going to the dentist probably for the first time. They will be treated by Lt. Alice Tweed, of Tuscon, the first WAVE dentist to be assigned to the Pacific Coast.

A 15-minute motion picture entitled "The Hidden Army," released recently by ASF headquarters, has to do with the role of women in every phase of war production. An army spokesman said the films are being shown to 8,500,000 workers monthly.

Janie Sue Osmun, wife of Capt. George Osmun, who is stationed in New Guinea, recently was chosen as the most beautiful of all sweethearts and wives of American servicemen in the southwest Pacific area. A former

model, Mrs. Osmun teaches at New York's Powers Model School.

Women truck drivers in the U. S. now number into the hundred thousands, with the figure constantly mounting.

Pvt. Marie McMillin, world's champion woman parachute jumper, has just celebrated a year's service with the WAC. She is now chief of a section in Fort Benning, Ga. Although she made 690 parachute jumps, including the women's record jump of 28,800 feet at Cleveland Air Races in 1932, she has not made a jump since the day before Pearl Harbor.

The number of women rejected for service with the WAC is estimated at 31 per cent.

Mrs. Clara Ancil, a 71-year-old blind woman of Fitchburg, Mass., has knitted 58 sweaters for sailors and soldiers.

No. 50, Cleveland, O.—Our members had a very interesting time at our last meeting. There were quite a few things we had to discuss. This is the outcome:

We are going to have a Christmas party for youngsters right after our meeting, December 11, 1944 at 8 P. M. at 6117 St. Clair. The meeting is going to start at 7 P. M. So members, please, take notice of the time. We wish that all our members who have small children, would bring them to this party. They will have a grand time. The committee in charge are taking great care to make this a successful event.

Our bowling teams are getting along just grand. Soon we will be all decked out in our new blouses. Mr. John Susnik of Norwood Appliance and Olga Slapnik Florist are our backers, and, girls, you ought to come down to the Norwood Alleys every Wednesday night at 7:30 to watch us bowl. Really its better than a good movie. But we are working very hard and hope that one team will be able to go to the next S. W. U. Tournament.

Because of the disaster caused by the gas explosion here October 20, our branch has decided to send \$25.00 to the Relief Committee. We wish to express our sympathy to all our members who have suffered at this time.

To date we have sold 26 boxes of our cards. We still have 24 more boxes on hand. These cards can be converted into beautiful Christmas cards by just adding a Christmas seal with greetings. So come on, girls, get to work. Sell our own cards; the profits are to be used for a good cause—to help our young people in Europe.

The officers of Branch No. 50 wish to extend the Season's Greetings to all members of the Slovenian Women's Union.

FRANCES SIETZ, Sec'y.

HAPPY BIRTHDAY

On December 23, Mrs. Mary Markech will be celebrating her birthday. Mrs. Markech is one of our Supreme vice-presidents and also president of No. 95, South Chicago, Ill. We wish her many more happy birthdays and the very best of health always!

Mrs. Pauline Lopp and daughter, Lt. Phyllis Ann Lopp

Mrs. Pauline Lopp, wife of Mr. Anton Lopp, Mayor of Gilbert, Minnesota, is pictured here with her charming daughter, Lieutenant Phyllis Ann Lopp, who is serving with the Army Nurses Corps, 180th Unit General Hospital and is now in Europe caring for the wounded soldiers.

Lieutenant Phyllis A. Lopp is the only daughter and there are two boys in the family. Phyllis graduated from Gilbert High School, attended Eveleth Junior College and graduated from St. John School of Nursing, Springfield, Illinois.

Mrs. Pauline Lopp has been a big help to the committee which took charge of the Minnesota Zveza Day celebration on August 6. Mrs. Lopp's maiden name is Chernoff and she lived in Chicago for many years and has a wide circle of friends in Chicago. Besides being a very efficient housewife, she assists her husband, the Mayor, in the grocery business which they conduct in Gilbert.

Mrs. Antoinette Lucich, president of Branch No. 31, is a sister of Mayor Anton Lopp. It was through the untiring efforts of Mrs. Lucich and the secretary of No. 31, Mrs. Frances Knaus, that their branch was second highest in the 1944 membership drive.

This fall Branch No. 31 held a very successful Bingo party and with the splendid co-operation of Mayor Lopp and Mrs. Lopp and the committee, they cleared some \$900.00, which was used for Christmas packages to send to the boys in service. For a small community, this was a big accomplishment and deserves an honorable mention. Congratulations to the diligent committee.

Our Union is very proud to have among its membership, folks who are popular in civic service and find time despite all their work, to do their best for the upbuilding of our Union and the community where they reside.

To the Lopps, Lucichs, Knauses and all the good people of Gilbert, Minne-

sota, we express our heartfelt thanks. May your good example be an incentive to all other branches of our Union.

We hope that Lieutenant Phyllis A. Lopp will meet with the best of luck in every undertaking and return safe and sound to her parents and friends in Minnesota!

ELECT A REGULAR REPORTER

In the month of December, our branches will be holding annual meetings at which time the election of officers will be held and regulations approved for the coming year.

May we offer a worthwhile suggestion to all our branches, which is, that every branch of our Union elects a regular reporter who will make it her duty to submit a brief report every month for publication in our Zarja. Most every member is first of all interested in the news which pertains to the branch of which she is a member and will therefore, first of all look for such a report. It's very disappointing not to find it and this could really be remedied if a regular reporter would be elected at the annual meeting whose duty would be to make a summary of the events of the month and send a report to the editorial office of Zarja by the 12th of the month.

No. 54, Warren, O.—Soon the bells will be ringing and the people will be singing: Joy to the world, the Lord has come! For it's Christmas, again! But the spirit will be far from being a happy one with all the sorrow that prevails throughout this war-torn world. Every mother will be thinking of her son and wife of her husband, children of their father, wondering how soon will they see them again. On their lips will be words of prayer to God that this dreadful war will soon come to an end.

Oh, in the past year there have been a lot of heartaches which will never be completely forgotten. But we must go on! We must keep the home fires burning and carry the cross which is meant for us.

Sorrow has filled the hearts of many of our members. Here is a brief summary of the losses suffered by our members: Joseph Vanatsky, husband of Anna Tutich Vanatsky was killed in action also Joseph Cvetkovich, son of the late Josephine Cvetkovich and Joseph Kassin, brother of Anna Kassin. Wounded were: August Rek, son of Mathilda Rek and husband of Isabel Rek; Sgt. Andrew Heckrow, brother of Helen Kvesich. Recovered and back in action are: John Onder, brother of Martha Onder and Betty Albert; Raymond Rek, son of Mathilda Rek; and a twin son of Frances Laurich Toncic whose first name, I'm sorry not to have on hand.

Our deepest sympathy is extended to the bereaved families of those who lost their loved ones. May God bring recovery to the wounded and guide them to come back safe and sound.

Andy Kassin, brother of Anna Kassin, served two years in combat duty and received a medical discharge and

is now at home. May God grant him better health.

Now for some good news: Mrs. Sajn, our vice president, was made very happy recently when her son, Andy, was home on a 21-day furlough from overseas duty, and Mathilda Rek, when her son, Raymond, came home. Mrs. Rose Racher, our secretary, received word that her son, Frankie, landed safely across the sea.

Well, the stork was flying around here and was kept busy this year. It left each a son to Elsie Persin, Carolyn Persin, Anna Brdek and Victoria Zuga. Girls were born to Anna Chadwick, Rose Bozich, Anna Vanatsky, and Sue Cleaves. We extend our heartiest congratulations to the proud parents! Well, we won in the election of the stork with the girls scoring over the boys, which means more members for our Union.

We are proud to announce that we welcomed the first set of twins who joined our branch. They are Virginia Ann Gladd and Valentina Agnes Gladd, daughters of Valentina Stavana Gladd. Our other new juvenile members are Dolores Yurtin and Dolores Ann Brdek.

On our sick list are: Mrs. Zuga, Helen Kvesich and Mrs. Velican. We wish them a speedy recovery! The members are asked to pay our sick members a visit. They will be very happy and it will cheer them up!

The attendance at our monthly meetings was rather meager this year. We understand that many of our members are working, some were ill, others again, have had a sorrowful year, but all in all, some of the members were surely free and could have attended. Therefore, it's our utmost hope that every member will attend the most important meeting of the year which will be held on December 13, at 7 P. M. There will be election of officers and other topics of interest discussed. This year there will not be a gift exchange for the adult members but we are asking you to buy a gift for each child you bring to the meeting and Santa Claus will be there to distribute the gifts to the children. We'll have a good Christmas program and refreshments will also be served. So please, come one, come all!

Congratulations to the proud parents of a baby girl, our editor Albina Novak and husband Rudolph.

May the Christmas message herald that first Christmas night soon find its realization in this war-torn world and bring peace on each to men of good will! May yours be a Merry Christmas and a prosperous New Year! Greetings.

ANNA PETRICH, president.

No. 56, Hibbing, Minn.—Our meetings haven't been well attended, but I hope to see all our members at the December meeting at which time there will be election of officers.

Wishing you a Merry Christmas!

AMELIA DOMEN, secretary.

No. 61, Braddock, Pa.—Year 1944 will soon be ended and we hope it will take away all the heartaches and sor-

sow and that the New Year will bring a better future to the world. May you have a Merry Christmas and God bring our boys back healthy and victorious in the very near future.

Our member, Josephine Matto, received sad news that her beloved husband was killed in action. They have a year old daughter who'll never see her dear daddy. Mrs. Mary Ribic also received sad news from the War Department that her son was killed in action in France. Our deepest sympathy to the bereaved families. God grant our heroes eternal reward!

On December 10, our branch will hold its annual meeting at which time election of officers will take place and other important topics will be discussed. After the meeting we'll have a Grand Bag party. Please attend the meeting and enjoy the company of other members which will do everyone some good.

It was decided at our last annual meeting that in 1944 the members will pay 5 cents each month into our treasury to defray the current expenses. This was later changed to 50 cents for the entire year. Some of the members haven't as yet paid this amount. Please do so at the next meeting because we must contribute equally for the upkeep of our incurring expenses. Everyone must do her part in this respect.

Some of our members have been on the sick list. We wish them a speedy recovery.

Will be seeing you at the meeting and social on December 10!

FRANCES KOSHER, secretary.

No. 73, Warrensville, O.—On October 26th we had the pleasure of having our spiritual advisor, Rev. Louis Baznik, with us. The attendance was very good and after Father departed we held our meeting. And what a meeting!

As you know, Father Baznik will be in Uncle Sam's service before this report goes into print. He has a grand personality and is liked by all St. Lawrence parishioners, especially the children. It was an honor to have Father Baznik with us and listen to the inspiring talk he gave us. We are sure that wherever he will be stationed, he'll be of great service. May God bless you, Father Baznik, and take care of you wherever you may be! Before Father left, refreshments were served, which consisted of apple strudel and ice cream.

A speedy recovery is wished to Mrs. Rose Repasky who underwent an operation and is now convalescing at her home.

Members who are in arrears with dues, please pay up so our secretary can have her books in order for the year.

May your Christmas be truly blessed and the New Year bring new happiness.

FRANCES TRAVNIK, reporter.

No. 96, Universal, Pa.—All members are requested to attend our annual meeting on December 10, which will begin promptly at 2 P. M. We'll elect new officers and exchange gifts. Every

member is to bring a gift of 50 cent value. Santa Claus will be with us to pass out the gifts. Our efficient cooks will prepare delicious lunch for us. At the January meeting we'll again resume with Bingo parties.

Our members generously responded to the call for clothing for the war victims of Yugoslavia, which was issued by the Relief Committee and we collected 1700 pounds of clothing. Money contributions were also made to the JPO-SS. We will gladly lend our assistance at the next call by the Relief Committee. A Merry Christmas to everyone!

PAULINE V. KOKAL, president.

No. 105, Detroit, Mich.—Our last meeting was held at the home of Mrs. Jamnik where we were graciously welcomed by her daughter, Harriet. Mrs. Jamnik is a Gold Star Mother and belongs to the Women's Overseas Service League and she was attending Memorial services for the boys who lost their lives on the battlefield, for among them was her son, Alvin. Our hearts go out to these mothers and may God bless them!

Mrs. Vidmar bid farewell to her young son who joined the armed forces recently.

Our organizer, Mrs. Kodrich and Mrs. Jamnik were called to Fairchild, Wisconsin, and they also visited friends in Waukegan, Chicago and also made a trip to Cleveland to see their friends who were among the victims who lost their property during the disastrous fire of October 20.

Please attend our annual meeting which will be held at the home of Mrs. Hochevar on December 10, at 3 P. M. A Merry Christmas!

MARIE NEZBEDA.

HOME MAKING

There will be some turkeys for civilians, but if you do not find one, remember the reason for the scarcity. Your dinner will be just as festive with duck, goose or chicken, and all of these may be cooked by the same method explained here for roasting turkey.

ROAST TURKEY

Singe turkey and remove all pinfeathers; then wash thoroughly inside and out and drain.

Rub salt over the inside; truss, stuffing lightly. Place in refrigerator until ready to roast.

Then rub bird all over with melted butter or margarine, and place in a wire rack or trivet, breast side down, in an open roasting pan. Bake in a moderately slow oven (300 degrees F. for large birds, 325 degrees F. for small ones), allowing 13 to 25 minutes per pound, depending on size.

When turkey is half done, turn on its back to finish cooking. As browning proceeds, if it is too rapid, cover the crop with a piece of brown paper, fastened down with a toothpick inserted into the stuffing; then cover the breast bone the same way, and finally cover crop, breast and thighs

(Continued on page 382.)

Juniors' Page

A LETTER TO THE JUNIORS

My dear Juniors:

In every issue of Zarja I carefully watch for articles from our Junior members. Until now, only Joliet reported regularly with interesting letters. Here and there we find an article from another branch, but they are rare. Why?

Sometime ago there appeared an appeal to the Juniors to write articles for Zarja. This appeal came from Miss Frances Bogovich, your juvenile director. You know, girls, if you were to meet Miss Bogovich personally to become acquainted with her charm and her interest in the Junior members, you would simply "snow her under" with articles, which would make her happy!

We have over 1,400 juvenile members in Zveza, with only one branch reporting. That's bad! There are many bright students among the members who, I am sure, could send in most interesting reports. You ask, "What is there to write about?" There are many subjects of interest—your schoolwork, your home, perhaps news received from daddy or your brother who are in the service. All this is most interesting. It is also nice to know what part you play in branch activities, the sports you enjoy. There are a number of topics which with a little enthusiasm and maybe mamma's help would be fun to read about.

I shall suggest to the Board of Directors at the next meeting that a sum be appropriated to your juvenile director, Miss Bogovich, to be used for awards to the best writers.

Girls! Won't you make a resolution to write monthly for Zarja? Why not begin this month? During the holidays there will be much of interest: gifts, visits, surprises. Who will send the first article? That writer shall receive a lovely hankie from me. Be sure to include your name and address with your article.—So here goes!

With a wish for more juvenile response in the coming year, I extend to you my very best holiday greetings.

MARIE PRISLAND,
Supreme President.

A LETTER TO THE JUNIORS

by

Juvenile Director

Dear Juniors:

I know that you'll agree with me that it is hard to say "Merry Christmas" this year with the same amount of enthusiasm which we usually have because of the war and its effect on every home in our country.

But in spite of this we must remember that we are celebrating the birthday of the Man of Galilee Who came that there might be "Peace on earth, good will to men."

Some day the din of battle will be over and a glorious day of victory will be ours. Until then we must sacrifice, if necessary, buy stamps and bonds and help in every possible way to speed the coming of victory.

So with sadness in my heart for all the bereaved people of the world I still want to hold the hope of peace in my heart and wish for you one and all a happy Christmas day and a lasting peace for the not too distant future.

FRANCES BOGOVICH.

No. 20, Joliet, Ill.—Hello, everybody! An event left unreported and which took place in September was the funeral of Jenny Trubich, first deceased Junior member of No. 20. Attending it were Mrs. Josephine Muster, Mrs. Mary C. Terlep, junior cadets: Genevieve Schmidberger, Marion Strysik, Beatrice Likar, president and vice-president of the Junior circle, Marie Crnkovic and Mary Hulbert. At the cemetery Beatrice Likar read the farewell prayer. Following it, each of the girls present, who wore corsages of white carnations, placed hers on the casket and solemnly left the grave. All of the Juniors of the branch extend their sympathies to the family.

Finally at one of our recent meetings the pillow-cases were given away. Treasurer Eileen Ferkol, who sold the second largest number of tickets, picked the winner—Mrs. Mary Wolf, mother of Helen Janesh, a former Junior cadet and at present a senior cadet. Mildred Gregorcich, also a transferee from the Juniors, sold the largest number.

On the evening of October 24, the cadets held a Halloween Party in Trojan Hall at 1024 N. Broadway. Oak leaves and lighted jack-o-lanterns throughout the hall spoke of Indian Summer and gave an atmosphere of spookiness. The girls attired in costumes took part in various games. Mrs.

Caroline Gregorcich acted as judge. Prizes were awarded to Bernadine Vranicar, who wore the prettiest costume and to Dorothy Govednik, as the wearer of the most comical one. Following the luncheon served buffet style, dancing was enjoyed. The girls in charge were President Mary Spelich, Secretary Dorothy Govednik, Treasurer Eileen Ferkol, Lieutenant Bernice Metesh and Cadets Patricia Brulc and Doris Bistry. All the cadets present did have a "swell" time.

Our last public appearance was on Armistice Day. The parade was not as successful as one would expect, since quite a few of us were most unwilling to co-operate in making our year's final appearance just "super."

The Junior cadets extend their heartfelt sympathies to cadet Leona Plut and her folks upon the death of her brother, Staff Sgt. William Plut, son of Mr. and Mrs. Marko Plut, 1017 Vine Street. A waist gunner on a B-24 Liberator, he was killed in action in the Pacific, October 21.

The telegram from the war department said he was killed in action over the Bonin Islands. The gunner, who was 21 years old, has been awarded the distinguished flying cross recently and previously was decorated with the air medal and an oak leaf cluster.

During December there will be a Christmas Party and election of officers. Let us spend some serious thought in regard to the elections. Let us consider the qualities of every cadet and determine who will be best suited to fulfill the various offices. Let us resolve to elect the officers who will lead us on successfully through our third year.

Wishing you the merriest of Christmases, we remain your Junior cadet reporters,

DOLORES and
DOROTHY BOSTJANCIC.

DECEMBER QUIZ

1. Name six states that were admitted in the Union in December.
2. Which month of the year was December on the old Roman calendar, before the time of Julius Caesar?
3. Name two presidents who were born in December.

THE LIGHTS ON THE CHRISTMAS TREE

Once the Christmas Tree lights were not lights at all. They were the colors in the rainbow. Just a perfectly good rainbow—the kind you see in the sky after a rain! And when Santa Claus made the very first Christmas tree, it was easy to see that he needed a rainbow for decoration. Because all the decorations he had were white. He lived at the North Pole then, you know, as he does now, and when he had powdered the tree with snow and hung icicles all over it and tied snowballs on the ends of the branches, he looked at it and said:

"No—it's pretty, but it ought to have some color on it. It needs some red and green and blue and gold—"

"Oh, Santa Claus," said the Littlest White Bear, "let's put a rainbow on it!"

"That's just what it needs," Santa Claus agreed. "I'll send the Biggest White Bear to get one."

"Oh!" said the Littlest White Bear. He was so disappointed that the tears came to his eyes. "I was the one who thought of the rainbow. I think you might let me find it!"

"All right, then," Santa Claus said kindly, "but you must be very careful. Rainbows are easy to break, you know, and really you are the clumsiest, funny little bear."

"Oh, I will be careful," promised the Littlest Bear, and he ran and ran on his fat little legs till he found the most beautiful rainbow. Then he picked it, and hung it over his back and went home to Santa Claus, walking very carefully. He walked safely past the snow fields and safely past the icebergs and safely past the slippery slides, and at last he came to Santa Claus' steps, and saw Santa Claus in the doorway, waiting for him.

"Hurray!" he laughed, waving his little front paws in triumph. "Here it is!"

And just then both his back feet slipped and—boom! He fell on his back, and the rainbow was broken into a thousand pieces.

"Don't cry, don't cry," said Santa Claus, hurrying down the steps. "You aren't hurt!"

"No, but the rainbow is," sobbed the Littlest White Bear, "and I tried so hard to be careful."

"Never mind," Santa Claus patted him gently. "We'll put the pieces of the rainbow on the tree."

So they picked up a blue piece and put it here, and they picked up a red piece and put it there, and the Christmas Tree was prettier than if the rainbow had been all together.

"Oh," said the Littlest White Bear, "I'm glad I fell down!"

And ever since then we have had beautiful rainbow colored lights on the Christmas Tree.

ANSWERS TO DECEMBER QUIZ

1. Indiana, Texas, Alabama, Mississippi, Iowa and Illinois.
2. Tenth (March was the first month).
3. Andrew Jackson and Woodrow Wilson.

LET'S MAKE CHRISTMAS TREE DECORATIONS

Because we may not be able to buy as many Christmas tree decorations this year as we have in former years, wouldn't it be fun to make our own decorations this year and see how many original kinds we can make? Not so long ago all the ornaments for the tree were made by the children of a home. Strings of cranberries and popcorn, homemade gingerbread men and such things formed the chief decorations of the tree in many, many homes. This year let's get our scraps of fancy paper together, along with our crayolas and anything interesting we might have and see how original we can be.

Here's the way to make a paper cone which can be decorated in any fashion you would like to have it and can be hung on the tree, with candy, popcorn or nuts or whatever you wish to have put in it.

Another decoration can be made by cutting milk bottle tops in star shape, covering with colored paper or coloring with crayolas and stringing onto ribbons.

Attractive star decorations can be made by cutting stars from gold or yellow paper and pasting them onto a circle of red or green blotting paper and stringing these over the tree.

If you would like a Santa Claus on the tree somewhere, make one like this:

Take a popcorn ball, covered with red paper, for the body. His head is covered with peach-colored paper. Paste on eyes, nose and mouth. Whiskers, eyebrows and fur are cotton. Press slightly and put on string attached to the head for hanging.

Another interesting decoration can be made by cutting strips of foil or gift paper 1 inch by 3½ inches; paste ends to form chain.

THE CAD

Husband—If a man steals, no matter what, he will live to regret it.

Wife (cooly)—You used to steal kisses from me before we were married.

Husband—Well, you heard what I said.

GOOD GUESS

The colored soldier had been peeling potatoes until his hands ached. Turning to a fellow K. P. he said: "What d'you suppose dat sergeant mean when he call us K. P.?"

"Ah dunno," replied his co-worker. "But from de look on his face, Ah thinks he meant 'Keep Peeling'."

COOKING (Continued from p. 380)

with a cloth dipped in melted fat.

Occasionally basting with melted butter or half butter and half shortening should be done through the paper and cloth for better flavor and juicier meat. When done remove trussing cords.

Garnish with canned cranberries, or homemade pureed jelly, that has been chilled, sliced, and cut into interesting shapes.

We've chosen some sauces to go with any holiday steamed pudding from the carrot to the elegant candied fruit.

CHESTNUT STUFFING

Stuffing for poultry needs to be light and fluffy. Pack dressing into bird lightly, since it expands during baking.

- 2 cups soft bread crumbs
- 1 cup chopped chestnuts
- 2 tablespoons melted butter or margarine
- ½ teaspoon salt
- ½ teaspoon pepper
- ¼ teaspoon onion juice
- 1 tablespoon chopped parsley

Chestnuts should be placed in boiling water and then peeled before chopping. Combine with rest of ingredients, mix lightly and pack into poultry.

CRANBERRY ICE

The cranberry comes to the table, but it's thoroughly chilled.

- 2 cups cranberry sauce
- 2 teaspoons grated lemon rind
- 3 tablespoons sugar
- 6 tablespoons orange juice
- 2 egg whites, stiffly beaten

Stir cranberry sauce with fork. Add lemon rind and sugar, dissolve in orange juice. Freeze in refrigerator tray until partly set, then fold in egg whites. Freeze until firm. Serves six.

RUM SAUCE

Rum adds its cherriness to the last part of a dinner.

- 1 egg
- 1 cup confectioners' sugar
- 1 cup cream, whipped
- Dash of salt
- 4 tablespoons rum

Beat egg, add sugar, salt and rum. Fold in stiffly beaten cream. Chill and serve.

LEMON BUTTER

Any steamed or baked pudding will succumb to the enhancing flavor of this mixture.

- 3 eggs, slightly beaten
- 1 cup sugar
- ½ teaspoon salt
- 4 tablespoons butter or margarine
- Juice and rind 1 lemon

Beat eggs slightly in top of double boiler. Add rest of ingredients and cook over hot water, stirring constantly until mixture coats spoon well. Remove from heat and stir in grated lemon rind. Serve over pudding.

Chocolate is More Than a Flavoring
It rounds out the calories in a meal and gives diners the advantage of its vitamins. To protect its popular flavor, melt chocolate over boiling water rather than risk the chance of scorching it over direct heat.

CHOCOLATE BREAD

Bread, too, is subject to the enhancing powers of this choice flavor.

- 3 cups sifted flour
- 3 teaspoons baking powder
- 1¼ teaspoons salt
- 1 cup brown sugar
- 1 egg, well beaten
- 4 tablespoons melted shortening
- 1¼ cups milk
- 2 squares chocolate, melted

Sift together flour, baking powder and salt. Add brown sugar and mix well. Add egg and shortening. Add milk gradually, mixing thoroughly. Add melted chocolate and blend. Bake in greased loaf pan at 350 degrees 1 hour and 15 minutes.

CHOCOLATE PIE

No baking is necessary for this chocolate pie.

- 2 squares chocolate, melted
- 1 cup milk
- 1 tablespoon granulated gelatin
- ½ cup sugar
- ¼ teaspoon salt
- 3 eggs, separated
- ½ teaspoon vanilla

Add chocolate to milk and heat in double boiler. Beat with beater until blended. Combine gelatin, sugar and salt. Mix thoroughly and add to chocolate mixture. Stir until sugar and gelatin are dissolved. Add gradually to egg yolks and blend. Add vanilla and chill. When slightly thickened, beat until light and foamy. Fold into egg whites. Turn into pie shell and chill.

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC OKTOBER, 1944
Financial Report of the SWUA for the Month of October, 1944

Št.	Podružnica	MESEČNINA		Druž. in Zarja čl.	Razno	Skupaj	STEV. ČLANIK	
		Redni	Mladinski				Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wisconsin	\$ 55.25	\$ 1.70	\$.10	\$ —	\$ 57.05	150	17
2	Chicago, Illinois	137.75	5.70	.20	.75	144.40	370	57
3	Pueblo, Colorado	74.60	4.40	—	—	79.00	202	44
4	Oregon City, Oregon	11.80	—	.10	—	11.90	34	—
5	Indianapolis, Indiana	54.55	3.50	—	.75	58.80	160	35
6	Barberton, Ohio	74.20	1.40	.30	.25	76.15	207	14
7	Forest City, Pennsylvania	52.75	1.00	.20	.25	54.20	151	10
8	Steelton, Pennsylvania	36.70	—	—	.25	36.95	102	—
9	Detroit, Michigan	20.10	—	—	—	20.10	56	—
10	Collinwood, Ohio	218.85	8.00	—	.25	227.10	611	80
12	Milwaukee, Wisconsin	122.60	3.20	—	2.50	128.30	349	32
13	San Francisco, California	56.90	.10	—	—	57.00	148	1
14	Nottingham, Ohio	149.45	6.20	.50	1.00	157.15	420	62
15	Newburgh, Ohio	149.50	8.50	—	—	158.00	401	85
16	South Chicago, Illinois	69.05	2.80	—	—	71.85	182	28
17	West Allis, Wisconsin	67.50	2.60	—	—	70.10	190	26
18	Cleveland, Ohio	40.00	1.10	—	—	41.10	110	11
19	Eveleth, Minnesota	57.65	1.80	.10	.25	59.80	161	18
20	Joliet, Illinois	217.60	19.00	.50	—	237.10	611	190
21	Cleveland, Ohio	43.00	1.70	—	—	44.70	124	17
22	Bradley, Illinois	13.10	—	—	1.00	14.10	31	—
23	Ely, Minnesota	88.45	2.70	.10	—	91.25	240	27
24	La Salle, Illinois	73.60	4.20	.10	—	77.90	207	42
25	Cleveland, Ohio	428.05	12.10	.20	.25	440.60	1,129	121
26	Pittsburgh, Pennsylvania	59.30	1.60	.10	.10	61.10	168	16
27	North Braddock, Pennsylvania	26.70	1.40	—	—	28.10	72	14
28	Calumet, Michigan	37.45	1.80	—	—	39.25	101	18
29	Browndale, Pennsylvania	14.65	.50	—	—	15.15	39	5
30	Aurora, Illinois	10.85	.30	.10	—	11.25	32	3
31	Gilbert, Minnesota	47.05	4.80	.40	—	52.25	127	48
32	Euclid, Ohio	65.35	2.80	—	—	68.15	176	28
33	New Duluth, Minnesota	26.30	.70	—	1.50	28.50	73	7
34	Soudan, Minnesota	9.10	—	.10	—	9.20	27	—
35	Aurora, Minnesota	27.95	.30	.40	—	28.65	72	3
36	McKinley, Minnesota	7.35	—	.10	—	7.45	22	—
37	Greaney, Minnesota	15.75	1.30	.10	—	17.15	44	13
38	Chisholm, Minnesota	70.85	—	.40	—	71.25	199	—
39	Biwabik, Minnesota	11.90	—	.10	—	12.00	35	—
40	Lorain, Ohio	54.15	1.60	.70	—	56.45	150	16
41	Collinwood, Ohio	100.20	1.10	—	—	101.30	287	11
42	Maple Heights, Ohio	16.05	—	—	—	16.05	43	—
43	Milwaukee, Wisconsin	35.50	1.40	—	—	36.90	100	14
45	Portland, Oregon	17.50	—	.20	—	17.70	50	—
46	St. Louis, Missouri	10.85	.30	—	—	11.15	31	3
47	Garfield Heights, Ohio	60.45	2.10	—	—	62.55	167	21
48	Buhl, Minnesota	6.90	.10	—	—	7.00	19	1
49	Noble, Ohio	33.05	.90	.10	—	34.05	87	9
50	Cleveland, Ohio	49.70	1.00	—	—	50.70	133	10
51	Kenmore, Ohio	12.20	.50	—	—	12.70	31	5
52	Kitzville, Minnesota	12.40	.20	—	—	12.60	34	2
53	Brooklyn, Ohio	17.80	—	—	—	17.80	48	—
54	Warren, Ohio	32.50	2.80	—	—	35.30	90	28
55	Girard, Ohio	28.60	1.40	—	—	30.00	80	14
56	Hibbing, Minnesota	45.90	.10	—	—	46.00	128	1
57	Niles, Ohio	20.40	1.60	—	—	22.00	54	16
59	Burgettstown, Pennsylvania	11.35	.10	—	—	11.45	31	1
61	Braddock, Pennsylvania	16.80	1.20	—	—	18.00	43	12
62	Conneaut, Ohio	7.00	—	.20	.25	7.45	20	—
63	Denver, Colorado	26.45	1.20	.30	—	27.95	73	12
64	Kansas City, Kansas	23.10	1.00	—	—	24.10	66	10
65	Virginia, Minnesota	39.95	3.70	—	.75	44.40	108	37
66	Canon City, Colorado	17.05	.90	—	—	17.95	48	9
67	Bessemer, Pennsylvania	34.95	.60	.20	—	35.75	80	6
68	Fairport Harbor, Ohio	6.30	—	—	—	6.30	18	—
70	West Aliquippa, Pennsylvania	5.75	—	.10	—	5.85	15	—
71	Strabane, Pennsylvania	37.25	—	.10	—	37.35	94	—
72	Pullman, Illinois	17.90	1.60	.20	—	19.70	49	16
73	Warrensville, Ohio	14.70	—	—	—	14.70	42	—
74	Ambridge, Pennsylvania	30.50	—	.20	—	30.70	64	—
77	N. S. Pittsburgh, Pennsylvania	22.65	.30	—	—	22.95	64	3
78	Leadville, Colorado	16.30	.20	.10	—	16.60	41	2
79	Enumclaw, Washington	13.10	.90	.60	—	14.60	36	9
80	Moon Run, Pennsylvania	12.45	—	—	—	12.45	32	—
81	Keewatin, Minnesota	17.40	.30	—	—	17.70	49	3
83	Crosby, Minnesota	10.75	—	.10	—	10.85	27	—
84	*New York City, New York	70.00	—	1.60	—	71.60	100	—

Št.	DOHODKI: Podružnica	MESECNINA		Druž. in Zarja čl.	Razno	Skupaj	ŠTEV. ČLANIC	
		Redni	Mladinski				Redni	Mlad.
85	De Pue, Illinois	12.75	—	.10	—	12.85	35	—
86	Nashwauk, Minnesota	—	—	—	—	—	22	1
87	*Pueblo, Colorado	19.70	2.40	—	—	22.10	28	12
88	Johnstown, Pennsylvania	28.35	1.90	.70	—	30.95	76	19
89	Oglesby, Illinois	30.80	1.90	.20	—	32.90	88	19
90	Bridgeville, Pennsylvania	26.85	4.00	.40	—	27.65	74	4
91	Verona, Pennsylvania	26.60	1.00	—	—	27.60	61	10
92	Crested Butte, Colorado	—	—	—	—	—	28	—
93	Brooklyn, New York	26.40	—	.20	1.75	28.35	79	—
94	*Canton, Ohio	10.90	.20	—	—	11.10	15	1
95	South Chicago, Illinois	68.05	3.20	—	—	71.25	173	32
96	Universal, Pennsylvania	—	—	—	—	—	63	2
97	Cairnbrook, Pennsylvania	16.15	.40	—	—	16.55	39	4
99	Elmhurst, Illinois	10.50	—	—	—	10.50	25	—
100	Ottawa, Illinois	4.20	.40	.30	—	4.90	12	4
101	Duluth, Minnesota	5.85	.20	—	—	6.05	13	2
102	*Willard, Wisconsin	16.10	—	—	—	16.10	23	—
104	Johnstown, Pennsylvania	16.45	.40	.20	—	17.05	47	—
105	Detroit, Michigan	7.95	.40	.40	—	8.75	22	4

Skupaj\$4,077.00 \$147.10 \$ 11.40 \$ 11.85 \$4,247.35 11,088 1,461
 Pesmarice 14.00
 Obresti od U. S. Treasury 4¼% bondov—\$6,000 127.40

Voščilne kartice:

Št. 20, Joliet, Ill. \$ 2.00
 Št. 27, North Braddock, Pa. 3.00
 Št. 40, Lorain, Ohio 10.00
 Št. 46, St. Louis, Mo. 1.00
 Št. 50, Cleveland, Ohio 26.00
 Št. 56, Hibbing, Minn. 6.00
 Št. 74, Ambridge, Pa. 5.00
 Št. 88, Johnstown, Pa. 1.00—\$ 54.00

Skupni dohodki\$4,442.84

*Asesment za september in oktober

STROŠKI:

Za umrlo Mary Mramor, podružnica št. 3, Pueblo, Colo.\$ 100.00
 Za umrlo Louise Novak, podružnico št. 16, South Shicago, Ill. 100.00
 Za umrlo Margaret Hutar, podružnica št. 23, Ely, Minn. 100.00
 Za umrlo Josephine Crtalic, podružnica št. 25, Cleveland, O. 100.00
 Za umrlo Julia Hozbarsic, podružnica št. 25, Cleveland, O. 100.00
 Za umrlo Anna Supanich, podružnica št. 28, Calumet, Mich. 100.00
 Za umrlo Josephine Krantz, podružnica št. 30, Aurora, Ill. 100.00
 Za umrlo Anna Nose, podružnica št. 32, Euclid, Ohio 100.00
 Za umrlo Mary Kochevar, podružnica št. 33, Duluth, Minn. 102.25
 Za umrlo Mary Bensa, podružnica št. 41, Collinwood, O. 100.00
 Ameriška Domovina, za tiskanje, pošto in raznašanje oktobrove Zarje 778.63
 Mesečne plače po odštetju davka: predsednica \$39.50; tajnica \$168.40; urednica \$184.00; skupaj 391.90
 Razni uradni stroški 116.33

Skupni stroški\$2,289.11

Ostalo v blagajni 30. septembra 1944 (Balance September 30, 1944)\$147,463.32
 Dohodki v oktobru (October Income) 4,442.84

Skupaj (Total)\$151,906.16
 Stroški v oktobru (October Disbursements)..... 2,289.11

Preostanek 31. oktobra 1944 (Balance Oct. 31, 1944)\$149,617.05

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

A MERRY CHRISTMAS TO EVERYONE!
ERMENC FUNERAL HOME
 5325 W. Greenfield Ave. Phone Mitchell 1331
 Milwaukee, Wisconsin

Za simpatično postrezbo se obrnite na
ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, INC.
 6016 St. Clair Avenue. Cleveland 3, Ohio
 LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD
 Invalid Car Service. Postrezba noč in dan.
 Avtomobile za vse prilike. Tel.: ENdicott 3113.

BARAGOVA PRATIKA

za leto 1945 je izšla

Po vsebini je nadvse zanimiva. Vsebuje mnoge važne informacije za vsakega slovenskega človeka. Posebnosti v njej so letos zlasti: "Kako posluje kongres Združenih držav?" — "Nove poštno informacije, za pisma, zračno pošto, za pakete za tu in inozemstvo, kakor tudi za druge poštno pristojbine." — "Seznam vseh predsednikov Združenih držav do danes, kedaj so bili rojeni, kje, kedaj izvoljeni, koliko časa so vladali, kje umrli, kje so pokopani, itd." — "Seznam najvišjih nebotačnikov in stavb na svetu, koliko čevljev so visoki in koliko nadstropij imajo." V Pratici je še mnogo drugih zanimivosti. Naročite si jo takoj, dokler ne poide, ker letos je izšla v omejenem številu radi pomanjkanja papirja.

Stane samo 40 centov s poštnino

BARAGOVA PRATIKA

1849 W. Cermak Rd.

Chicago 8, Ill.

Two Useful Books for American Slovenes

ENGLISH-SLOVENE DICTIONARY

Second Edition, 25,000 words, phonetic pronunciation of English words for home study.

ENGLISH-SLOVENE READER

(Angleško-slovensko berilo)

Illustrated for immigrants to learn English. American born younger people can use it to learn better Slovene.

Order directly from our Zarja office
6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio

or

F. J. KERN, M.D.
6233 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

Dictionary \$5.00 — Reader \$2.00
Include money or check with order

"Ameriška Domovina"

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK
V ZEDINJENIH DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio
Tel.: HEnderson 0628

FOR YOUR PORTRAIT OR GROUP PICTURE

go to

BUKOVNIK STUDIO

762 E. 185th Street. Phone IVanhoe 1166
CLEVELAND 19, OHIO.

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 41 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Avenue.
Tel.: HEnderson 2088. Cleveland 3, Ohio.

Podružnica: 15619 Waterloo Rd.
Tel.: KEmore 1235 Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street.
Tel.: HEnderson 2088 Cleveland 3, Ohio

Personal Loans

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov

ZA:

- družinske in hišne potrebščine
- popravo posestva
- plačilo zavarovalninske premije
- poravnavo računov

—To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah
Ni treba, da bi bil vlagatelj.

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

6131 St. Clair Ave. 15619 Waterloo Rd.

CLEVELAND 3, O. CLEVELAND 10, O.

Bolezen nesreča smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti.
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Članstvo: 39,150 Premožanje: \$5,500,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leto pod
svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD
351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.